

สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์

คำอธิบายวิธีปฏิบัติงานตรวจสอบ รหัส 1000

ข้อพิจารณาเฉพาะในการตรวจสอบเครื่องมือทางการเงิน

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

คำอธิบายวิธีปฏิบัติงานตรวจสอบฉบับนี้
จัดทำขึ้นโดย คณะกรรมการวิชาชีพบัญชีด้านการสอบบัญชี
ซึ่งได้ผ่านขั้นตอนการพิจารณาทุกขั้นตอนแล้ว

คำอธิบายวิธีปฏิบัติงานตรวจสอบ รหัส 1000 – ข้อพิจารณาเฉพาะในการตรวจสอบเครื่องมือทางการเงิน ที่เผยแพร่เป็นภาษาอังกฤษในเดือนกันยายน พ.ศ. 2556 โดย International Auditing and Assurance Standards Board (IAASB) ของ International Federation of Accountants (IFAC) ได้แปลเป็นภาษาไทยโดย สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์ ในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2556 และทำซ้ำโดยได้รับอนุญาตจาก IFAC ทั้งนี้ขั้นตอนในการแปลมาตรฐานการสอบบัญชีระหว่างประเทศได้รับการพิจารณาจาก IFAC และการแปลนี้ได้ดำเนินการตาม “แถลงการณ์นโยบาย-นโยบายในการแปลและทำซ้ำมาตรฐานที่ออกโดย IFAC” ข้อความของมาตรฐานการสอบบัญชีระหว่างประเทศทั้งหมดที่ได้รับการอนุมัติคือข้อความที่เผยแพร่เป็นภาษาอังกฤษโดย IFAC

ข้อความภาษาอังกฤษของ คำอธิบายวิธีปฏิบัติงานตรวจสอบ รหัส 1000 – ข้อพิจารณาเฉพาะในการตรวจสอบเครื่องมือทางการเงิน © 2013 สงวนลิขสิทธิ์โดย the International Federation of Accountants (IFAC)

ข้อความภาษาไทยของ คำอธิบายวิธีปฏิบัติงานตรวจสอบ รหัส 1000 – ข้อพิจารณาเฉพาะในการตรวจสอบเครื่องมือทางการเงิน © 2013 สงวนลิขสิทธิ์โดย the International Federation of Accountants (IFAC)

ต้นฉบับ : *International Auditing Practice Note (IAPN) 1000-Special considerations in Auditing Financial Instruments* ISBN: 978-1-60815-152-3

คำอธิบายวิธีปฏิบัติงานตรวจสอบ รหัส 1000

ข้อพิจารณาเฉพาะในการตรวจสอบเครื่องมือทางการเงิน

สารบัญ

	ย่อหน้าที่
คำนำ	1-10
ส่วนที่ 1 – ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงิน	11-69
วัตถุประสงค์และความเสี่ยงจากการใช้เครื่องมือทางการเงิน	14-19
การควบคุมที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงิน	20-23
ความครบถ้วน ความถูกต้องและความมีอยู่จริง	24-33
หนังสือยืนยันรายการค้าและสำนักหักบัญชี	25-26
การกระทบยอดกับธนาคารและผู้ดูแลทรัพย์สิน	27-30
การควบคุมอื่นเพิ่มเติมเพื่อความครบถ้วน ความถูกต้องและความมีอยู่จริง	31-33
การประเมินมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน	34-64
ข้อกำหนดของการรายงานทางการเงิน	34-64
ปัจจัยที่สามารถสังเกตได้และที่ไม่สามารถสังเกตได้	38-39
ผลกระทบจากตลาดที่ไม่เคลื่อนไหว	40-42
กระบวนการประเมินมูลค่าของผู้บริหาร	43-63
แบบจำลอง	47-49
ตัวอย่างของเครื่องมือทางการเงินทั่วไป	50-51
การกำหนดราคาจากบุคคลภายนอก	52-62
การใช้ผู้เชี่ยวชาญประเมินมูลค่า	63
ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับหนี้สินทางการเงิน	64
การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงิน	65-69
ประเภทของการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงิน	67-69
ส่วนที่ 2 – ข้อพิจารณาในการตรวจสอบที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงิน	70-145
การสังเกตและสงสัยเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพ	71-72
ข้อพิจารณาในการวางแผน	73-84
การทำความเข้าใจข้อกำหนดทางการบัญชีและการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงิน	74

	ย่อหน้าที่
การทำความเข้าใจเครื่องมือทางการเงิน	75-77
การใช้ความชำนาญและความรู้เฉพาะด้านในการตรวจสอบ	78-80
การทำความเข้าใจการควบคุมภายใน	81
การทำความเข้าใจลักษณะ หน้าที่ และกิจกรรมของหน่วยงานตรวจสอบภายใน	82-83
การทำความเข้าใจวิธีการของผู้บริหารที่ใช้ในการประเมินมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน	84
การประเมินและการตอบสนองต่อความเสี่ยงของการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ	85-105
ข้อพิจารณาทั่วไปที่เกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงิน	85
ปัจจัยความเสี่ยงจากการทุจริต	86-88
การประเมินความเสี่ยงจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ	89-90
ปัจจัยเพื่อพิจารณาในการกำหนดขอบเขตการตรวจสอบ	
การทดสอบความมีประสิทธิภาพของการปฏิบัติตามการควบคุม	91-95
วิธีการตรวจสอบเนื้อหาสาระ	96-97
การทดสอบเพื่อบรรลุสองวัตถุประสงค์	98
ช่วงเวลาการปฏิบัติงานของผู้สอบบัญชี	99-102
วิธีการตรวจสอบที่เกี่ยวข้องกับความครบถ้วน ความถูกต้องและความมีอยู่จริง	
การเกิดขึ้นจริงและสิทธิและภาระผูกพัน	103-105
การประเมินมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน	106-137
ข้อกำหนดของรายงานทางการเงิน	106-108
การประเมินความเสี่ยงจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ	
เกี่ยวกับการประเมินมูลค่า	109-113
ความเสี่ยงที่มีนัยสำคัญ	110-113
การพัฒนาหลักการตรวจสอบ	114-115
ข้อพิจารณาในการตรวจสอบเมื่อผู้บริหารใช้การกำหนดราคาจากบุคคลภายนอก	116-120
ข้อพิจารณาในการตรวจสอบเมื่อผู้บริหารประมาณมูลค่ายุติธรรมโดยใช้แบบจำลอง	121-132
การประเมินความสมเหตุสมผลของข้อสมมติฐานที่ผู้บริหารใช้	129-132
ข้อพิจารณาในการตรวจสอบเมื่อกิจการใช้ความเชี่ยวชาญของผู้บริหาร	133-135
การพัฒนาประมาณการแบบจุดและแบบช่วง	136-137
การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินของเครื่องมือทางการเงิน	138-141
วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงิน	
ของเครื่องมือทางการเงิน	140-141

	ย่อหน้าที่
ข้อพิจารณาอื่นที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบ	142–145
หนังสือรับรอง	142
การติดต่อสื่อสารกับผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแลและอื่น ๆ	143–145
การติดต่อสื่อสารกับหน่วยงานที่มีอำนาจในการกำกับดูแล	145

ภาคผนวก : ตัวอย่างของการควบคุมที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงิน

คำอธิบายวิธีปฏิบัติงานตรวจสอบ รหัส 1000 – ข้อพิจารณาเฉพาะในการตรวจสอบเครื่องมือทางการเงิน นี้ไม่ได้ให้ข้อกำหนดเพิ่มเติมนอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้แล้วในมาตรฐานการสอบบัญชี และไม่ได้เป็นการเปลี่ยนแปลงความรับผิดชอบของผู้สอบบัญชีในการปฏิบัติตามมาตรฐานการสอบบัญชีที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานตรวจสอบ คำอธิบายวิธีปฏิบัติงานตรวจสอบนี้จัดทำขึ้นเพื่อช่วยผู้สอบบัญชีในการปฏิบัติงานตรวจสอบและมีความมุ่งหมายให้เผยแพร่โดยหน่วยงานที่รับผิดชอบในการกำหนดมาตรฐานของแต่ละประเทศ หรือใช้เพื่อพัฒนาปรับปรุงเอกสารที่เกี่ยวข้องของประเทศนั้น ๆ นอกจากนี้ยังใช้เป็นเอกสารประกอบการฝึกอบรมของสำนักงานสอบบัญชีหรือใช้เป็นแนวทางปฏิบัติงานภายในสำนักงาน

บทนำ

1. สถาบันการเงินและกิจการที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน ทั้งกิจการขนาดใหญ่และขนาดเล็ก อาจใช้เครื่องมือทางการเงินเพื่อหลายวัตถุประสงค์ บางกิจการมีการถือครองและมีปริมาณธุรกรรมเป็นจำนวนมาก ในขณะที่ กิจการอื่นอาจมีแค่บางธุรกรรมที่ใช้เครื่องมือทางการเงิน บางกิจการอาจใช้เครื่องมือทางการเงินเพื่อหากำไรจากความเสี่ยงในขณะที่กิจการอื่นอาจใช้เครื่องมือทางการเงินเพื่อป้องกันหรือบริหารความเสี่ยง คำอธิบายวิธีปฏิบัติงานตรวจสอบ ฉบับนี้เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ทั้งหมดข้างต้น
2. มาตรฐานการสอบบัญชี ที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบเครื่องมือทางการเงิน มีดังต่อไปนี้
 - (1) มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 540¹ เกี่ยวกับความรับผิดชอบของผู้สอบบัญชีที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบประมาณการทางบัญชี รวมถึงประมาณการทางบัญชีที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงินที่วัดค่าด้วยมูลค่ายุติธรรม
 - (2) มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 315² และมาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 330³ เกี่ยวกับการระบุและประเมินความเสี่ยงจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ และการตอบสนองต่อความเสี่ยงเหล่านั้น
 - (3) มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 500⁴ เกี่ยวกับหลักฐานการสอบบัญชีและความรับผิดชอบของผู้สอบบัญชีในการออกแบบและใช้วิธีการตรวจสอบเพื่อให้ได้มาซึ่งหลักฐานการสอบบัญชีที่เหมาะสมอย่างเพียงพอ เพื่อให้ผู้สอบบัญชีสามารถได้ข้อสรุปอย่างมีเหตุผลในการแสดงความเห็นของผู้สอบบัญชี
3. วัตถุประสงค์ของวิธีปฏิบัติในการตรวจสอบนี้คือ เพื่อให้:
 - (1) ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงิน (ส่วนที่ 1) และ
 - (2) การปรึกษาหารือเกี่ยวกับข้อพิจารณาในการตรวจสอบเครื่องมือทางการเงิน (ส่วนที่ 2)

คำอธิบายวิธีปฏิบัติงานตรวจสอบนี้เพื่อให้ความช่วยเหลือในทางปฏิบัติแก่ผู้สอบบัญชีและเผยแพร่โดยผู้
ที่รับผิดชอบในมาตรฐานของประเทศ หรือเพื่อใช้ในการพัฒนาให้สอดคล้องกับมาตรฐานของประเทศ

¹ มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 540 การตรวจสอบประมาณการทางบัญชี รวมถึงการประมาณการทางบัญชีของมูลค่ายุติธรรมและการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินที่เกี่ยวข้อง

² มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 315 การระบุและประเมินความเสี่ยงจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ โดยการทำความเข้าใจกิจการและสภาพแวดล้อมของกิจการ

³ มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 330 วิธีปฏิบัติของผู้สอบบัญชีในการตอบสนองต่อความเสี่ยงที่ได้ประเมินไว้

⁴ มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 500 หลักฐานการสอบบัญชี

นอกจากนี้ วิธีปฏิบัติดังกล่าวยังใช้เป็นแหล่งข้อมูลสำหรับกิจการที่จะนำไปพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรม และแนวทางปฏิบัติภายในกิจการ

4. คำอธิบายวิธีปฏิบัติงานตรวจสอบนี้ใช้ได้กับกิจการทุกขนาดเพราะทุกกิจการอาจมีความเสี่ยงจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ เมื่อใช้เครื่องมือทางการเงิน
5. แนวทางปฏิบัติในการประเมินมูลค่า⁵ในคำอธิบายวิธีปฏิบัติงานตรวจสอบนี้มีความเกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงินที่วัดค่าหรือเปิดเผยข้อมูลมูลค่ายุติธรรม ในขณะที่แนวทางในการปฏิบัติอื่นนอกเหนือจากการประเมินมูลค่า มีการนำไปใช้ปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันกับเครื่องมือทางการเงินทั้งที่วัดค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมหรือราคาทุนตัดจำหน่าย ทั้งนี้คำอธิบายวิธีปฏิบัติงานตรวจสอบนี้สามารถนำไปใช้กับทั้งสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน คำอธิบายวิธีปฏิบัติงานตรวจสอบนี้ไม่ใช้กับเครื่องมือดังต่อไปนี้
 - (1) เครื่องมือทางการเงินอย่างง่าย เช่น เงินสด เงินกู้ยืม ลูกหนี้การค้าและเจ้าหนี้การค้า;
 - (2) เงินลงทุนในตราสารทุนที่ไม่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์หรือ
 - (3) สัญญาประกันภัย
6. คำอธิบายวิธีปฏิบัติงานตรวจสอบนี้ไม่ใช้กับประเด็นทางบัญชีที่มีลักษณะเฉพาะที่เกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงิน เช่นการบัญชีสำหรับการป้องกันความเสี่ยง กำไรหรือขาดทุน ณ วันที่รับรู้ (หรือที่เรียกกันว่า “กำไรหรือขาดทุน ณ วันที่ทำรายการ”) การหักกลบ การโอนความเสี่ยงหรือ การด้อยค่า รวมถึงการตั้งค่าเพื่อหนี้สงสัยจะสูญ ถึงแม้เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้จะเกี่ยวข้องกับการบัญชีสำหรับเครื่องมือทางการเงินของกิจการ การปรึกษาหารือเกี่ยวกับข้อพิจารณาของผู้สอบบัญชีในเรื่องที่เกี่ยวกับการระบุข้อกำหนดทางบัญชีที่เฉพาะเจาะจงนั้นอยู่นอกเหนือขอบเขตของคำอธิบายวิธีปฏิบัติงานตรวจสอบนี้
7. การตรวจสอบตามมาตรฐานการสอบบัญชีนั้นดำเนินการบนสมมติฐานที่ว่าผู้บริหาร และผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแลรับทราบถึงความรับผิดชอบของตนเอง ความรับผิดชอบดังกล่าวรวมถึงการวัดมูลค่ายุติธรรม คำอธิบายวิธีปฏิบัติงานตรวจสอบนี้ไม่ได้กำหนดให้ผู้บริหารและผู้มีหน้าที่กำกับดูแลและเลขาธิการและกฎระเบียบที่ควบคุมดูแลความรับผิดชอบของตน
8. คำอธิบายวิธีปฏิบัติงานตรวจสอบนี้ถูกจัดทำขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป ตามแม่บทการรายงานทางการเงินเพื่อการนำเสนอข้อมูลที่ต้องตามที่ควร แต่อาจใช้ในแม่บทการรายงานทางการเงินอื่น เช่น แม่บทการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ตามความเหมาะสมตามสถานการณ์

⁵ ในคำอธิบายวิธีปฏิบัติงานตรวจสอบนี้, คำว่า “การประเมินมูลค่า” และ “การวัดผล” ถูกใช้แทนกันได้

9. คำอธิบายวิธีปฏิบัติงานตรวจสอบนี้มุ่งเน้นสิ่งที่ผู้บริหารให้การรับรองในการประเมินมูลค่าและการแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูล และยังครอบคลุมถึงในรายละเอียดบางส่วนเกี่ยวกับ ความครบถ้วน ความถูกต้อง ความมีตัวตน และสิทธิและภาระผูกพัน
10. เครื่องมือทางการเงินมีข้อสงสัยเกี่ยวกับความไม่แน่นอนของประมาณการ ดังที่กล่าวไว้ในมาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 540 ว่า “ข้อสงสัยต่อประมาณการทางบัญชีและการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการขาดความแม่นยำที่ควรระวังในการวัดมูลค่า”⁶ ความไม่แน่นอนของประมาณการได้รับผลกระทบจากความซับซ้อนของเครื่องมือทางการเงินมากกว่าปัจจัยอื่น ลักษณะและความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนการวัดมูลค่าของเครื่องมือทางการเงินมีมากมายหลากหลาย ซึ่งส่งผลกระทบต่อความไม่แน่นอนของประมาณการที่ใช้ในการวัดมูลค่า คำอธิบายวิธีปฏิบัติงานตรวจสอบนี้ใช้คำว่า “ความไม่แน่นอนในการวัดมูลค่า” ในการอ้างถึงความไม่แน่นอนของประมาณการที่เกี่ยวข้องกับการวัดมูลค่ายุติธรรม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงิน

11. คำจำกัดความในแม่บทการรายงานทางการเงินแต่ละที่อาจมีความแตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ที่กำหนดให้เครื่องมือทางการเงินคือสัญญาใด ๆ ที่ก่อให้เกิดสินทรัพย์ทางการเงินของกิจการหนึ่งและหนี้สินทางการเงินหรือตราสารทุนของอีกกิจการหนึ่ง⁷ เครื่องมือทางการเงินอาจจะเป็นเงินสด ส่วนของเจ้าของของกิจการอื่น สิทธิตามสัญญาหรือภาระผูกพันที่จะรับหรือส่งมอบเงินสดหรือแลกเปลี่ยนสินทรัพย์หรือหนี้สินทางการเงิน สัญญาที่ชำระราคาด้วยตราสารทุนของกิจการเอง สัญญาของรายการที่ไม่ใช่รายการทางการเงิน หรือสัญญาที่ออกโดยบริษัทประกันที่ไม่เข้าเงื่อนไขตามคำนิยามของสัญญาประกันภัย คำนิยามนี้หมายความถึงเครื่องมือทางการเงินที่หลากหลาย ตั้งแต่เงินกู้ยืมและเงินฝาก ตลอดจนตราสารอนุพันธ์ที่ซับซ้อน ตราสารที่มีลักษณะเฉพาะ และสัญญาอนุพันธ์ด้านสินค้าโภคภัณฑ์
12. เครื่องมือทางการเงินมีความหลากหลายตามความซับซ้อนของเครื่องมือทางการเงิน ซึ่งมาจากหลายสาเหตุดังนี้
- กระแสเงินสดของแต่ละรายมีปริมาณมากแต่ขาดการวิเคราะห์ลักษณะที่เหมือนกันของกระแสเงินสดเป็นรายตัวหรือเป็นกลุ่มเพื่อใช้ในการประเมินผล เช่น ความเสี่ยงด้านเครดิต (ตัวอย่างเช่นหนี้ที่มีหลักทรัพย์ค้ำประกัน (CDOs))
 - สูตรที่ใช้ในการประมาณกระแสเงินสดที่ซับซ้อน

⁶ มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 540 ย่อหน้าที่ 7 (ค)

⁷ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่อง การแสดงรายการสำหรับเครื่องมือทางการเงิน ย่อหน้าที่ 11

- ความไม่แน่นอนหรือความผันผวนของกระแสเงินสดในอนาคต เช่นที่เกิดจากความเสี่ยงด้านเครดิต สัญญาอุปชั่น หรือเครื่องมือทางการเงินที่มีระยะเวลาตามสัญญาที่ยาว

ความผันผวนที่สูงขึ้นของกระแสเงินสดจากการเปลี่ยนแปลงในสภาวะตลาด ส่งผลให้เครื่องมือทางการเงินมีแนวโน้มที่จะซับซ้อนมากขึ้นและการวัดมูลค่ายุติธรรมของเครื่องมือทางการเงินมีความไม่แน่นอนมากขึ้น บางครั้งเครื่องมือทางการเงินที่ตามปกติที่ค่อนข้างง่ายที่จะประเมินมูลค่ากลายเป็นมีความซับซ้อนขึ้นในการประเมินมูลค่า เพราะบางสถานการณ์ ยกตัวอย่างเช่น เครื่องมือที่ไม่มีการเคลื่อนไหวในตลาดหรือที่มีระยะเวลาตามสัญญาที่ยาว ทรานซาคชันและตราสารที่มีลักษณะเฉพาะจะมีความซับซ้อนมากขึ้นเมื่อมีการรวมกันของเครื่องมือทางการเงินมากกว่าหนึ่งอย่าง นอกจากนี้การบัญชีสำหรับเครื่องมือทางการเงินภายใต้แม่บทการรายงานทางการเงินหรือเงื่อนไขของตลาดบางประการอาจจะซับซ้อน

13. อีกสาเหตุหนึ่งของความซับซ้อนก็คือปริมาณของเครื่องมือทางการเงินที่ถืออยู่หรือที่มีการซื้อขาย เช่น สัญญาแลกเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยอย่างง่ายอาจไม่มีความซับซ้อน แต่เมื่อมีการถือสัญญาแลกเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยอย่างง่ายเป็นจำนวนมาก อาจมีการใช้ระบบประมวลผลข้อมูลที่ซับซ้อนในการระบุประเมินค่าและทำธุรกรรมเครื่องมือทางการเงินเหล่านี้

วัตถุประสงค์และความเสี่ยงจากการใช้เครื่องมือทางการเงิน

14. วัตถุประสงค์ของการใช้เครื่องมือทางการเงิน
 - เพื่อป้องกันความเสี่ยง (คือการเปลี่ยนแปลงความเสี่ยงที่กิจการมีอยู่) ซึ่งรวมถึง
 - การซื้อหรือขายอัตราแลกเปลี่ยนล่วงหน้าเพื่อกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนในอนาคต
 - การแปลงอัตราดอกเบี้ยในอนาคตเป็นอัตราดอกเบี้ยคงที่หรืออัตราดอกเบี้ยลอยตัวโดยการใช้สัญญาแลกเปลี่ยน (swaps)
 - การซื้อสัญญาสิทธิ (option contracts) เพื่อทำให้กิจการป้องกันการเคลื่อนไหวของราคารวมถึงสัญญาซึ่งอาจจะมีอนุพันธ์แฝง
 - เพื่อการค้า (เช่นเพื่อให้กิจการดำรงสถานะที่ทำให้กิจการได้รับประโยชน์จากการเคลื่อนไหวของตลาดในระยะสั้น)
 - เพื่อการลงทุน (เช่นเพื่อให้กิจการได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนระยะยาว)
15. การใช้เครื่องมือทางการเงินที่สามารถลดความเสี่ยงทางธุรกิจบางอย่าง เช่นการเปลี่ยนแปลงในอัตราแลกเปลี่ยน อัตราดอกเบี้ยและราคาสินค้าโภคภัณฑ์หรือความเสี่ยงเหล่านั้นรวมกัน ในทางกลับกันความซับซ้อนตามปกติของเครื่องมือทางการเงินบางส่วนยังอาจส่งผลให้ความเสี่ยงเพิ่มขึ้น

16. ความเสี่ยงทางธุรกิจและความเสี่ยงจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญเพิ่มขึ้นเมื่อผู้บริหารและผู้มีหน้าที่กำกับดูแล
- ไม่มีความเข้าใจความเสี่ยงของการใช้เครื่องมือทางการเงินอย่างถ่องแท้และไม่มีทักษะเพียงพอและไม่มีความเชี่ยวชาญอย่างเพียงพอในการบริหารจัดการความเสี่ยงเหล่านั้น
 - ไม่มีความเชี่ยวชาญในการประเมินค่าเครื่องมือทางการเงินนั้นอย่างเหมาะสมตามแม่บทการรายงานทางการเงินที่บังคับใช้
 - ไม่มีการควบคุมที่เพียงพอสำหรับกิจกรรมเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงิน
 - มีการป้องกันความเสี่ยงหรือเก็งกำไรอย่างไม่เหมาะสม
17. ความล้มเหลวของผู้บริหารในการทำความเข้าใจความเสี่ยงในเครื่องมือทางการเงินจะมีผลโดยตรงต่อความสามารถของผู้บริหารในการจัดการความเสี่ยงเหล่านั้นอย่างเหมาะสมและท้ายที่สุดอาจเป็นอุปสรรคต่อศักยภาพของกิจการ
18. ความเสี่ยงหลักที่เกิดขึ้นกับเครื่องมือทางการเงินมีดังต่อไปนี้ ความเสี่ยงที่กล่าวถึงนี้ไม่ได้ครบถ้วนสมบูรณ์และคำศัพท์ที่ใช้อาจมีความแตกต่างกันเพื่ออธิบายความเสี่ยงเหล่านี้หรือจัดประเภทส่วนประกอบของแต่ละความเสี่ยง
- (1) ความเสี่ยงด้านเครดิต (หรือคู่สัญญา) คือความเสี่ยงที่ฝ่ายหนึ่งจะทำให้เกิดการขาดทุนทางการเงินแก่อีกฝ่ายโดยไม่สามารถชำระภาระผูกพันและมักจะผัดนัดชำระหนี้ ความเสี่ยงด้านเครดิตรวมถึงความเสี่ยงในการชำระราคา ซึ่งเป็นความเสี่ยงที่อีกฝ่ายของการทำธุรกรรมจะถูกชำระราคาโดยไม่ได้รับเงินจากลูกค้าหรือคู่สัญญา
 - (2) ความเสี่ยงด้านตลาดคือความเสี่ยงที่มูลค่ายุติธรรมหรือกระแสเงินสดในอนาคตของเครื่องมือทางการเงินจะมีความผันผวนเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงราคาในตลาด ตัวอย่างของความเสี่ยงด้านตลาดรวมถึง ความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน ความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยและความเสี่ยงด้านของราคาสินค้าโภคภัณฑ์และความเสี่ยงจากราคาตราสารทุน
 - (3) ความเสี่ยงด้านสภาพคล่องรวมถึงความเสี่ยงจากการไม่สามารถที่จะซื้อหรือขายเครื่องมือทางการเงินในราคาที่เหมาะสมและในเวลาที่เหมาะสมเนื่องจากเครื่องมือทางการเงินไม่เป็นที่ต้องการของตลาด
 - (4) ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับการประมวลผลเฉพาะที่จำเป็นสำหรับเครื่องมือทางการเงิน ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการอาจเพิ่มขึ้นเมื่อความซับซ้อนของเครื่องมือทางการเงินเพิ่มขึ้นและการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านปฏิบัติการที่ไม่ดีอาจเพิ่มความเสี่ยงอื่น ๆ ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการรวมถึง

- (1) ความเสี่ยงที่การควบคุมของการยื่นยันยอดและกระทบยอดไม่เพียงพอส่งผลให้การบันทึกบัญชีของเครื่องมือทางการเงินไม่สมบูรณ์หรือไม่ถูกต้อง
 - (2) ความเสี่ยงจากการมีเอกสารของการทำธุรกรรมที่ไม่เหมาะสมและการดูแลการทำธุรกรรมเหล่านี้ไม่เพียงพอ
 - (3) ความเสี่ยงที่การทำธุรกรรมมีการบันทึกบัญชี ประมวลผล หรือการบริหารจัดการความเสี่ยงไม่ถูกต้อง ทำให้ความเสี่ยงไม่ได้สะท้อนถึงเนื้อหาเชิงเศรษฐกิจของธุรกรรมทั้งหมด
 - (4) ความเสี่ยงที่เกิดจากการเชื่อมั่นมากเกินไปว่าพนักงานจะสามารถใช้เทคนิคการประเมินมูลค่าได้อย่างถูกต้อง และไม่มี การสอบทานอย่างเพียงพอทำให้ธุรกรรมมีการประเมินมูลค่าอย่างไม่ถูกต้องหรือวัดค่าความเสี่ยงอย่างไม่เหมาะสม
 - (5) ความเสี่ยงที่การใช้เครื่องมือทางการเงินไม่เป็นไปตามวิธีการและนโยบายการบริหารความเสี่ยงของกิจการ
 - (6) ความเสี่ยงที่จะมีการสูญเสียที่เกิดจากกระบวนการภายในและระบบไม่เพียงพอหรือล้มเหลว หรือจากเหตุการณ์ภายนอก รวมถึงความเสี่ยงของการทุจริตที่เกิดจากทั้งภายในและภายนอก
 - (7) ความเสี่ยงจากการที่มีการบำรุงรักษาเทคนิคการประเมินมูลค่าที่ใช้ในการวัดเครื่องมือทางการเงินไม่เพียงพอหรือไม่ทันเวลา
 - (8) ความเสี่ยงทางด้านกฎหมายเป็นส่วนหนึ่งของความเสี่ยงด้านปฏิบัติการซึ่งอาจทำให้เกิดการสูญเสียจากการกระทำตามกฎหมายหรือระเบียบที่ยกเลิกหรือจากการกระทำของพนักงานผู้ใช้หรือ คู่สัญญาของตนภายใต้เงื่อนไขของสัญญาหรือข้อตกลงในการหักกลบชำระหนี้ ตัวอย่างเช่น ความเสี่ยงทางด้านกฎหมายอาจเกิดขึ้นจากสัญญาที่มีการบันทึกไม่เพียงพอหรือไม่ถูกต้อง การที่ไม่สามารถบังคับใช้ข้อตกลงในการหักกลบในกรณีล้มละลายได้ การเปลี่ยนแปลงในด้านตรงกันข้ามของกฎหมายภาษี หรือกฎที่ห้ามกิจการลงทุนในเครื่องมือทางการเงินบางประเภท
19. การพิจารณาเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงในการใช้เครื่องมือทางการเงินรวมถึง
- ความเสี่ยงจากการทุจริตที่อาจจะเพิ่มขึ้น เช่น ถ้าพนักงานในตำแหน่งที่สามารถทำการทุจริตเข้าใจทั้งเครื่องมือทางการเงินและกระบวนการในการทำบัญชีสำหรับเครื่องมือทางการเงิน แต่ผู้บริหารและผู้มีหน้าที่กำกับดูแลมีความเข้าใจที่น้อยกว่า
 - ความเสี่ยงที่ข้อตกลงหลักเพื่ออนุญาตให้มีการหักกลบ⁸ อาจไม่แสดงผลกระทบในงบการเงินอย่างถูกต้อง

⁸ กิจการที่มีจำนวนการทำธุรกรรมเครื่องมือทางการเงินกับคู่สัญญาเดียว อาจมีการทำสัญญาหักกลบกันหลักกับคู่สัญญานั้น ข้อตกลงดังกล่าวให้มีการชำระราคาสุทธิในครั้งเดียวสำหรับเครื่องมือทางการเงินทั้งหมดที่ครอบคลุมในสัญญา หากมีเหตุของการผิดข้อตกลงโดยคู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

- ความเสี่ยงที่เครื่องมือทางการเงินบางอย่างอาจมีการเปลี่ยนแปลงไประหว่างสินทรัพย์และหนี้สินตลอดระยะเวลาของสัญญาและอาจเป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว

การควบคุมเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงิน

20. ขอบเขตของการใช้เครื่องมือทางการเงินและระดับของความซับซ้อนของเครื่องมือเป็นปัจจัยสำคัญต่อระดับความจำเป็นของความซับซ้อนในการควบคุมภายในของกิจการ ตัวอย่างเช่นหน่วยงานที่มีขนาดเล็กอาจใช้ผลิตภัณฑ์ที่ไม่ซับซ้อนและมีกระบวนการและวิธีการที่ง่ายเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์
21. โดยส่วนใหญ่เป็นหน้าที่ของผู้มีหน้าที่กำกับดูแล ที่จะกำหนดแนวทางการอนุมัติและการควบคุมดูแลขอบเขตของการใช้เครื่องมือทางการเงิน ขณะเดียวกันก็เป็นหน้าที่ของผู้บริหารในการบริหารจัดการและควบคุมความเสี่ยงของกิจการ ทั้งผู้บริหารและผู้มีหน้าที่กำกับดูแลมีหน้าที่รับผิดชอบในการออกแบบและนำระบบควบคุมภายในไปใช้เพื่อใช้ในการจัดทำงบการเงินให้เป็นไปตามแม่บทการรายงานทางการเงินที่บังคับใช้อยู่ การควบคุมภายในของกิจการสำหรับเครื่องมือทางการเงิน มีแนวโน้มที่จะมีประสิทธิภาพเมื่อผู้บริหารและผู้มีหน้าที่กำกับดูแลมี
 - (1) การสร้างสภาพแวดล้อมการควบคุมที่เหมาะสม การเข้ามามีส่วนร่วมโดยผู้มีหน้าที่กำกับดูแลในการควบคุมการใช้เครื่องมือทางการเงิน การจัดโครงสร้างกิจการที่มีการมอบหมายอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบอย่างชัดเจน และนโยบายและวิธีการที่เหมาะสมของฝ่ายทรัพยากรบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีกฎระเบียบที่ชัดเจนจำเป็นต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงินซึ่งได้รับอนุญาตให้ทำหน้าที่ กฎระเบียบดังกล่าวต้องคำนึงถึงข้อจำกัดตามกฎหมายในการใช้เครื่องมือทางการเงิน ตัวอย่างเช่นกิจการภาครัฐอาจไม่ได้มีอำนาจที่จะดำเนินการทางธุรกิจโดยใช้อุปกรณ์ทางการเงิน
 - (2) การสร้างกระบวนการจัดการความเสี่ยงที่สอดคล้องกับขนาดของกิจการและความซับซ้อนของเครื่องมือทางการเงิน (เช่น บางกิจการมีแผนกบริหารความเสี่ยง)
 - (3) การสร้างระบบประมวลผลข้อมูล ที่ทำให้ผู้มีหน้าที่กำกับดูแลได้เข้าใจกระบวนการของกิจกรรมเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงิน และความเสี่ยงที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการบันทึกรายการที่เพียงพอ
 - (4) การกำหนดรูปแบบ การนำไปใช้และบันทึกข้อมูลของระบบของการควบคุมภายในเพื่อ
 - ให้เชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลว่า การใช้เครื่องมือทางการเงินของกิจการอยู่ภายใต้นโยบายการบริหารความเสี่ยง
 - การแสดงรายการเครื่องมือทางการเงินในงบการเงินอย่างเหมาะสม
 - เพื่อให้แน่ใจว่ากิจการได้ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ
 - มีการควบคุมดูแลความเสี่ยง

- ภาคผนวกได้ให้ตัวอย่างของการควบคุมที่อาจมีอยู่ในกิจการที่มีการทำรายการที่เกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินจำนวนมาก
- (5) การกำหนดนโยบายบัญชีที่เหมาะสม รวมถึงนโยบายการประเมินมูลค่าที่สอดคล้องกับแม่บทการรายงานทางการเงินที่บังคับใช้
22. องค์ประกอบที่สำคัญของกระบวนการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงินของกิจการรวมถึง
- การกำหนดวิธีในการระบุขนาดความเสี่ยงที่กิจการเต็มใจที่จะยอมรับเมื่อทำธุรกรรมเครื่องมือทางการเงิน (อาจจะเรียกว่า "ความเสี่ยงที่ยอมรับได้") รวมถึงนโยบายการลงทุนในเครื่องมือทางการเงิน และ แม่บทการควบคุมซึ่งใช้ในกิจกรรมเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงิน
 - การกำหนดกระบวนการสำหรับการจัดทำเอกสารและการให้อำนาจอนุมัติธุรกรรมเครื่องมือทางการเงินประเภทใหม่ ซึ่งควรพิจารณาทางด้านบัญชี กฎระเบียบ กฎหมาย และความเสี่ยงทางด้านการเงิน และการปฏิบัติที่เกี่ยวกับเครื่องมือดังกล่าว
 - การประมวลผลรายการเครื่องมือทางการเงิน รวมถึงการยืนยันยอดและการกระทบบยอดของเงินสดและสินทรัพย์ที่ถือครองโดยบุคคลภายนอกและกระบวนการชำระเงิน
 - การแบ่งแยกหน้าที่ระหว่างผู้มีหน้าที่ลงทุนหรือซื้อขายเครื่องมือทางการเงินกับผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการ ประเมินมูลค่าและยืนยันยอดเครื่องมือดังกล่าว ตัวอย่างเช่น หน้าที่ หรือการจัดองค์กรในส่วนการพัฒนาแบบจำลองที่ช่วยในการกำหนดราคา ควรแยกออกจากหน่วยงานที่ทำธุรกรรม
 - กระบวนการประเมินมูลค่าและการควบคุม รวมถึงการควบคุมข้อมูลที่ได้จากการกำหนดราคาจากบุคคลภายนอก
 - การตรวจสอบดูแลการควบคุม
23. ลักษณะของความเสี่ยงอาจแตกต่างกันระหว่างกิจการที่มีปริมาณธุรกรรมสูงและมีความหลากหลายของเครื่องมือทางการเงินกับกิจการที่มีรายการเครื่องมือทางการเงินเพียงไม่กี่รายการ ซึ่งจะส่งผลต่อวิธีการในการควบคุมภายในที่แตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น
- โดยปกติกิจการที่มีปริมาณของเครื่องมือทางการเงินสูงจะมีห้องสำหรับทำการซื้อขายที่มีผู้ค้าที่เชี่ยวชาญและแบ่งแยกหน้าที่ระหว่างผู้ค้าเหล่านั้นและหน่วยงานสนับสนุน (ซึ่งฝ่ายสนับสนุนจะดำเนินงานตรวจสอบข้อมูลรายการค้าที่ทำให้แน่ใจว่าไม่มีการผิดพลาดและการถ่ายโอนข้อมูลอย่างถูกต้อง) ในสภาพแวดล้อมเช่นนี้ผู้ค้าจะทำรายการทางโทรศัพท์หรือผ่านทางระบบการซื้อขายอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งการรวบรวมธุรกรรมที่เกี่ยวข้องและบันทึกบัญชีให้ถูกต้องนั้นมีความท้าทาย

มากกว่ากิจการที่มีเครื่องมือทางการเงินเพียงไม่กี่รายการซึ่งสามารถตรวจสอบความมีตัวตนและครบถ้วนได้จากกรณียินยอมที่มักกับธนาคารเพียงไม่กี่ราย

- ในทางตรงกันข้ามกิจการที่มีจำนวนเครื่องมือทางการเงินน้อยมักจะไม่ได้มีการแบ่งแยกหน้าที่และถูกจำกัดการเข้าถึงตลาด ในกรณีดังกล่าวแม้ว่าการระบุงการทำธุรกรรมเครื่องมือทางการเงินจะง่าย แต่ก็มีความเสี่ยงที่ผู้บริหารต้องพึ่งพาคูคาลากรที่มีจำนวนจำกัด ซึ่งอาจเพิ่มความเสี่ยงว่าการทำธุรกรรมไม่ได้รับการอนุมัติและอาจบันทึกบัญชีไม่ถูกต้อง

ความครบถ้วน ความถูกต้อง และความมีอยู่จริง

24. ย่อหน้าที่ 25-33 จะอธิบายถึงการควบคุมและกระบวนการซึ่งอาจมีอยู่ในกิจการที่มีปริมาณการทำธุรกรรมเครื่องมือทางการเงินสูงรวมทั้งกิจการที่มีห้องซื้อขาย ในทางกลับกันกิจการที่ไม่ได้มีปริมาณของการทำธุรกรรมเครื่องมือทางการเงินสูงอาจไม่ได้มีการควบคุมกระบวนการเหล่านี้ แต่อาจมีการยินยอมต่อการทำรายการกับคู่สัญญาหรือสำนักหักบัญชีแทน การทำเช่นนี้เหมาะกับการที่อาจมีการทำธุรกรรมกับหนึ่งหรือสองคู่สัญญา

หนังสือยืนยันรายการค้าและสำนักหักบัญชี

25. โดยทั่วไปสำหรับการทำธุรกรรมที่ดำเนินการโดยสถาบันการเงิน ข้อตกลงในสัญญาของเครื่องมือทางการเงินจะถูกบันทึกในเอกสารกรณียินยอมที่แลกเปลี่ยนระหว่างคู่ค้าและสัญญาตามกฎหมาย สำนักหักบัญชีจะทำหน้าที่ตรวจสอบการแลกเปลี่ยนกรณียินยอมโดยจับคู่รายการค้าและการชำระราคา สำนักหักบัญชีส่วนกลางมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนและกิจการที่ใช้สำนักหักบัญชีเป็นตัวกลางมักจะมีกระบวนการในการจัดการข้อมูลที่ส่งไปยังสำนักหักบัญชี
26. ไม่ใช่ธุรกรรมทั้งหมดที่ชำระราคาด้วยการแลกเปลี่ยน ในบางตลาดมีการสร้างวิปฏิบัติในการตกลงเงื่อนไขของธุรกรรมก่อนการชำระราคา เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ กระบวนการนี้จำเป็นต้องแยกต่างหากจากผู้ทำการซื้อขายเครื่องมือทางการเงินเพื่อลดความเสี่ยงของการทุจริต ในตลาดอื่น ๆ การยินยอมการทำธุรกรรมจะเกิดขึ้นหลังจากการชำระราคาและบางครั้งมีการยินยอมเงินรอนในตอนต้นของการชำระราคาก่อนตกลงเงื่อนไขทั้งหมด ซึ่งเป็นการเพิ่มความเสี่ยงเพราะกิจการที่ทำรายการต้องพึ่งพาวิธีการอื่น ๆ ในการทำธุรกรรม ซึ่งอาจรวมถึง
- การบังคับใช้การระบุงการขออย่างเข้มงวดระหว่างทะเบียนการซื้อขายเครื่องมือทางการเงินและทะเบียนของธุรกรรมที่ชำระราคาแล้ว (การแบ่งแยกหน้าที่ระหว่างทั้งสองฝ่ายเป็นสิ่งสำคัญ) รวมถึงมีการควบคุมกำกับดูแลการซื้อขายเครื่องมือทางการเงินเพื่อให้แน่ใจว่ามีความสมบูรณ์ของการทำธุรกรรม

- ทบทวนเอกสารสรุปจากคู่สัญญาโดยเฉพาะเงื่อนไขสำคัญ แม้ว่าเงื่อนไขเต็มรูปแบบยังไม่ได้ตกลงกัน
- ตรวจสอบผลกำไรขาดทุนของผู้ค้าเพื่อให้แน่ใจว่ามีการกระทบยอดกับสิ่งที่หน่วยงานสนับสนุนคำนวณไว้

การกระทบยอดกับธนาคารและผู้ดูแลทรัพย์สิน

27. เครื่องมือทางการเงินบางอย่าง เช่น พันธบัตรและหุ้นอาจถูกฝากไว้แยกจากกันในแต่ละศูนย์รับฝาก นอกจากนี้เครื่องมือทางการเงินส่วนใหญ่มีการชำระเงินสด ณ จุดใดจุดหนึ่งของสัญญาและเป็นการชำระในช่วงเริ่มต้นของสัญญาด้วย ซึ่งการจ่ายหรือรับเงินสดจะผ่านบัญชีธนาคารของกิจการ การกระทบยอดบัญชีของกิจการกับบัญชีของธนาคารและสำนักหักบัญชีอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้แน่ใจว่าการทำธุรกรรมมีการบันทึกบัญชีไว้อย่างถูกต้อง
28. มีข้อสังเกตว่าไม่ใช่ทุกเครื่องมือทางการเงินที่มีการชำระเงินในช่วงเริ่มต้นของสัญญาหรือสามารถบันทึกรายการกับศูนย์แลกเปลี่ยนหรือกับผู้รับฝากทรัพย์สิน ในกรณีนี้ ขั้นตอนการกระทบยอดจะไม่สามารถระบุรายการค้าที่ไม่ได้ถูกบันทึกหรือรายการค้าที่บันทึกไม่ถูกต้อง ดังนั้นการควบคุมการยืนยันยอดจึงเป็นสิ่งสำคัญ ถึงแม้จะมีการชำระเงินสดตั้งแต่ช่วงเริ่มต้นของสัญญา也不能够确保ทุกรูปแบบหรือข้อตกลงในตราสาร (เช่น ระยะเวลาครบกำหนดหรือเงื่อนไขยกเลิกสัญญาก่อนกำหนด) ได้บันทึกอย่างถูกต้อง
29. นอกจากนี้การเคลื่อนไหวของเงินสดอาจจะน้อยมากเมื่อเทียบกับปริมาณการซื้อขายทั้งหมดหรือที่แสดงในงบแสดงฐานะการเงินของกิจการ ดังนั้นจึงเป็นการยากที่จะพิจารณาประโยชน์ของการกระทบยอดจะเกิดเมื่อพนักงานการเงิน หรือ พนักงานหน่วยงานสนับสนุนอื่นสอบทานรายการบัญชีทั้งหมดในบัญชีแยกประเภททั่วไปเพื่อให้แน่ใจว่าสมเหตุสมผลและมีเอกสารสนับสนุน กระบวนการนี้จะช่วยได้ ถ้าอีกด้านของรายการเงินสดที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงินไม่ได้บันทึกอย่างถูกต้อง การตรวจสอบรายการที่สงสัยและรายการที่ติดค้างนานเป็นสิ่งจำเป็นโดยไม่ต้องคำนึงถึงยอดคงเหลือเพราะอาจมีการหักลบรายการกระทบยอดในบัญชี
30. ในกิจการที่มีปริมาณของการทำธุรกรรมเครื่องมือทางการเงินสูง การควบคุมการกระทบยอดและการยืนยันยอดอาจกระทำโดยอัตโนมัติ ดังนั้นจึงควรมีการควบคุมทางเทคโนโลยีสารสนเทศที่เพียงพอเพื่อสนับสนุนการทำธุรกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการควบคุมนั้นต้องทำให้แน่ใจว่าข้อมูลที่มาจากแหล่งภายนอก (เช่นธนาคารและผู้ดูแลทรัพย์สิน) และจากบัญชีของกิจการมีความครบถ้วนถูกต้อง และไม่ได้

ขัดแย้งกับก่อนหรือระหว่างการกระหายอด การควบคุมจำเป็นต้องทำให้แน่ใจว่าเกณฑ์ในการจับคู่รายการมีความเข้มงวดเพียงพอที่จะป้องกันการตัดรายการกระหายอดที่ไม่ถูกต้อง

การควบคุมอื่น ๆ เพิ่มเติมเพื่อความครบถ้วน ความถูกต้อง และความมีอยู่จริง

31. ความซับซ้อนที่มีอยู่ในเครื่องมือทางการเงินอาจไม่สามารถเห็นได้ชัดว่าควรบันทึกบัญชีในระบบของกิจการอย่างไร ในบางกรณี ผู้บริหารอาจกำหนดกระบวนการควบคุมเพื่อสอบทานนโยบายในการกำหนดวิธีการเฉพาะแต่ละประเภทของธุรกรรมในการวัดค่า และการบันทึกบัญชี นโยบายเหล่านี้ควรมีการกำหนดและทบทวนล่วงหน้าโดยบุคลากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสมที่มีความเข้าใจผลกระทบของเครื่องมือทางการเงินที่ต้องบันทึกบัญชี
32. การทำธุรกรรมอาจจะมีการยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมหลังจากเริ่มต้นทำรายการ การมีการควบคุมที่เหมาะสมเกี่ยวกับการยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมสามารถลดความเสี่ยงจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญซึ่งเกิดจากการทุจริตหรือข้อผิดพลาด นอกจากนี้ กิจการอาจมีกระบวนการเพื่อยืนยันธุรกรรมที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไข
33. ในสถาบันการเงินที่มีปริมาณของการซื้อขายสูง พนักงานอาวุโสมักจะตรวจสอบกำไรขาดทุนประจำวันตามทะเบียนของผู้ค้าแต่ละคน เพื่อประเมินความเหมาะสมตามความรู้ทางการตลาดของพนักงานอาวุโส การทำเช่นนี้อาจช่วยให้ผู้บริหารระบุการซื้อขายที่ไม่ครบถ้วนหรือไม่ถูกต้องหรืออาจจะระบุการทุจริตที่เกิดโดยผู้ค้า ดังนั้นจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องมีขั้นตอนการอนุมัติการทำธุรกรรมเพื่อช่วยพนักงานอาวุโสในการตรวจสอบ

การประเมินมูลค่าของเครื่องมือทางการเงิน

ข้อกำหนดของการรายงานทางการเงิน

34. ในหลายแม่บทการรายงานทางการเงิน เครื่องมือทางการเงินรวมทั้งอนุพันธ์แฝงถูกวัดค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมเพื่อวัตถุประสงค์ของการแสดงรายการในงบแสดงฐานะการเงิน การคำนวณกำไรหรือขาดทุนและ / หรือการเปิดเผยข้อมูลโดยทั่วไปวัตถุประสงค์ของการวัดมูลค่ายุติธรรมคือการหาราคาที่ธุรกรรมจะเกิดขึ้นระหว่างผู้มีส่วนร่วมในตลาด ณ วันที่วัดมูลค่าภายใต้เงื่อนไขของตลาดในปัจจุบัน ซึ่งไม่ใช่ราคาซื้อขายสำหรับการบังคับชำระหนี้หรือการขายเมื่อกิจการมีปัญหา เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นี้ ข้อมูลตลาดทั้งหมดที่เกี่ยวข้องต้องนำมารวมคำนวณ

35. การวัดมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์และหนี้สินทางการเงินอาจเกิดขึ้นเมื่อบันทึกการทำธุรกรรมเริ่มแรก และต่อมาเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงในมูลค่า การเปลี่ยนแปลงในการวัดมูลค่ายุติธรรมที่เกิดขึ้นอาจมีวิธีปฏิบัติทางการบัญชีที่แตกต่างกันตามแต่ละแม่บทการรายงานทางการเงิน ตัวอย่างเช่นการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวอาจบันทึกเป็นกำไรหรือขาดทุน หรืออาจบันทึกไว้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแม่บทการรายงานทางการเงินที่ใช้บังคับ เครื่องมือทางการเงินทั้งหมดหรือเฉพาะส่วน (เช่นอนุพันธ์แฝงเมื่อมีการบันทึกแยกต่างหาก) อาจจำเป็นต้องวัดค่าด้วยมูลค่ายุติธรรม
36. บางแม่บทการรายงานทางการเงินกำหนดลำดับขั้นของมูลค่ายุติธรรมเพื่อเพิ่มความสม่ำเสมอและการเปรียบเทียบกันได้ใน การวัดมูลค่ายุติธรรมและการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลเบื้องต้นอาจจำแนกออกเป็นหลายระดับที่แตกต่างกันดังต่อไปนี้
- ระดับ 1-ราคาเสนอซื้อขาย (ที่ไม่ผ่านการปรับปรุง) ในตลาดที่มีการเคลื่อนไหว สำหรับสินทรัพย์หรือ หนี้สินทางการเงินที่มีลักษณะคล้ายกันที่กิจการสามารถหามูลค่าได้ ณ วันที่ทำการวัดมูลค่า
 - ระดับที่ 2- ข้อมูลอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากราคาเสนอซื้อขายที่รวมอยู่ในระดับที่ 1 ซึ่งสามารถสังเกตได้ สำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สินทางการเงินไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ถ้าสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินมีระยะเวลาตามสัญญาที่แน่นอน ข้อมูลระดับ 2 ต้องชัดเจนสำหรับเงื่อนไขทั้งหมดในสาระสำคัญของสินทรัพย์หรือหนี้สินทางการเงิน ข้อมูลระดับที่ 2 รวมข้อมูลดังต่อไปนี้
 - ราคาเสนอซื้อขายสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สินทางการเงินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันในตลาดที่มีการเคลื่อนไหว
 - ราคาเสนอซื้อขายสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สินทางการเงินที่เหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันในตลาดที่ไม่มีการเคลื่อนไหว
 - ข้อมูลอื่นนอกเหนือจากราคาเสนอซื้อขาย ซึ่งสังเกตเห็นได้ของสินทรัพย์หรือหนี้สินทางการเงิน (เช่น อัตราดอกเบี้ยและอัตราผลตอบแทนในช่วงเวลาที่เสนอ ความผันผวนและส่วนต่างของความเสี่ยงด้านสินเชื่อ)
 - ข้อมูลที่ได้มาโดยเฉพาะอย่างยิ่งจากข้อมูลตลาดที่สังเกตเห็นได้โดยวิธีสหสัมพันธ์หรือวิธีการอื่น (ข้อมูลที่ยืนยันจากตลาด)
 - ระดับ 3 -ข้อมูลที่ไม่สามารถสังเกตได้ของสินทรัพย์หรือหนี้สินทางการเงิน ข้อมูลที่ไม่สามารถสังเกตได้จะถูกนำมาใช้ในการคำนวณมูลค่ายุติธรรมแทนหากไม่มีข้อมูลที่สามารถสังเกตได้ ซึ่งจะใช้ในกรณีที่มีกิจกรรมการตลาดจำนวนน้อยสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงิน ณ วันที่ทำการวัดมูลค่า

โดยทั่วไปความไม่แน่นอนในการวัดมูลค่าเพิ่มขึ้นตามระดับข้อมูลจากระดับ 1 ถึงระดับ 2 หรือระดับ 2 ถึง ระดับ 3 แม้วัยยังอยู่ในระดับที่ 2 แต่อาจจะมี ความไม่แน่นอนที่มากขึ้นอยู่กับความชัดเจนของข้อมูล ความซับซ้อนของเครื่องมือทางการเงิน การประเมินมูลค่าของเครื่องมือทางการเงินและปัจจัยอื่น ๆ

37. บางแม่บทการรายงานทางการเงินอาจกำหนดหรืออนุญาตให้กิจการปรับปรุงความไม่แน่นอนของการวัดมูลค่าเพื่อปรับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นจากการกำหนดราคาของผู้ซื้อขายในตลาดที่ส่งผลต่อความไม่แน่นอนของความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดราคาและกระแสเงินสดของเครื่องมือทางการเงิน ตัวอย่างเช่น

- การปรับแบบจำลอง บางแบบจำลองอาจจะมีข้อบกพร่องที่รู้จักกันอยู่แล้วหรือผลของการเปรียบเทียบอาจพบข้อบกพร่องสำหรับการวัดมูลค่ายุติธรรมตามแม่บทการรายงานทางการเงิน
- การปรับความเสี่ยงทางด้านสินเชื่อ บางแบบจำลองไม่คำนึงถึงความเสี่ยงด้านสินเชื่อ รวมถึงความเสี่ยงของคู่สัญญาหรือความเสี่ยงด้านสินเชื่อของตัวเอง
- การปรับสภาพคล่อง บางแบบจำลองคำนวณราคากลางของตลาด แม้ว่าแม่บทการรายงานทางการเงินอาจกำหนดให้ปรับสภาพคล่อง เช่น ส่วนต่างของราคาเสนอซื้อ/เสนอขาย นอกจากนั้นการปรับสภาพคล่องรับรู้เมื่อเครื่องมือทางการเงินบางอย่างไม่มีสภาพคล่องซึ่งจะส่งผลต่อการประเมินมูลค่า
- การปรับความเสี่ยงอื่น ๆ ค่าที่วัดได้โดยใช้แบบจำลองที่ไม่คำนึงถึงทั้งปัจจัยอื่น ๆ ที่ผู้มีส่วนร่วมในตลาดจะพิจารณาในการกำหนดราคาเครื่องมือทางการเงินอาจไม่สะท้อนถึงมูลค่ายุติธรรม ณ วันที่วัดมูลค่า และดังนั้นจึงอาจจำเป็นต้องมีการปรับแยกเพื่อให้สอดคล้องกับแม่บทการรายงานทางการเงินที่ใช้บังคับ

การปรับจะไม่เหมาะสมหากมีการปรับการวัดมูลค่าและการประเมินมูลค่าของเครื่องมือทางการเงิน ต่างไปจากมูลค่ายุติธรรมตามที่กำหนดโดยแม่บทการรายงานทางการเงินที่ใช้บังคับ เช่น ใช้เกณฑ์ความระมัดระวัง

ปัจจัยที่สามารถสังเกตได้และที่ไม่สามารถสังเกตได้

38. ตามที่กล่าวไว้ข้างต้น แม่บทการรายงานทางการเงินจัดประเภทข้อมูลตามระดับของความสามารถสังเกตได้ของข้อมูล กิจกรรมในตลาดของเครื่องมือทางการเงินลดลงและความสามารถสังเกตได้ของข้อมูลลดลง จะส่งผลให้ความไม่แน่นอนการวัดมูลค่าเพิ่มขึ้น ลักษณะและความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่มีเพื่อสนับสนุนการประเมินมูลค่าของเครื่องมือทางการเงินที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับความสามารถสังเกตได้ของข้อมูลต่อการประเมินมูลค่า ซึ่งมีอิทธิพลจากลักษณะของตลาด (เช่น ระดับของกิจกรรมของตลาดไม่ว่าจะเป็นผ่านตลาดหลักทรัพย์หรือรายการนอกตลาด) ดังนั้นจึงมีความต่อเนื่องของลักษณะและความ

นำเชื่อถือของหลักฐานที่ใช้สนับสนุนการประเมินมูลค่าและเป็นเรื่องยากมากขึ้นสำหรับผู้บริหารที่จะได้รับข้อมูลเพื่อสนับสนุนการประเมินมูลค่าเมื่อตลาดไม่มีการเคลื่อนไหวและข้อมูลไม่สามารถสังเกตได้

39. เมื่อไม่มีข้อมูลที่สังเกตได้ กิจการจะใช้ข้อมูลที่ไม่สามารถสังเกตได้ (ระดับ 3) ที่สะท้อนให้เห็นถึงสมมติฐานที่ว่าผู้มีส่วนร่วมในตลาดจะใช้กำหนดราคาสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินรวมทั้งสมมติฐานเกี่ยวกับความเสี่ยง ข้อมูลที่ไม่สามารถสังเกตได้จะมีการพัฒนาโดยใช้ข้อมูลที่ดีที่สุดที่มีอยู่ในสถานการณ์นี้ ในการพัฒนาข้อมูลที่ไม่สามารถสังเกตได้ กิจการอาจเริ่มต้นด้วยข้อมูลของกิจการเองซึ่งจะถูกปรับด้วยข้อมูลที่มีอยู่ที่บังชี้ว่า (ก) คนอื่นในตลาดจะใช้ข้อมูลที่แตกต่างหรือ (ข) มีลักษณะเฉพาะกับกิจการที่ไม่สามารถใช้ได้กับคนอื่น ๆ ในตลาด (เช่น การทำงานร่วมกัน โดยเฉพาะของกิจการ)

ผลกระทบจากตลาดที่ไม่มีการเคลื่อนไหว

40. ความไม่แน่นอนในการวัดมูลค่าเพิ่มขึ้นและการประเมินมูลค่ามีความซับซ้อนมากขึ้น เมื่อตลาดที่เครื่องมือทางการเงินหรือส่วนประกอบของเครื่องมือมีการซื้อขายอยู่ในตลาดที่ไม่มีการเคลื่อนไหว ไม่มีจุดที่ชัดเจนในตลาดที่มีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนเป็นตลาดที่ไม่มีการเคลื่อนไหว ดังนั้นแม้บทการรายงานทางการเงินอาจให้แนวทางเกี่ยวกับเรื่องนี้ ลักษณะของตลาดที่ไม่เคลื่อนไหวรวมถึงการลดลงอย่างมากในปริมาณและระดับของกิจกรรมการซื้อขาย ราคาที่มีอยู่อาจแตกต่างกันไปอย่างมีนัยสำคัญตลอดเวลาหรือระหว่างผู้มีส่วนร่วมในตลาด หรือราคาไม่เป็นปัจจุบัน อย่างไรก็ตามการประเมินว่าตลาดไม่มีการเคลื่อนไหวต้องใช้วิจารณญาณ
41. เมื่อตลาดไม่มีการเคลื่อนไหวราคาเสนอซื้อขายอาจจะเก่า (นั่นคือล้าสมัย) ไม่สะท้อนถึง ราคาที่ผู้มีส่วนร่วมในตลาดอาจทำการซื้อขายหรืออาจสะท้อนรายการบังคับขาย (เช่น เมื่อผู้ขายจำเป็นต้องขายสินทรัพย์ เพื่อให้เป็นไปตามกฎระเบียบหรือข้อกำหนดทางกฎหมาย จำเป็นต้องขายทรัพย์สินทันทีเพื่อสร้างสภาพคล่องหรือการดำรงอยู่ของผู้ซื้อที่มีศักยภาพที่มีเพียงคนเดียว ซึ่งเป็นผลมาจากข้อจำกัดทางกฎหมายหรือเวลาที่กำหนด) ดังนั้นการประเมินมูลค่าได้พัฒนาบนพื้นฐานของข้อมูลระดับ 2 และระดับ 3 ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ กิจการอาจมี
- นโยบายการประเมินมูลค่าควรรวมถึงกระบวนการในการพิจารณาว่ามีข้อมูลในระดับที่ 1 หรือไม่
 - ความเข้าใจของการใช้ราคาหรือข้อมูลจากแหล่งภายนอกที่ใช้เป็นข้อมูลเทคนิคในการประเมินมูลค่าที่ใช้คำนวณเพื่อประเมินความน่าเชื่อถือของข้อมูล เช่นในตลาดที่มีการเคลื่อนไหว นายหน้าเสนอราคาของเครื่องมือทางการเงินที่ไม่ได้มีการซื้อขายโดยใช้ราคาที่เกิดขึ้นจริงของเครื่องมือทางการเงินที่คล้ายกัน แต่สำหรับตลาดที่มีการเคลื่อนไหวน้อย นายหน้าอาจเสนอราคาที่ใช้วิธีเทคนิคการประเมินมูลค่าที่เป็นของตนเองเพื่อกำหนดราคา

- ความเข้าใจที่ว่าสภาพธุรกิจที่เสื่อมลงส่งผลกระทบต่อคู่สัญญา เช่นเดียวกับว่าสภาพธุรกิจที่เสื่อมลงในกิจการที่คล้ายกับคู่สัญญาอาจบ่งบอกว่าคู่สัญญาอาจไม่ปฏิบัติตามข้อผูกพัน (นั่นคือความเสี่ยงที่ไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญาได้)
- นโยบายในการปรับความไม่แน่นอนในการวัดมูลค่า การปรับตั้งกล่าวอาจรวมในการปรับเปลี่ยนแบบจำลอง การปรับการขาดสภาพคล่อง การปรับความเสี่ยงด้านสินเชื่อ และการปรับความเสี่ยงอื่น ๆ
- ความสามารถในการคำนวณช่วงของผลลัพธ์ที่เป็นจริงที่เกี่ยวข้องกับความไม่แน่นอน เช่นการวิเคราะห์ความอ่อนไหวและ
- นโยบายสำหรับการระบุดำเนินการ เมื่อข้อมูลที่ใช้วัดมูลค่ายุติธรรมได้เปลี่ยนระดับของลำดับชั้นมูลค่ายุติธรรมที่แตกต่างไป

42. ความยากในการประเมินมูลค่าอาจมีมากขึ้นเมื่อมีการลดลงอย่างรุนแรงหรือแม้กระทั่งการหยุดชะงักของการซื้อขายในเครื่องมือทางการเงิน ในสถานการณ์เช่นนี้เครื่องมือทางการเงินที่ก่อนหน้านี้สามารถประเมินมูลค่าโดยใช้ราคาตลาดได้ อาจจำเป็นต้องเปลี่ยนมาใช้แบบจำลองในการประเมินมูลค่า

กระบวนการประเมินมูลค่าของผู้บริหาร

43. เทคนิคที่ผู้บริหารอาจนำมาใช้เพื่อประเมินมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน รวมถึงราคาที่สามารส่งเกตได้ การทำธุรกรรมที่ผ่านมา และแบบจำลองที่ใช้กับทั้งข้อมูลที่สามารถสังเกตได้และที่ไม่สามารถสังเกตได้ ผู้บริหารอาจใช้

- (ก) การกำหนดราคาจากบุคคลภายนอก เช่น ใช้บริการการกำหนดราคาหรือราคาเสนอจากนายหน้าหรือ
- (ข) ผู้เชี่ยวชาญการประเมินมูลค่า

การกำหนดราคาจากบุคคลภายนอกและผู้เชี่ยวชาญการประเมินมูลค่าอาจจะใช้เทคนิคการประเมินมูลค่าอย่างใดอย่างหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งอย่าง

44. ในหลายแม่บทการรายงานทางการเงิน หลักฐานที่ดีที่สุดของมูลค่ายุติธรรมของเครื่องมือทางการเงินหาได้จากการทำธุรกรรมในตลาดที่เคลื่อนไหว (นั่นคือข้อมูลระดับ 1) ในกรณีเช่นนี้การประเมินมูลค่าของเครื่องมือทางการเงินจะค่อนข้างง่าย ราคาเสนอซื้อขายสำหรับเครื่องมือทางการเงินที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์หรือการซื้อขายนอกตลาดที่มีความคล่องตัวนั้น ข้อมูลอาจมาจากแหล่งต่าง ๆ เช่น สิ่งพิมพ์ทางการเงิน ราคาในตลาดหลักทรัพย์ หรือจากการกำหนดราคาจากบุคคลภายนอก เมื่อใช้ราคา

เสนอซื้อขายเป็นเรื่องสำคัญที่ผู้บริหารต้องเข้าใจ พื้นฐานที่ราคาเสนอตั้งกล่าวอ้างเพื่อให้แน่ใจว่าราคาสะท้อนให้เห็นถึงสถานะตลาด ณ วันที่วัดมูลค่า ราคาเสนอซื้อขายได้จากสิ่งพิมพ์ทางการเงินหรือตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งอาจให้หลักฐานเพียงพอของมูลค่ายุติธรรมเมื่อ ยกตัวอย่างเช่น

- (ก) ราคาไม่ล้าสมัยหรือ “เก่า” (ตัวอย่างเช่น ถ้าราคาเสนอซื้อขายอ้างอิงจากราคาซื้อขายล่าสุดและการซื้อขายนั้นเกิดขึ้นนานแล้ว)
- (ข) ราคาเสนอซื้อขายนี้คือราคาที่ผู้แทนจำหน่ายจะซื้อขายเครื่องมือทางการเงินด้วยความถี่และปริมาณที่เพียงพอ

45. เมื่อไม่มีราคาตลาดปัจจุบันที่ชัดเจนสำหรับเครื่องมือทางการเงิน (นั่นคือข้อมูลระดับ 1) กิจการจำเป็นต้องรวบรวมตัวชี้วัดราคาอื่น ๆ ที่จะใช้ในเทคนิคการประเมินมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน ตัวชี้วัดราคาอาจรวมถึง

- ธุรกรรมที่เกิดขึ้นล่าสุดรวมถึงรายการหลังจากวันที่ในงบการเงินในเครื่องมือเดียวกัน พิจารณาว่าจำเป็นต้องปรับตามการเปลี่ยนแปลงของสถานะตลาดระหว่างวันที่วัดมูลค่าและวันที่ทำธุรกรรม ในขณะที่การทำธุรกรรมเหล่านี้จะไม่จำเป็นต้องบ่งชี้ถึงสถานะตลาดที่มีอยู่ ณ วันที่ในงบการเงิน นอกจากนี้ก็เป็นไปได้ว่าการทำธุรกรรมเป็นตัวแทนการทำธุรกรรมบังคับขาย ดังนั้นจึงไม่บ่งชี้ถึงราคาซื้อขายตามคำสั่ง
- การทำธุรกรรมปัจจุบันหรือล่าสุดในเครื่องมือที่คล้ายกันหรือที่มักรู้จักกันในชื่อ “ราคาที่เป็นตัวแทน” การ ปรับปรุงจะต้องมีการทำกับราคาที่เป็นตัวแทนเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างราคาตัวแทนและราคาเครื่องมือทางการเงิน ตัวอย่างเช่นความแตกต่างในสภาพคล่องหรือความเสี่ยงด้านสินเชื่อกันระหว่างสองเครื่องมือทางการเงินจะถูกนำมาสะท้อนในราคา
- ดัชนีสำหรับเครื่องมือที่คล้ายกัน เช่นเดียวกับการทำธุรกรรมในเครื่องมือที่คล้ายกัน การปรับปรุงจะต้องทำเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างราคาของเครื่องมือทางการเงินและราคาเครื่องมือทางการเงินที่ใช้ดัชนีมาคำนวณ

46. มีการคาดหวังว่าผู้บริหารจะมีเอกสารเกี่ยวกับนโยบายการประเมินมูลค่าและแบบจำลองที่ใช้ในการประเมินมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน รวมทั้งเหตุผลที่ใช้แบบจำลองดังกล่าว การเลือกใช้สมมติฐานในวิธีการประเมินมูลค่า และการพิจารณาของกิจการในการปรับความไม่แน่นอนในการวัดมูลค่าว่าจำเป็นหรือไม่

แบบจำลอง

47. แบบจำลองอาจใช้ในการประเมินมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน เมื่อไม่สามารถหาราคาได้โดยตรงในตลาด แบบจำลองอาจเป็นสูตรที่ใช้ในการกำหนดราคาพันธบัตรทั่วไปแบบง่าย ๆ หรืออาจซับซ้อนโดย

ต้องพัฒนาระบบซอฟต์แวร์เพื่อประเมินมูลค่าเครื่องมือทางการเงินกับข้อมูลระดับ 3 หลายแบบจำลอง
อยู่บนพื้นฐานของการคำนวณคิดลดกระแสเงินสด

48. แบบจำลองประกอบด้วยวิธีคำนวณ สมมติฐาน และข้อมูล วิธีคำนวณจะอธิบายกฎหรือหลักการ
ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในการประเมินมูลค่า สมมติฐานรวมถึงการประมาณการของตัวแปรที่ไม่
แน่นอนซึ่งใช้ในแบบจำลอง ข้อมูลอาจประกอบด้วยข้อมูลจริงหรือสมมติฐานเกี่ยวกับเครื่องมือทาง
การเงินหรือข้อมูลอื่น ๆ ของเครื่องมือทางการเงิน
49. ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ เนื้อหาที่กิจการอาจมีอยู่เมื่อสร้างหรือตรวจสอบความถูกต้องของแบบจำลอง
สำหรับเครื่องมือทางการเงิน ซึ่งรวมถึง
- แบบจำลองมีการตรวจสอบก่อนที่จะใช้งาน และมีการตรวจสอบเป็นระยะเพื่อให้มั่นใจว่ายัง
เหมาะสมสำหรับการใช้งาน กระบวนการตรวจสอบของกิจการอาจรวมถึงการประเมิน
 - ความเชื่อถือได้ทางทฤษฎีของวิธีการและการคำนวณอย่างถูกต้องรวมทั้งความเหมาะสมของ
ปัจจัยที่กำหนดและความอ่อนไหว
 - ความต่อเนื่องและความสมบูรณ์ของข้อมูลของแบบจำลองกับวิธีปฏิบัติทั่วไปและข้อมูลที่
เหมาะสมได้ถูกนำมาใช้ในแบบจำลองหรือไม่
 - มีนโยบายควบคุมการเปลี่ยนแปลง ขั้นตอน และการควบคุมรักษาความปลอดภัยต่อแบบจำลอง
ที่เหมาะสม
 - แบบจำลองมีการเปลี่ยนแปลงหรือปรับในเวลาที่เหมาะสม เมื่อสภาวะตลาดมีการเปลี่ยนแปลง
 - แบบจำลองมีการเปรียบเทียบ สอบทานและทดสอบความถูกต้องเป็นระยะ ๆ โดยหน่วยงาน
ที่แยกต่างหาก การทำเช่นนี้เป็นวิธีการเพื่อให้มั่นใจว่าผลลัพธ์ของแบบจำลองเป็นตัวแทนที่
ยุติธรรมของมูลค่าที่ผู้มีส่วนร่วมในตลาดกำหนดต่อเครื่องมือทางการเงิน
 - แบบจำลองเพิ่มการใช้ข้อมูลที่สามารถสังเกตได้ให้มากที่สุดและลดการใช้ข้อมูลที่ไม่สามารถ
สังเกตได้ให้น้อยที่สุด
 - การปรับปรุงผลลัพธ์ของแบบจำลองเพื่อสะท้อนสมมติฐานที่ว่าผู้มีส่วนร่วมในตลาดจะใช้ใน
สถานการณ์ที่คล้ายกัน
 - แบบจำลองต้องมีการจัดทำเอกสารอย่างเพียงพอ รวมถึงรูปแบบการใช้งาน และข้อจำกัด และ
ปัจจัยที่สำคัญ ข้อมูลที่จำเป็น ผลของการวิเคราะห์ความถูกต้อง และการปรับปรุงใด ๆ ที่เกิด
ขึ้นกับผลลัพธ์ของแบบจำลอง

ตัวอย่างของเครื่องมือทางการเงินทั่วไป

50. ต่อไปนี้จะเป็นการอธิบายถึงแบบจำลองที่อาจนำไปใช้ในการประเมินมูลค่าเครื่องมือทางการเงินทั่วไป ที่รู้จักกันว่าเป็นสินทรัพย์ที่สามารถนำมาแปลงเป็นหลักทรัพย์⁹ เพราะสินทรัพย์นี้มีมักถูกประเมินมูลค่า โดยขึ้นอยู่กับการใช้ข้อมูลระดับ 2 หรือ 3 จึงใช้แบบจำลองในการประเมินมูลค่า และ เกี่ยวข้องกับ
- การทำความเข้าใจประเภทของหลักทรัพย์–โดยพิจารณา (ก) หลักประกันอ้างอิงและ (ข) ลักษณะของหลักทรัพย์ หลักประกันที่ใช้อ้างอิงถูกใช้ประเมินระยะเวลาและจำนวนเงินของ กระแสเงินสด เช่น การจำนอง หรือดอกเบี้ย บัตรเครดิต และการจ่ายชำระเงินต้น
 - การทำความเข้าใจลักษณะของหลักทรัพย์ ซึ่งรวมถึงการประเมินสิทธิในกระแสเงินสดตามสัญญา เช่นลำดับการจ่ายเงิน และเหตุแห่งการผิดนัดชำระหนี้ ลำดับการจ่ายเงินเป็นที่ทราบโดยทั่วกันว่า มีลำดับการจ่ายชำระตามสิทธิ อ้างถึงระยะเวลาซึ่งกำหนดสำหรับบางลำดับความสำคัญของผู้ถือ หลักทรัพย์ (หุ้นกู้ไม่ต้องยสิทธิ) ซึ่งจะมีการจ่ายชำระก่อนผู้อื่น (หุ้นกู้ต้องยสิทธิ) สิทธิของแต่ละ ลำดับของผู้ถือหลักทรัพย์ (บ่อยครั้งที่เรียกตามกระแสเงินสดว่า “สิทธิในกระแสเงินสดตาม ลำดับชั้น”) อาจนำมาตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับเวลาและจำนวนเงินกระแสเงินสดเพื่อหาประมาณการ กระแสเงินสดสำหรับแต่ละลำดับของผู้ถือหลักทรัพย์ กระแสเงินสดที่คาดการณ์นี้จะถูกคิดลด เพื่อให้ได้มูลค่ายุติธรรมโดยประมาณ
51. กระแสเงินสดของสินทรัพย์ที่สามารถนำมาแปลงเป็นหลักทรัพย์อาจได้รับผลกระทบจากการชำระเงิน ล่วงหน้าจากหลักประกันอ้างอิงและความเสี่ยงที่อาจมีการผิดนัดและผลจากการประมาณผลขาดทุน รุนแรง สมมติฐานการชำระเงินล่วงหน้า (ถ้ามี)จะขึ้นอยู่กับประเมินอัตราดอกเบี้ยในตลาดสำหรับ หลักประกันที่คล้ายกัน ตัวอย่างเช่น ถ้าอัตราดอกเบี้ยในตลาดสำหรับสินเชื่อบ้านลดลงแล้วสินเชื่อบ้านที่ อ้างอิงอาจพบอัตราการชำระเงินล่วงหน้าสูงกว่าที่คาดไว้ การประมาณการผิดนัดชำระและผลขาดทุน รุนแรงเกี่ยวข้องกับการประเมินผลของหลักประกันอ้างอิงและอัตราที่ผู้กู้จะผิดนัด ตัวอย่างเช่น เมื่อ หลักประกันอ้างอิงคือสินเชื่อที่อยู่อาศัย ผลขาดทุนรุนแรงอาจจะได้รับผลกระทบโดยการประมาณการ ของราคาที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้นมากกว่าระยะเวลาของหลักทรัพย์

การกำหนดราคาจากบุคคลภายนอก

52. กิจการอาจจะใช้การกำหนดราคาจากบุคคลภายนอกเพื่อหามูลค่ายุติธรรม การจัดทำงบการเงินของ กิจการรวมถึงการประเมินมูลค่าของเครื่องมือทางการเงินและจัดเตรียมการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงิน เกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินเหล่านี้ อาจต้องใช้ความชำนาญซึ่งผู้บริหารไม่มี กิจการอาจจะไม่สามารถที่

⁹ หลักทรัพย์ที่มีสินทรัพย์เป็นหลักประกัน หมายถึง เครื่องมือทางการเงินซึ่งถูกค้ำประกันโดยกลุ่มของสินทรัพย์ (รู้จักกันว่าเป็นหลักทรัพย์ค้ำประกัน เช่น ลูกหนี้บัตรเครดิต หรือ สินเชื่อรถยนต์) และมีมูลค่าและรายได้จากสินทรัพย์ที่รองรับเหล่านั้น

จะพัฒนาเทคนิคการประเมินมูลค่าที่เหมาะสมรวมทั้งแบบจำลองที่อาจถูกใช้ในการประเมินมูลค่า ซึ่งอาจใช้ราคาจากบุคคลภายนอกในการประเมินมูลค่าหรือการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงิน โดยเฉพาะกรณีที่กิจการขนาดเล็กหรือไม่ได้ทำธุรกรรมเครื่องมือทางการเงินจำนวนมาก (เช่นสถาบันที่ไม่ใช่สถาบันการเงินที่มีแผนลงทุน) แม้ว่าผู้บริหารจะใช้ที่มาของราคาจากบุคคลที่สาม ผู้บริหารมีหน้าที่รับผิดชอบต่อผลการประเมินนั้น

53. การกำหนดราคาจากบุคคลภายนอกอาจถูกใช้เนื่องจากปริมาณของหลักทรัพย์ที่ต้องการราคาในช่วงเวลาที่สั้นอาจทำไม่ได้โดยกิจการ กรณีนี้มักพบในการซื้อขายเงินลงทุนที่จะต้องประเมินมูลค่าหลักทรัพย์สุทธิในแต่ละวัน ในกรณีอื่น ๆ ผู้บริหารอาจมีกระบวนการกำหนดราคาของตัวเอง แต่ใช้การกำหนดราคาจากบุคคลภายนอกมาประเมินร่วมกับมูลค่าที่ประเมินด้วยตนเอง
54. อาจเป็นเหตุผลใดเหตุผลหนึ่งดังต่อไปนี้ ที่กิจการส่วนใหญ่เลือกใช้การกำหนดราคาจากบุคคลภายนอกเมื่อประเมินราคาหลักทรัพย์ไม่ว่าจะเป็นหลักทรัพย์เริ่มต้นหรือใช้ประกอบการประเมินมูลค่าของตัวเองที่มาของการกำหนดราคาจากบุคคลภายนอกแบ่งประเภทดังนี้
 - บริการกำหนดราคา รวมถึงบริการการกำหนดราคากลาง
 - ราคาเสนอซื้อขายจากนายหน้า

บริการกำหนดราคา

55. บริการกำหนดราคาจะให้ข้อมูลราคาและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับราคาสำหรับเครื่องมือทางการเงินที่หลากหลายแล้วแต่ประเภทของกิจการ ซึ่งจะทำการประเมินมูลค่าของเครื่องมือทางการเงินจำนวนมากเป็นรายวัน การประเมินมูลค่านี้นี้ทำโดยการรวบรวมข้อมูลการตลาดและราคาจากหลายแหล่งที่มา รวมทั้งผู้สร้างสภาพคล่อง และในบางกรณีการใช้เทคนิคการประเมินมูลค่าภายในเพื่อให้ได้มาซึ่งประมาณการมูลค่ายุติธรรม บริการกำหนดราคาอาจใช้หลายวิธีการ เพื่อให้ได้มาซึ่งราคา บริการกำหนดราคามักจะใช้เป็นแหล่งที่มาของราคาโดยใช้ข้อมูลระดับ 2 บริการกำหนดราคาอาจมีการควบคุมที่เข้มแข็งในเรื่องวิธีการกำหนดราคา ที่ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อลูกค้าที่มีหลากหลาย เช่น ด้านซื้อและขายจากนักลงทุน ฝ่ายสนับสนุน และฝ่ายสำนักงานกลาง ผู้สอบบัญชีภายนอก และอื่น ๆ
56. บริการกำหนดราคามักจะมีกระบวนการที่เป็นทางการสำหรับลูกค้าที่โต้แย้งราคาที่ได้มาจากการบริการกำหนดราคา กระบวนการที่ทำหายเหล่านี้ทำให้ลูกค้าต้องเตรียมหลักฐานที่จะสนับสนุนราคา ในแต่ละทางเลือก และความท้าทายในการแบ่งประเภทขึ้นอยู่กับคุณภาพของหลักฐานที่ให้มา ตัวอย่างเช่นความท้าทายของราคาขึ้นอยู่กับการขายปัจจุบันของตราสารที่บริการกำหนดราคาไม่ได้ตระหนักว่าอาจลดลง ในขณะที่ความท้าทายของราคาที่สูงขึ้นอยู่กับเทคนิคการประเมินมูลค่าของลูกค้าเองอาจจะมี

ละเอียดมากขึ้น ด้วยวิธีนี้บริการกำหนดราคาให้บริการกับผู้ซื้อขายจำนวนมากในตลาดทั้งด้านซื้อและขาย อาจจะได้ราคาที่ถูกต้อง ที่จะสะท้อนข้อมูลที่มีอยู่ให้กับผู้มีส่วนร่วมในตลาด

การบริการกำหนดราคากลาง

57. กิจการบางแห่งอาจใช้ข้อมูลราคาจากการบริการการกำหนดราคากลางซึ่งแตกต่างจากการบริการกำหนดราคาอื่น ๆ การบริการกำหนดราคากลางรวบรวมข้อมูลราคาจากหลายกิจการที่เกี่ยวข้อง (สมาชิก) แต่ละสมาชิกส่งราคาให้การบริการกำหนดราคา การบริการกำหนดราคาจะถือว่าข้อมูลนี้เป็นความลับและส่งกลับราคากลางให้กับสมาชิกแต่ละราย ซึ่งเป็น ค่าเฉลี่ยคณิตศาสตร์ของข้อมูลหลังจากลบข้อมูลในการกำจัดค่าผิดปกติ สำหรับบางตลาด เช่น ตลาดสารอนุพันธ์ที่มีความซับซ้อน ราคาที่สอดคล้องกัน อาจเป็นข้อมูลที่ดีที่สุดที่มีอยู่ อย่างไรก็ตามมีหลายปัจจัยที่ใช้พิจารณาเมื่อมีการประเมินราคากลาง ตัวอย่างเช่น

- ราคาที่ส่งโดยสมาชิกสะท้อนให้เห็นถึงการทำธุรกรรมจริงหรือราคาที่บ่งชี้โดยมีพื้นฐานเทคนิคการประเมินมูลค่าโดยแบบจำลองของตนเอง
- จำนวนแหล่งที่มาจากราคาที่ได้รับ
- คุณภาพของแหล่งที่มาที่ถูกใช้โดยการบริการกำหนดราคากลาง
- ผู้มีส่วนร่วมรวมถึงผู้มีส่วนร่วมชั้นนำในตลาดหรือไม่

58. โดยปกติราคากลางจะมีให้เฉพาะสมาชิกที่ส่งราคาของตนเองให้กับบริการกำหนดราคา ดังนั้นไม่ใช่ทุกกิจการที่จะมีสิทธิเข้าถึงราคากลาง เนื่องจากสมาชิกทั่วไปไม่สามารถรู้วิธีประมาณราคา สำหรับแหล่งอื่น ๆ ของหลักฐานเพื่อข้อมูลเพิ่มเติมสำหรับราคากลางอาจจะจำเป็นสำหรับผู้บริหารในการสนับสนุนการประเมินมูลค่าของพวกเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในบางกรณีที่ราคาบ่งชี้ขึ้นอยู่กับเทคนิคการประเมินมูลค่าของตนเองและผู้บริหารไม่สามารถเข้าใจที่มาของการคำนวณราคาได้

ราคาเสนอซื้อขายจากนายหน้า

59. นายหน้าจัดเตรียมราคาเสนอซื้อขายซึ่งเป็นบริการที่ให้แก่ลูกค้าของพวกเขาเท่านั้น ราคาเสนอซื้อขายที่ให้อาจมีความแตกต่างกันในหลายปัจจัยจากราคาที่ได้รับจากการบริการกำหนดราคา นายหน้าอาจจะไม่เต็มใจที่จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการที่ใช้ในการประเมินราคาของพวกเขา แต่อาจมีการเข้าถึงข้อมูลในการทำธุรกรรมเกี่ยวกับการบริการกำหนดราคาที่ไม่เกี่ยวข้อง ราคาเสนอซื้อขายของนายหน้าอาจจะนำมาใช้ได้หรือนำมาบ่งชี้ได้ ราคาที่บ่งชี้ได้อาจเป็นประมาณการมูลค่ายุติธรรมที่ดีที่สุดของนายหน้า ในขณะที่ราคาที่นำมาใช้เป็นราคาที่นายหน้านำมาใช้ในการทำธุรกรรมนี้ ราคาที่นำมาใช้เป็นหลักฐานที่ดีที่สุดของมูลค่ายุติธรรม ราคาที่บ่งชี้มีความน่าเชื่อถือน้อยกว่าเพราะขาดความโปร่งใสในวิธีการที่ใช้โดย

นายหน้าสร้างขึ้นเอง นอกจากนี้การควบคุมราคาที่การแสดงรายการของนายหน้าจะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับว่านายหน้าถือหลักทรัพย์ประเภทเดียวกันในพอร์ตตัวเองหรือไม่ ราคาที่เสนอของนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์มักจะใช้ข้อมูลระดับ 3 และบางครั้งอาจใช้ข้อมูลภายนอกที่มีอยู่

ข้อพิจารณาเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดราคาจากบุคคลภายนอก

60. การทำความเข้าใจถึงแหล่งที่มาของวิธีการคำนวณราคาช่วยให้ผู้บริหารประเมินได้ว่าข้อมูลดังกล่าวมีความเหมาะสมสำหรับการประเมินมูลค่าหรือไม่ รวมทั้งเป็นข้อมูลที่ใช้ในการประเมินมูลค่าและสามารถแบ่งประเภทข้อมูลเพื่อวัตถุประสงค์ในการเปิดเผยได้ ตัวอย่างเช่นการกำหนดราคาจากบุคคลภายนอกอาจจะประเมินมูลค่าเครื่องมือทางการเงินโดยแบบจำลองของบุคคลภายนอก และผู้บริหารจำเป็นต้องเข้าใจวิธีการ สมมติฐานและข้อมูลที่ใช้
61. ถ้าการวัดมูลค่ายุติธรรมจากการกำหนดราคาจากบุคคลภายนอกไม่ได้มีที่มาจากราคาปัจจุบันในตลาดที่มีการเคลื่อนไหว ผู้บริหารจำเป็นต้องพิจารณาการประเมินมูลค่ายุติธรรมว่าวิธีดังกล่าวเป็นไปตามแม่บทการรายงานทางการเงินที่ใช้บังคับหรือไม่ ความเข้าใจของผู้บริหารในการประเมินมูลค่ายุติธรรมประกอบด้วย
- การประเมินวิธีการวัดมูลค่ายุติธรรม ตัวอย่างเช่น การวัดมูลค่ายุติธรรมโดยใช้เทคนิคการประเมินมูลค่าว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวัดมูลค่ายุติธรรมหรือไม่
 - ราคาเสนอซื้อขายเป็นราคารับซื้อคืนหรือไม่ ช่วงห่างระหว่างราคารับซื้อคืน หรือราคาเสนอซื้อและ
 - ความถี่ในการวัดมูลค่ายุติธรรมที่ประมาณโดยการกำหนดราคาจากบุคคลภายนอก เพื่อประเมินว่าสะท้อนให้เห็นถึงสถานะตลาด ณ วันที่วัดมูลค่าหรือไม่

การทำความเข้าใจข้อมูลที่ใช้ในการกำหนดราคาจากบุคคลภายนอกนำมาใช้กำหนดราคาเสนอซื้อขายเครื่องมือทางการเงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเครื่องมือทางการเงินที่ถือโดยกิจการช่วยผู้บริหารในการประเมินความเกี่ยวข้องและความน่าเชื่อถือของหลักฐานที่ใช้สนับสนุนการประเมินมูลค่า

62. มีความเป็นไปได้ว่าจะมีความแตกต่างระหว่างดัชนีราคาจากแหล่งที่แตกต่างกัน การทำความเข้าใจวิธีการได้มาซึ่งดัชนีราคา และเหตุผลที่เกิดความไม่เท่าเทียมกันเหล่านี้ จะช่วยให้ผู้บริหารรวบรวมหลักฐานเพื่อใช้ในการพัฒนาการประเมินมูลค่าของเครื่องมือทางการเงินเพื่อประเมินว่าการประเมินมูลค่าวิธีใดที่เหมาะสม การนำราคาเฉลี่ยของราคาเสนอซื้อขายมาใช้โดยไม่มีการหาข้อมูลเพิ่มเติมอาจไม่เหมาะสม เพราะราคาหนึ่งในช่วงทั้งหมดอาจไม่ได้เป็นตัวแทนของมูลค่ายุติธรรมที่ดีที่สุด และอาจจะไม่เป็นราคาเฉลี่ย เพื่อประเมินว่าการประเมินมูลค่าเครื่องมือทางการเงินสมเหตุสมผลหรือไม่ ผู้บริหารอาจจะ

- พิจารณาว่าการทำธุรกรรมที่เกิดขึ้นจริงเป็นรายการที่บังคับมากกว่ารายการที่ซื้อและผู้ขายเต็มใจ กรณีนี้อาจทำให้ไม่สามารถเปรียบเทียบราคาได้
- วิเคราะห์กระแสเงินสดที่จะเกิดขึ้นในอนาคตของเครื่องมือ สามารถนำมาเป็นดัชนีที่ใช้ในการกำหนดราคาที่ดีที่สุด
- ขึ้นอยู่กับลักษณะของข้อมูลที่ไม่สามารถสังเกตการณ์ได้ การประมาณการจากราคาที่สามารถสังเกตได้ ไปยังราคาที่ไม่สามารถสังเกตได้ (เช่น อาจจะมีราคาที่สามารถสังเกตได้ที่มีระยะเวลาไถ่ถอนถึงสิบปี แต่ไม่ถือเป็นระยะยาว แต่ราคาสิบปีอาจจะมีความสามารถในการประมาณเกินสิบปีเป็นตัวบังชี้) การดูแลเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้แน่ใจว่าการคาดการณ์ไม่ได้เกินกว่าราคาที่สามารถสังเกตได้ เพื่อให้เชื่อมไปถึงราคาที่สามารถสังเกตได้จากตลาดกลายเป็นราคาที่น่าเชื่อถือมากขึ้น
- การเปรียบเทียบราคาในกลุ่มของเครื่องมือทางการเงินแต่ละรายการเพื่อให้แน่ใจว่าใช้วิธีการเดียวกันในเครื่องมือทางการเงินที่คล้ายคลึงกัน
- การใช้มากกว่าหนึ่งแบบจำลองที่จะยืนยันผลที่ได้จากแต่ละรายการ โดยคำนึงถึงข้อมูลและการตั้งสมมติฐานที่ใช้ในแต่ละรายการ
- ประเมินการเคลื่อนไหวของราคาสำหรับเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องและหลักประกันในการตัดสินใจที่จะประเมินมูลค่า กิจกรรมอาจจะพิจารณาปัจจัยอื่น ๆ ซึ่งอาจเหมาะสมเฉพาะในสถานการณ์ของกิจการ

การใช้ผู้เชี่ยวชาญประเมินราคา

63. ผู้บริหารอาจจ้างผู้เชี่ยวชาญการประเมินมูลค่าจากกวางฉัตรกิจ นายหน้า หรือบริษัทประเมินราคาอื่น ๆ เพื่อประเมินมูลค่าหลักทรัพย์บางส่วนหรือทั้งหมด ซึ่งแตกต่างจากการใช้บริการการกำหนดราคาและการใช้ราคาที่กำหนดโดยนายหน้า โดยทั่วไป วิธีการและข้อมูลที่ใช้จะพร้อมให้ผู้บริหารมากกว่าเมื่อได้รับการว่าจ้างให้เป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อทำการประเมินมูลค่าแทนผู้บริหาร แต่ถึงแม้ว่าผู้บริหารจะจ้างผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหารยังคงเป็นผู้ที่รับผิดชอบสูงสุดสำหรับการประเมินมูลค่าที่ใช้

ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับหนี้สินทางการเงิน

64. การทำความเข้าใจผลกระทบของความเสี่ยงด้านสินเชื่อเป็นสิ่งสำคัญของการประเมินมูลค่าทั้งสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน การประเมินนี้สะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพของสินเชื่อและความแข็งแกร่งทางการเงิน ของทั้งผู้ออกและผู้ให้การสนับสนุนสินเชื่อ ในบางแม่บทการรายงานทางการเงิน การวัดค่าของหนี้สินทางการเงินจะถือว่าถูกโอนไปยังผู้มีส่วนร่วมในตลาด ณ วันที่วัดมูลค่า เมื่อไม่มีราคาตลาดที่สังเกตได้ สำหรับหนี้สินทางการเงิน มูลค่าจะถูกวัดด้วยวิธีการเดียวกันกับที่คู่สัญญาใช้ใน

การประเมินมูลค่าของสินทรัพย์ที่เกี่ยวข้อง เว้นแต่มีปัจจัยเฉพาะกับหนี้สิน (เช่น การเพิ่มประสิทธิภาพของเครดิตของบุคคลที่สาม) โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเสี่ยงด้านสินเชื่อ¹⁰ ของกิจการที่มักจะวัดได้ยาก

การแสดงผลการและการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงิน

65. แม่บทการรายงานทางการเงินส่วนใหญ่กำหนดให้มีการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินเพื่อช่วยให้ผู้ใช้งบการเงิน ประเมินผลกระทบของกิจกรรมเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินที่มีต่อกิจการ รวมถึงความเสี่ยงและความไม่แน่นอนที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงิน
66. แม่บทการรายงานทางการเงินส่วนใหญ่มีการเปิดเผยข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ (รวมถึงนโยบายการบัญชี) ที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงิน ข้อกำหนดทางการบัญชีสำหรับการวัดมูลค่ายุติธรรม ในการแสดงผลการและการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินแม่บทการรายงานทางการเงินมีขอบเขตกว้างกว่าและมากกว่าเพียงการประเมินมูลค่าของเครื่องมือทางการเงิน ตัวอย่างเช่น การเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินเชิงคุณภาพเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินให้ข้อมูลที่สำคัญเกี่ยวกับลักษณะของเครื่องมือทางการเงินและกระแสเงินสดในอนาคตที่อาจช่วยแจ้งให้นักลงทุนทราบเกี่ยวกับความเสี่ยงที่กิจการมี

ประเภทของการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงิน

67. ข้อกำหนดของการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินรวมถึง
- (1) การเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินเชิงปริมาณที่ได้มาจากจำนวนเงินที่ได้อยู่รวมอยู่ในงบการเงิน ตัวอย่างเช่น ประเภทของสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน
 - (2) การเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินเชิงปริมาณที่ต้องอาศัยการตัดสินใจอย่างมาก เช่น การวิเคราะห์ความอ่อนไหว สำหรับความเสี่ยงด้านตลาดแต่ละประเภทที่กิจการมี และ
 - (3) การเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินเชิงคุณภาพ ตัวอย่างเช่น คำอธิบายถึงการกำกับดูแลของกิจการต่อเครื่องมือทางการเงิน วัตถุประสงค์ การควบคุม นโยบาย และกระบวนการจัดการความเสี่ยงแต่ละประเภท ที่อาจเกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงิน และวิธีที่ใช้ในการวัดความเสี่ยง
68. ยิ่งการประเมินมูลค่ามีความอ่อนไหวมากขึ้นเพียงใดจากการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรเฉพาะ ยิ่งทำให้การเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินมีความจำเป็นในการระบุความไม่แน่นอนในการประเมินมูลค่า บางแม่บทการรายงานทางการเงินยังอาจต้องเปิดเผยการวิเคราะห์ความอ่อนไหวรวมถึงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงในสมมติฐานที่กิจการใช้ในการประเมินมูลค่า ตัวอย่างเช่นการเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมที่

¹⁰ ความเสี่ยงด้านสินเชื่อของกิจการเอง หมายถึง จำนวนที่เปลี่ยนแปลงไปของมูลค่ายุติธรรมที่ไม่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงตามสถานะตลาด

จำเป็น สำหรับเครื่องมือทางการเงินที่มีการวัดมูลค่ายุติธรรมที่ใช้ข้อมูลระดับ 3 มูลค่ายุติธรรม มีจุดมุ่งหมายเพื่อแจ้งให้ผู้ใช้งบการเงินเกี่ยวกับผลกระทบของการวัดมูลค่ายุติธรรมที่ใช้ในการใส่ข้อมูล

69. บางแม่บทการรายงานทางการเงินกำหนดให้เปิดเผยข้อมูลที่ช่วยทำให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมิน ลักษณะและขอบเขตของความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงินที่กิจการมีอยู่ ณ วันที่รายงาน การเปิดเผยเรื่องนี้อาจจะอยู่ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน หรือคำอธิบายและการวิเคราะห์ งบการเงินของผู้บริหารและในรายงานประจำปีซึ่งอ้างอิงกับงบการเงินที่ตรวจสอบแล้วได้ ขอบเขตของ การเปิดเผยข้อมูลขึ้นอยู่กับขอบเขตของความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงินที่กิจการมี ซึ่งรวมถึงคุณภาพของการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินเกี่ยวกับ
- ขนาดของความเสี่ยงและที่มาของความเสี่ยง รวมถึง ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อสภาพคล่องใน อนาคตและหลักประกันที่จำเป็นของกิจการ
 - วัตถุประสงค์ นโยบาย และกระบวนการของกิจการสำหรับการบริหารความเสี่ยงและวิธีการที่ใช้ใน การวัดความเสี่ยง
 - การเปลี่ยนแปลงของรูปแบบความเสี่ยงหรือวัตถุประสงค์ นโยบายหรือกระบวนการสำหรับการ บริหารความเสี่ยงจากงวดก่อน

ส่วนที่ 2-ข้อพิจารณาในการตรวจสอบที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงิน

70. ปัจจัยบางอย่างที่ทำให้การตรวจสอบเครื่องมือทางการเงินมีความท้าทาย ตัวอย่างเช่น
- อาจเป็นการยากสำหรับทั้งผู้บริหารและผู้สอบบัญชีที่จะเข้าใจลักษณะของเครื่องมือทางการเงิน และวิธีการนำมาใช้ และความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นกับกิจการ
 - ภาวะตลาดและสภาพคล่องสามารถเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว สร้างความกดดันให้แก่ผู้บริหาร ที่ต้องจัดการความเสี่ยงอย่างมีประสิทธิภาพ
 - หลักฐานสนับสนุนการประเมินมูลค่าอาจหาได้ยาก
 - การชำระเงินจำนวนเล็กน้อยที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงินบางประเภทอาจมีความสำคัญซึ่ง อาจทำให้ความเสี่ยงของการใช้สินทรัพย์ที่ไม่เหมาะสมเพิ่มขึ้น
 - จำนวนเงินที่ถูกบันทึกในงบการเงินที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงินอาจไม่มีสาระสำคัญ แต่ อาจมีความเสี่ยงที่มีสาระสำคัญและขนาดของความเสี่ยงที่เกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินเหล่านี้
 - เจ้าหน้าที่บางรายอาจมีอิทธิพลอย่างเป็นสาระสำคัญต่อรายการเครื่องมือทางการเงินของกิจการ โดยเฉพาะเมื่อผลประโยชน์ของพนักงานเหล่านั้นเชื่อมโยงกับรายได้จากเครื่องมือทางการเงินและ อาจเป็นไปได้ที่พนักงานเหล่านั้นจะได้รับความเชื่อถือจากคนอื่นในกิจการ

ปัจจัยเหล่านี้อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงและการปิดบังข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง อาจส่งผลกระทบต่อ การประเมินความเสี่ยงที่จะเกิดข้อผิดพลาดอย่างมีสาระสำคัญของผู้สอบบัญชีและความเสี่ยงที่แฝงอยู่ จะเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็วโดยเฉพาะในสถานะตลาดผันผวน

การสังเกตและสงสัยเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพ¹¹

71. การสังเกตและสงสัยเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพเป็นสิ่งที่จำเป็นเพื่อการประเมินข้อควรระวังของหลักฐาน การสอบบัญชีและช่วยให้ผู้สอบบัญชีเตรียมพร้อมสำหรับข้อบ่งชี้ที่อาจเป็นไปได้ของความมีอคติของ ผู้บริหาร รวมถึงการตั้งคำถามเมื่อเกิดความขัดแย้งกันของหลักฐานการสอบบัญชีและความน่าเชื่อถือ ของเอกสาร การตอบคำถาม และข้อมูลอื่น ๆ ที่ได้รับจากผู้บริหาร และหน่วยงานกำกับดูแล นอกจากนี้ ยังรวมถึงการเตรียมความพร้อมต่อสถานการณ์ที่อาจพบข้อบ่งชี้ถึงความผิดพลาดที่เป็นไปได้ ซึ่งเกิด จากข้อผิดพลาดหรือการทุจริต และการพิจารณาถึงความเพียงพอและความเหมาะสมของหลักฐาน การสอบบัญชี
72. การประยุกต์ใช้การสังเกตและสงสัยเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพเป็นสิ่งจำเป็นในทุกสถานการณ์ และความ จำเป็นในการสังเกตและสงสัยเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพจะมีความจำเป็นมากขึ้นสำหรับเครื่องมือทาง การเงินที่มีความซับซ้อน ยกตัวอย่างเช่น
 - การประเมินว่าหลักฐานการสอบบัญชีที่รวบรวมได้มีความเพียงพอและเหมาะสมหรือไม่ ซึ่งอาจมี ความยุ่งยากเมื่อแบบจำลองถูกนำมาใช้หรือกำหนดรายการถักตลาดไม่มีการเคลื่อนไหว
 - การประเมินการตัดสินใจของผู้บริหาร และโอกาสที่ผู้บริหารเกิดอคติในการใช้แม่บทการรายงาน ทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับกิจการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีทางเลือกให้ผู้บริหารในการใช้เทคนิค การประเมินมูลค่า การใช้สมมติฐานในการประเมินมูลค่า และโดยเฉพาะในสถานการณ์ที่ ความเห็นของผู้สอบบัญชีและความเห็นของผู้บริหารแตกต่างกัน
 - เขียนสรุปผลการตรวจสอบบนพื้นฐานของหลักฐานการสอบบัญชีที่ได้รับ ตัวอย่างเช่น การประเมินความสมเหตุสมผลของการประเมินมูลค่าที่จัดทำโดยผู้เชี่ยวชาญของผู้บริหาร และ การประเมินการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินว่าการแสดงรายการข้อมูลมีการเปิดเผยโดยถูกต้อง ตามที่ควร

¹¹ มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 200 ย่อหน้าที่ 15

ข้อพิจารณาในการวางแผน¹²

73. ผู้สอบบัญชีควรเน้นการวางแผนการตรวจสอบโดยเฉพาะอย่างยิ่ง

- การทำความเข้าใจข้อกำหนดของการบันทึกบัญชีและการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงิน
- การทำความเข้าใจเครื่องมือทางการเงินที่กิจการมีและวัตถุประสงค์และความเสี่ยงเหล่านั้น
- การกำหนดว่าต้องใช้ทักษะความชำนาญและความรู้ที่อาจจำเป็นในการตรวจสอบหรือไม่
- การทำความเข้าใจและการประเมินระบบการควบคุมภายในในส่วนของการทำธุรกรรมเครื่องมือทางการเงินของกิจการ และระบบสารสนเทศที่อยู่ภายในขอบเขตของการตรวจสอบ
- การทำความเข้าใจลักษณะ บทบาท และกิจกรรมของหน่วยงานตรวจสอบภายใน
- การทำความเข้าใจกระบวนการของผู้บริหารในการประเมินมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน รวมถึงการที่ผู้บริหารใช้ผู้เชี่ยวชาญ หรือองค์กรที่ให้บริการหรือไม่ และ
- การประเมินและตอบสนองต่อความเสี่ยงจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ

การทำความเข้าใจข้อกำหนดการบันทึกบัญชีและการเปิดเผยข้อมูล

74. มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 540 ต้องการให้ผู้สอบบัญชีทำความเข้าใจแม่บทการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้องในการประมาณการทางบัญชี รวมทั้งการเปิดเผยข้อมูล และข้อบังคับอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง¹³ แม่บทการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับการใช้เครื่องมือทางการเงินอาจมีความซับซ้อน และต้องเปิดเผยข้อมูลมากขึ้น การศึกษาคำอธิบายวิธีปฏิบัติงานตรวจสอบนี้ไม่สามารถทดแทนแม่บทการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้องทั้งหมดได้ โดยแม่บทการรายงานทางการเงินต้องการให้พิจารณาสิ่งต่อไปนี้

- การบัญชีสำหรับการป้องกันความเสี่ยง
- การบัญชีสำหรับ “กำไรหรือขาดทุน ณ วันที่ทำรายการ”
- การรับรู้และการตัดรายการของรายการเครื่องมือทางการเงิน
- ความเสี่ยงด้านเครดิตของกิจการเอง และ
- การโอนความเสี่ยงและตัดรายการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่กิจการมีส่วนร่วมในการคิดค้นและการสร้างเครื่องมือทางการเงินที่ซับซ้อน

¹² มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 300 การวางแผนการตรวจสอบงบการเงิน ส่วนที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบของผู้สอบบัญชีในการวางแผนการตรวจสอบงบการเงิน

¹³ มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 540 ย่อหน้า 8(ก)

การทำความเข้าใจเครื่องมือทางการเงิน

75. ลักษณะของเครื่องมือทางการเงินอาจมีองค์ประกอบบางอย่างของความเสี่ยงและขนาดของความเสี่ยง การทำความเข้าใจเครื่องมือทางการเงินที่กิจการใช้เพื่อการลงทุนหรือความเสี่ยงที่เผชิญ รวมทั้ง ลักษณะเฉพาะของเครื่องมือนั้น ช่วยให้ผู้สอบบัญชีสามารถระบุได้ว่ามีเรื่องดังต่อไปนี้หรือไม่
- ส่วนที่สำคัญของรายการธุรกรรมที่ขาดไปหรือบันทึกไม่ถูกต้อง
 - การประเมินมูลค่าอย่างเหมาะสม
 - ความเสี่ยงสืบเนื่องในเครื่องมือเหล่านั้น กิจการได้ทำความเข้าใจและจัดการได้ทั้งหมด และ
 - เครื่องมือทางการเงินได้ถูกจัดประเภทเป็นสินทรัพย์และหนี้สินหมุนเวียนและไม่หมุนเวียนอย่างเหมาะสม
76. ตัวอย่างที่ผู้สอบบัญชีอาจใช้ในการพิจารณาเมื่อทำความเข้าใจเครื่องมือทางการเงินของกิจการรวมถึง
- ชนิดของเครื่องมือทางการเงินที่กิจการมี
 - การใช้งานเครื่องมือทางการเงิน
 - ผู้บริหารและผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแล(แล้วแต่ความเหมาะสม) ได้ทำความเข้าใจเครื่องมือทางการเงิน การใช้เครื่องมือเหล่านั้น และข้อกำหนดของการบันทึกบัญชี
 - เงื่อนไขและลักษณะเฉพาะของเครื่องมือทางการเงินเหล่านั้นมีความชัดเจน เพื่อที่จะเข้าใจผลกระทบได้ทั้งหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อรายการธุรกรรมนั้นถูกเชื่อมโยง ผลกระทบรายการธุรกรรมเครื่องมือทางการเงินในภาพรวม
 - การจัดการกลยุทธ์การบริหารความเสี่ยงที่เหมาะสมกับกิจการว่ามีการจัดการอย่างไร
- การสอบถามหน่วยงานตรวจสอบภายใน หน่วยงานการบริหารความเสี่ยง (ถ้ามีหน่วยงานเหล่านี้อยู่) การปรึกษาร่วมกับหน่วยงานกำกับดูแลอาจจะทำให้ผู้สอบบัญชีมีความเข้าใจมากขึ้น
77. ในบางกรณี สัญญาอาจรวมถึงสัญญาที่ไม่ใช่เครื่องมือทางการเงินแต่อาจมีตราสารอนุพันธ์ร่วมด้วย แม้บทการรายงานทางการเงินบางแห่งอนุญาตหรือต้องการให้แยกตราสารอนุพันธ์แฝงออกจากสัญญาหลัก ในบางสถานการณ์การทำความเข้าใจกระบวนการของผู้บริหารในการระบุ และการบัญชีสำหรับตราสาร อนุพันธ์แฝงจะช่วยผู้สอบบัญชีในการทำความเข้าใจความเสี่ยงที่กิจการมี

การใช้ความชำนาญและความรู้เฉพาะทางในการตรวจสอบ¹⁴

78. ข้อควรพิจารณาในการตรวจสอบเครื่องมือทางการเงินที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเครื่องมือทางการเงินที่มีความซับซ้อน คือความสามารถของผู้สอบบัญชี มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 220¹⁵ กำหนดให้ผู้สอบบัญชีที่รับผิดชอบงานตรวจสอบ ที่เป็นสมาชิกของกลุ่มผู้ปฏิบัติงานตรวจสอบ และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอบบัญชีที่ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มผู้ปฏิบัติงานตรวจสอบรวบรวมความรู้และความสามารถในกลุ่มผู้ปฏิบัติงานตรวจสอบตามมาตรฐานการสอบบัญชี ข้อกำหนดทางกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และกฎระเบียบที่ใช้บังคับ เพื่อให้ผู้สอบบัญชีรายงานการตรวจสอบอย่างเหมาะสม นอกจากนี้ข้อกำหนดจริยธรรม¹⁶ กำหนดให้ผู้สอบบัญชีต้องตัดสินใจว่าการรับงานตรวจสอบ ทำให้มีปัญหาละเลยหรืออุปสรรคในการปฏิบัติตามหลักการพื้นฐานของจรรยาบรรณ รวมถึงความรู้ความสามารถทางวิชาชีพ และความระมัดระวังรอบคอบหรือไม่ ย่อหน้า 79 แสดงตัวอย่างของประเภทที่อาจจะเกี่ยวข้องที่ผู้สอบบัญชีใช้ในการพิจารณาเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงิน
79. การตรวจสอบเครื่องมือทางการเงินต้องการผู้ชำนาญหรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านหรือหลายด้าน ยกตัวอย่างเช่น ในเรื่องของ
- การทำความเข้าใจเครื่องมือทางการเงินที่กิจการใช้ และลักษณะเหล่านั้นรวมถึงระดับความซับซ้อนที่มีอยู่ การใช้ทักษะและความรู้เฉพาะทางเป็นสิ่งที่จำเป็นในการตรวจสอบเครื่องมือทางการเงิน และข้อพิจารณาที่เกี่ยวข้องได้ถูกรวมไว้ในงบการเงิน และการประเมินความเหมาะสมในการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินว่าสอดคล้องตามแม่บทการรายงานทางการเงินที่นำมาใช้เพื่อเปิดเผยข้อมูลความเสี่ยงหรือไม่
 - การทำความเข้าใจแม่บทการรายงานทางการเงินที่นำมาใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีการตีความที่แตกต่างกัน วิธีปฏิบัติหรือการพัฒนาที่ไม่สอดคล้องกัน

¹⁴ ความเชี่ยวชาญของบุคคล หมายถึง ในความหมายของการตรวจสอบและการบันทึกบัญชี ไม่ว่าจะบุคคลนั้นจะอยู่ในสำนักงานหรือจากนอกสำนักงาน บุคคลนี้จะถูกพิจารณาว่าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มผู้ปฏิบัติงานตรวจสอบและต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของมาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 220 การควบคุมคุณภาพการตรวจสอบงบการเงิน เมื่อความเชี่ยวชาญของบุคคล อยู่ในส่วนอื่นนอกจากสาขาการบัญชีหรือการตรวจสอบ บุคคลนั้นจะถูกพิจารณาว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญของผู้สอบบัญชี ต้องปฏิบัติตาม มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 620 การใช้ผลงานของผู้เชี่ยวชาญของผู้สอบบัญชี มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 620 ได้อธิบายข้อแตกต่างระหว่างผู้เชี่ยวชาญสาขาการบัญชีและการสอบบัญชีและผู้เชี่ยวชาญในวิชาชีพหรืออาชีพอื่น ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องใช้ดุลยพินิจของผู้ประกอบวิชาชีพ แต่ระบุว่า ความแตกต่างอาจเกิดขึ้นระหว่างความเชี่ยวชาญในวิธีการบัญชีสำหรับเครื่องมือทางการเงิน (ความเชี่ยวชาญการบันทึกบัญชีและการตรวจสอบ) และความเชี่ยวชาญในเทคนิคการประเมินมูลค่าที่มีความซับซ้อนสำหรับเครื่องมือทางการเงิน (ความเชี่ยวชาญในสาขาอื่นนอกจากการบัญชีและการตรวจสอบ)

¹⁵ มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 220 ย่อหน้า 14

¹⁶ IESBA Code of Ethics for Professional Accountants paragraphs 210.1 and 210.6

- การทำความเข้าใจกฎหมาย ข้อบังคับ และภาษีที่เป็นผลมาจากการใช้เครื่องมือทางการเงิน รวมถึงการมีผลบังคับตามสัญญาโดยกิจการ (เช่น การสอบทานสัญญาเกี่ยวข้อง) อาจจำเป็นต้องมีทักษะและความรู้เฉพาะทาง
- ประเมินความเสี่ยงสืบเนื่องในเครื่องมือทางการเงิน
- ช่วยเหลือกลุ่มผู้ปฏิบัติการตรวจสอบในการรวบรวมหลักฐานเพื่อสนับสนุนการประเมินมูลค่าของผู้บริหารหรือเพื่อพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมูลค่ายุติธรรมถูกกำหนดด้วยแบบจำลองที่ซับซ้อน เมื่อตลาดไม่มีการซื้อขายคล่อง รวมทั้งข้อมูลและสมมติฐานได้มายาก ข้อมูลนำเข้าไม่สามารถสังเกตได้ รวมทั้งผู้บริหารมีการใช้ผู้เชี่ยวชาญ
- ประเมินการควบคุมเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกิจการที่มีการใช้เครื่องมือทางการเงินจำนวนมาก ในบางหน่วยงานเทคโนโลยีสารสนเทศอาจมีความซับซ้อนสูง ยกตัวอย่างเช่น เมื่อข้อมูลที่สำคัญเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินถูกส่งไปประมวลผล ดำเนินการ เก็บรักษา หรือเข้าถึง นอกจากนี้ ยังอาจรวมถึงการบริการที่เกี่ยวข้องซึ่งทำโดยองค์กรที่ให้บริการ

80. ลักษณะและการใช้เครื่องมือทางการเงินแต่ละประเภท ความซับซ้อนที่เกี่ยวข้องกับข้อกำหนดทางบัญชีและสถานะตลาดที่อาจนำไปสู่ความจำเป็นที่กลุ่มผู้ปฏิบัติงานตรวจสอบจะปรึกษา¹⁷ ผู้เชี่ยวชาญสาขาอื่นนอกจากสาขาการบัญชีและการสอบบัญชี จากภายในสำนักงานหรือภายนอกสำนักงาน ที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคความเชี่ยวชาญสาขาการบัญชีและการสอบบัญชี และประสบการณ์ โดยคำนึงถึงปัจจัยเหล่านี้ เช่น
- ความรู้และความสามารถของกลุ่มผู้ปฏิบัติงานตรวจสอบ รวมถึงประสบการณ์ของสมาชิกในกลุ่มผู้ปฏิบัติงานตรวจสอบ
 - คุณสมบัติของเครื่องมือทางการเงินที่ใช้ในกิจการ
 - การระบุสถานการณ์ที่ผิดปกติหรือความเสี่ยงในงานตรวจสอบ รวมถึงความจำเป็นในการใช้ดุลยพินิจเชิงผู้ประกอบการวิชาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายการที่มีสาระสำคัญและความเสี่ยงที่มีนัยสำคัญ
 - สถานะตลาด

การทำความเข้าใจการควบคุมภายใน

81. มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 315 กำหนดให้ผู้สอบบัญชีทำความเข้าใจกิจการและสภาพแวดล้อมของกิจการ รวมถึงการควบคุมภายในของกิจการ การได้มาซึ่งความเข้าใจกิจการและสภาพแวดล้อมของกิจการ รวมถึงการควบคุมภายในของกิจการ ต้องการกระบวนการเก็บข้อมูลอย่างต่อเนื่อง เป็นปัจจุบัน

¹⁷ มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 220 ย่อหน้า 18 (ข) กำหนดให้ผู้สอบบัญชีที่รับผิดชอบงานต้องพอใจว่ากลุ่มผู้ปฏิบัติงานตรวจสอบได้รับคำปรึกษาอย่างเหมาะสมในการปฏิบัติงานระหว่างการตรวจสอบ ทั้งภายในกลุ่มผู้ปฏิบัติงานตรวจสอบและระหว่างกลุ่มผู้ปฏิบัติงานตรวจสอบและผู้อื่นในระดับที่เหมาะสมภายในสำนักงานและภายนอกสำนักงาน

และวิเคราะห์ข้อมูลตลอดช่วงการตรวจสอบ การทำความเข้าใจช่วยให้ผู้สอบบัญชีสามารถระบุและประเมินความเสี่ยงของการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญที่ระดับงบการเงินและระดับรายการ เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการออกแบบ และการนำไปใช้เพื่อตอบสนองต่อความเสี่ยงจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ จำนวนและความหลากหลายของรายการธุรกรรม เครื่องมือทางการเงินช่วยกำหนดลักษณะและขอบเขตของการควบคุมที่อาจมีอยู่ในกิจการ การทำความเข้าใจว่าเครื่องมือทางการเงินได้ถูกติดตามและควบคุมอย่างไร ช่วยให้ผู้สอบบัญชีกำหนดลักษณะระยะเวลา และขอบเขตการปฏิบัติงานตรวจสอบ ในภาคผนวกได้อธิบายการควบคุมที่มีอยู่ในกิจการ ที่มีปริมาณเครื่องมือทางการเงินจำนวนมาก

การทำความเข้าใจลักษณะ หน้าที่และกิจกรรมของหน่วยงานตรวจสอบภายใน

82. ในกิจการขนาดใหญ่ หน่วยงานตรวจสอบภายในทำงานเพื่อช่วยให้ผู้บริหารอาวุโสและผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแล สามารถสอบทานและประเมินการควบคุมของกิจการที่เกี่ยวข้องกับการใช้เครื่องมือทางการเงิน โดยหน่วยงานตรวจสอบภายในอาจช่วยระบุความเสี่ยงของการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญที่เกิดจากการทุจริตหรือข้อผิดพลาด อย่างไรก็ตามความรู้และความเชี่ยวชาญของหน่วยงานตรวจสอบภายใน ในการทำความเข้าใจและปฏิบัติงานตามวิธีการตรวจสอบสำหรับการให้ความเชื่อมั่นต่อผู้บริหารและผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแลของกิจการในเรื่องการใช้เครื่องมือทางการเงิน โดยทั่วไปจะแตกต่างจากความต้องการของหน่วยงานอื่นที่จำเป็นต้องใช้ในการประกอบธุรกิจ ขึ้นอยู่กับว่าการตรวจสอบของหน่วยงานตรวจสอบภายในมีความรู้และความเชี่ยวชาญ และครอบคลุมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงินของกิจการ รวมถึงความสามารถและเป้าหมายของหน่วยงานตรวจสอบภายใน เพื่อใช้เป็นข้อพิจารณาของผู้สอบบัญชีภายนอก ในการกำหนดว่าหน่วยตรวจสอบภายในจะเป็นส่วนหนึ่งในภาพรวมของแผนงานตรวจสอบและกลยุทธ์การตรวจสอบหรือไม่

83. ส่วนงานที่งานของหน่วยงานตรวจสอบภายในอาจมีส่วนเกี่ยวข้อง¹⁸

- การพัฒนาภาพรวมทั่วไปของขอบเขตการใช้เครื่องมือทางการเงิน
- ประเมินความเหมาะสมของนโยบายและการปฏิบัติงาน และการปฏิบัติตามกฎและข้อบังคับของผู้บริหาร
- ประเมินความมีประสิทธิภาพของกิจกรรมเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องมือทางการเงิน
- ประเมินระบบที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงิน
- ประเมินว่าความเสี่ยงใหม่ที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงินได้รับการพิจารณา ประเมินและจัดการ

¹⁸ งานตรวจสอบโดยหน่วยงาน เช่น หน่วยงานบริหารความเสี่ยง หน่วยงานสอบทานแบบจำลอง และควบคุมผลิตภัณฑ์ อาจมีส่วนเกี่ยวข้อง

การทำความเข้าใจวิธีของผู้บริหารที่ใช้ในการประเมินมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน

84. ความรับผิดชอบของผู้บริหารสำหรับการจัดทำงบการเงิน รวมถึง การนำแม่บทการรายงานทางการเงิน มาใช้สำหรับการประเมินมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 540 กำหนดให้ ผู้สอบบัญชีต้องทำความเข้าใจว่าผู้บริหารประมาณการทางบัญชีอย่างไรและข้อมูลที่ใช้ในการประเมินมูลค่ามีที่มาจากที่ใด¹⁹ วิธีการที่ผู้บริหารใช้ในการประเมินมูลค่าได้เลือกวิธีการประเมินมูลค่าที่เหมาะสม และระดับของหลักฐานที่มีอยู่ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวัดมูลค่ายุติธรรม กิจการต้องพัฒนา วิธีการประเมินมูลค่า เพื่อวัดมูลค่ายุติธรรมของเครื่องมือทางการเงิน ซึ่งต้องพิจารณาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ในตลาดที่มีอยู่ ความเข้าใจอย่างละเอียดเกี่ยวกับการประเมินมูลค่าเครื่องมือทางการเงินจะช่วยให้ กิจการระบุและประเมินว่าข้อมูลในตลาดที่เหมือนกันหรือเครื่องมือที่คล้ายคลึงกันนั้นควรนำมารวมเข้าไปในวิธีการประเมินมูลค่า

การประเมินและการตอบสนองต่อความเสี่ยงของการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ

ข้อพิจารณาทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงิน

85. มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 540²⁰ อธิบายเกี่ยวกับระดับความไม่แน่นอนของประมาณการ ที่กระทบ ต่อความเสี่ยงของการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญจากการประมาณการทางบัญชี การใช้เครื่องมือทางการเงินที่ซับซ้อน ตัวอย่างเช่น เครื่องมือทางการเงินที่มีระดับของความไม่แน่นอน และความผันผวนของกระแสเงินสดในอนาคตที่สูงนั้น อาจเป็นสาเหตุให้เพิ่มความเสี่ยงของการแสดง ข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการประเมินมูลค่า ปัจจัยอื่นที่ กระทบความเสี่ยงของการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ รวมถึง

- ปริมาณของเครื่องมือทางการเงินที่กิจการมี
- ลักษณะของเครื่องมือทางการเงิน ว่าเครื่องมือทางการเงินดังกล่าวรวมเครื่องมือทางการเงินอื่นหรือไม่
- ลักษณะของเครื่องมือทางการเงิน

¹⁹ มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 540 ย่อหน้า 8 (ค)

²⁰ มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 540 ย่อหน้า 2

ปัจจัยความเสี่ยงจากการทุจริต²¹

86. แรงจูงใจในการทำทุจริตในการรายงานทางการเงินโดยพนักงานอาจเกิดขึ้น เมื่อค่าตอบแทนที่พนักงานได้รับขึ้นอยู่กับผลตอบแทนที่ได้รับจากการใช้เครื่องมือทางการเงิน การทำความเข้าใจในนโยบายผลตอบแทนของกิจการที่พนักงานได้กับความเสียหายที่ยอมรับได้ และสิ่งจูงใจที่อาจเกิดขึ้นสำหรับผู้บริหารและลูกค้า ซึ่งสำคัญในการประเมินความเสี่ยงจากการทุจริต
87. ปัจจัยทางตลาดเงินที่ซับซ้อนอาจส่งผลให้เพิ่มผลตอบแทนให้แก่ผู้บริหารหรือพนักงานจนเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดทำรายงานทางการเงินที่ทุจริต ในการป้องกันผลประโยชน์ส่วนตัว เพื่อปกปิดการทุจริตและความผิดพลาดของผู้บริหารหรือพนักงาน เพื่อหลีกเลี่ยงการปฏิบัติผิดกฎระเบียบที่วางไว้ สภาพคล่องและข้อจำกัดของการกู้ยืม หรือเพื่อหลีกเลี่ยงการรายงานผลขาดทุน ตัวอย่างเช่น ในเวลาที่ตลาดผันผวน ผลขาดทุนที่ไม่ได้คาดไว้อาจเกิดจาก ความผันผวนของราคาในตลาด จากการลดลงของราคาสินทรัพย์ที่ไม่ได้คาดไว้ จากการตัดสินใจซื้อขายที่ผิดพลาด หรือจากเหตุผลอื่น นอกจากนี้ปัญหาด้านการเงินอาจสร้างความกดดันให้กับผู้บริหาร เกี่ยวกับความเสี่ยงที่ธุรกิจจะล้มละลาย
88. การใช้สินทรัพย์ในทางที่ไม่เหมาะสมและการจัดทำรายงานทางการเงินที่ทุจริต มักเกิดจากการถูกแทรกแซงการควบคุม อาจส่งผลต่อความมีประสิทธิภาพของการนำการควบคุมไปปฏิบัติ ซึ่งอาจรวมถึงการถูกแทรกแซง การควบคุมข้อมูล ข้อสมมติฐานและข้อมูลรายละเอียดของกระบวนการการควบคุมที่อาจทำให้เกิดการปกปิดผลขาดทุนหรือถูกขโมย ตัวอย่างเช่นความซับซ้อนของเงื่อนไขทางตลาดอาจเพิ่มความกดดัน ที่จะปกปิดหรือการหักกลบรายการที่จะทำให้ล้างผลขาดทุน

การประเมินความเสี่ยงจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ

89. การประเมินของผู้สอบบัญชีในการระบุความเสี่ยงระดับรายการของความเสี่ยงที่ระบุไว้ ตามมาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 315 รวมถึงการประเมินการออกแบบการควบคุมภายในและการนำการควบคุมภายในไปปฏิบัติ ได้ให้แนวทางการพิจารณาวิธีการตรวจสอบที่เหมาะสมสำหรับการออกแบบการควบคุมและการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการตรวจสอบให้สอดคล้องกับมาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 330 รวมถึงวิธีการตรวจสอบเนื้อหาสาระและการทดสอบการควบคุม ซึ่งหลักการนี้อาจทำให้ผู้สอบบัญชีได้รับความเข้าใจเกี่ยวกับการควบคุมภายในที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบบัญชี รวมถึง สภาพแวดล้อมการควบคุมที่ดีและหน้าที่การควบคุมความเสี่ยง ขนาดและความซับซ้อนของการดำเนินงานของกิจการ

²¹ มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 240 ความรับผิดชอบของผู้สอบบัญชีเกี่ยวกับการพิจารณาการทุจริตในการตรวจสอบงบการเงิน สำหรับข้อกำหนดและแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการพิจารณาปัจจัยความเสี่ยงจากการทุจริต

และรวมถึงประเมินความเสี่ยงของการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญของผู้สอบบัญชี รวมถึงความคาดหวังว่าการควบคุมนั้นมีประสิทธิภาพ

90. การประเมินความเสี่ยงจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญของผู้สอบบัญชีในระดับประเภทของรายการอาจเปลี่ยนแปลงในระหว่างตรวจสอบเมื่อได้รับข้อมูลเพิ่มเติม การเตรียมพร้อมระหว่างตรวจสอบ ตัวอย่างเช่น เมื่อตรวจทานการบันทึกหรือเอกสาร อาจช่วยผู้สอบบัญชีในการระบุการจัดทำหรือข้อมูลอื่นซึ่งยืนยันความมีอยู่จริงของเครื่องมือทางการเงินที่ผู้บริหารยังไม่เคยระบุมาก่อนหรือยังไม่เคยเปิดเผยแก่ผู้สอบบัญชี การบันทึกและเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น
- รายงานการประชุมของผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแล และ
 - ใบแจ้งหนี้จากที่ปรึกษาของกิจการ และจดหมายโต้ตอบกับที่ปรึกษาของกิจการ

ปัจจัยเพื่อการพิจารณาในการกำหนดขอบเขตการตรวจสอบ และการทดสอบความมีประสิทธิภาพของการปฏิบัติตามการควบคุม

91. ความคาดหวังว่าความมีประสิทธิภาพของการนำการควบคุมไปปฏิบัติอาจเป็นเรื่องปกติเมื่อสถาบันการเงินมีการควบคุมที่ดี ดังนั้น การทดสอบการควบคุมจึงเป็นวิธีตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพในการได้มาซึ่งหลักฐานการสอบบัญชี เมื่อกิจการมีหน่วยงานที่ทำธุรกรรมเพื่อค้าเกิดขึ้น การตรวจสอบเนื้อหาสาระเพียงอย่างเดียวอาจไม่สามารถให้หลักฐานการสอบบัญชีที่เหมาะสมในการตรวจสอบ เนื่องจากจำนวนของสัญญาและความแตกต่างของระบบงานที่ใช้ อย่างไรก็ตาม การทดสอบการควบคุมอย่างเดียวก็ยังไม่เพียงพอ เนื่องจากมาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 330 กำหนดให้ ผู้สอบบัญชีออกแบบและปฏิบัติตามตรวจสอบเนื้อหาสาระสำหรับแต่ละประเภทของรายการที่มีสาระสำคัญ ยอดคงเหลือทางบัญชี และการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงิน²²
92. กิจการที่มีรายการซื้อขายปริมาณมากและมีการใช้เครื่องมือทางการเงินอาจจะต้องมีการควบคุมที่มีความซับซ้อนและมีหน่วยงานบริหารความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้น ผู้สอบบัญชีควรจะทำการทดสอบการควบคุมภายในเพื่อให้ได้หลักฐานการสอบบัญชีเกี่ยวกับ
- การเกิดขึ้นจริง ความครบถ้วน ความถูกต้อง และการตัดยอดของรายการ และ
 - ความมีอยู่จริง สิทธิและภาระผูกพัน และความครบถ้วนของยอดคงเหลือทางบัญชี

²² มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 330 ย่อหน้า 18

93. ในกิจการที่มีรายการเครื่องมือทางการเงินค่อนข้างน้อย
- ผู้บริหารและผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแลอาจมีความเข้าใจอย่างจำกัดเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินและผลกระทบที่มีต่อธุรกิจ
 - กิจการอาจมีเครื่องมือทางการเงินเพียงบางชนิดที่มีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยหรือไม่มีผลกระทบเกี่ยวเนื่องกัน
 - ไม่น่าจะมีสภาพแวดล้อมการควบคุมที่ซับซ้อน (เช่น การควบคุมที่อธิบายในภาคผนวกอาจไม่เกิดขึ้นในกิจการ)
 - ผู้บริหารอาจใช้ข้อมูลราคาที่ได้จากการกำหนดราคาจากบุคคลภายนอกเพื่อประเมินมูลค่าเครื่องมือ และ
 - การควบคุมการใช้ข้อมูลราคาที่ได้จากการกำหนดราคาจากบุคคลภายนอกอาจซับซ้อนน้อยกว่า
94. เมื่อกิจการมีรายการที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงินค่อนข้างน้อยจะเป็นเรื่องง่ายสำหรับผู้สอบบัญชีที่จะเข้าใจวัตถุประสงค์ของกิจการในการใช้เครื่องมือทางการเงินและลักษณะของเครื่องมือเหล่านั้น ในกรณีดังกล่าวข้างต้น หลักฐานการสอบบัญชีส่วนใหญ่คาดว่าจะได้มาจากการตรวจสอบเนื้อหาสาระ ผู้สอบบัญชีอาจทำการตรวจสอบ ณ วันสิ้นปี และหนังสือยืนยันยื่นยอดจากบุคคลที่สามจะให้หลักฐานที่เกี่ยวข้องกับความครบถ้วน ถูกต้องและความมีตัวตนของรายการได้
95. ในการตัดสินใจเกี่ยวกับลักษณะ ระยะเวลาและขอบเขตการทดสอบการควบคุม ผู้สอบบัญชีควรพิจารณาปัจจัยดังต่อไปนี้
- ลักษณะ ความถี่ และปริมาณรายการเครื่องมือทางการเงิน
 - ความเข้มแข็งของระบบการควบคุมภายใน ซึ่งรวมถึงการพิจารณาว่าการควบคุมได้ถูกออกแบบให้ตอบสนองต่อความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับปริมาณรายการเครื่องมือทางการเงินของกิจการและพิจารณาว่ามีแม่บทธรรมมาภิบาลที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินของกิจการหรือไม่
 - ความสำคัญของการควบคุมเฉพาะเรื่องกับวัตถุประสงค์ของการควบคุมโดยรวมและกระบวนการที่กิจการวางไว้ รวมถึง ความซับซ้อนของระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อสนับสนุนรายการเครื่องมือทางการเงิน
 - การติดตามผลการควบคุมและระบุข้อบกพร่องในวิธีการควบคุมเหล่านั้น
 - เรื่องที่การควบคุมต้องการป้องกัน ยกตัวอย่างเช่น การควบคุมที่เกี่ยวข้องกับการใช้วิจรรย์านเมื่อเปรียบเทียบกับการควบคุมที่ครอบคลุมข้อมูลสนับสนุน การทดสอบการตรวจสอบเนื้อหาสาระอาจจะมีประสิทธิผลมากกว่าการเชื่อมั่นในการควบคุมที่เกี่ยวข้องกับการใช้วิจรรย์าน

- ความรู้ความสามารถของบุคคลากรที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการควบคุมต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น กิจการมีบุคคลากรที่มีความสามารถเพียงพอหรือไม่ ซึ่งรวมถึงช่วงเวลาวิกฤตและมีความสามารถที่จะกำหนดและตรวจสอบมูลค่าเครื่องมือทางการเงินที่มี
- ความถี่ของการปฏิบัติตามกิจกรรมการควบคุมเหล่านั้น
- ระดับความแม่นยำของการควบคุมภายในที่ต้องการให้ประสบผลสำเร็จ
- หลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามกิจกรรมการควบคุม และ
- ช่วงเวลาที่มีรายการเครื่องมือทางการเงินที่สำคัญ ยกตัวอย่างเช่น อาจจะเป็นไปได้ที่รายการเหล่านั้นจะเกิดไถ่กลับปี

วิธีการตรวจสอบเนื้อหาสาระ

96. การออกแบบวิธีการตรวจสอบเนื้อหาสาระรวมถึงสิ่งที่ต้องพิจารณา

- การวิเคราะห์เปรียบเทียบ²³ การวิเคราะห์เปรียบเทียบของผู้สอบบัญชีสามารถใช้เป็นวิธีการประเมินความเสี่ยงที่มีประสิทธิผลเพื่อให้ข้อมูลแก่ผู้สอบบัญชีเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจของกิจการ แต่วิธีการเหล่านั้นอาจไม่มีประสิทธิผลเท่ากับวิธีการตรวจสอบเนื้อหาสาระ ถ้าทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบเพียงอย่างเดียว ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าความซับซ้อนที่สัมพันธ์กันของตัวแปรในการประเมินมูลค่า บ่อยครั้งซ่อนสิ่งที่ผิดปกติอื่น ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นได้
- รายการที่ไม่เกิดขึ้นเป็นประจำ รายการทางการเงินหลายรายการบางครั้งได้ตกลงกันระหว่างกิจการกับคู่สัญญา (เป็นที่ทราบกันทั่วไปว่า “การซื้อขายนอกตลาด” หรือ “OTC”) ขอบเขตของรายการเครื่องมือทางการเงินที่ไม่ได้เกิดขึ้นเป็นประจำและอยู่นอกเหนือกิจกรรมปกติของกิจการ วิธีการตรวจสอบเนื้อหาสาระอาจจะให้ผลที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดในการวางแผนการตรวจสอบ ยกตัวอย่างเช่น เมื่อรายการเครื่องมือทางการเงินไม่ได้ถูกทำเป็นประจำ การตรวจสอบของผู้สอบบัญชีสำหรับความเสี่ยงที่พบ รวมถึงการออกแบบ และวิธีตรวจสอบ ต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้ที่กิจการอาจไม่มีประสบการณ์ในเรื่องนี้
- ความพร้อมของหลักฐาน ตัวอย่างเช่น เมื่อกิจการใช้การกำหนดราคาจากบุคคลภายนอก หลักฐานที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ผู้บริหารได้ให้การรับรองไว้อาจไม่มีในกิจการ

²³ มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 315 ย่อหน้าที่ 6 (ข) กำหนดให้ผู้สอบบัญชีใช้การวิเคราะห์เปรียบเทียบที่ทำการประเมินความเสี่ยงอาจช่วยในการประเมินความเสี่ยงจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการออกแบบและการนำวิธีที่ตอบสนองต่อความเสี่ยงไปปฏิบัติ มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 520 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ ย่อหน้าที่ 6 กำหนดให้ผู้สอบบัญชีทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบเพื่อช่วยในการสรุปผลโดยรวม การวิเคราะห์เปรียบเทียบอาจนำมาใช้ในขั้นตอนอื่น ๆ ของการตรวจสอบ

- วิธีการตรวจสอบที่ใช้ในการตรวจสอบส่วนอื่น ๆ วิธีการตรวจสอบที่ใช้ในการตรวจสอบส่วนอื่นของงบการเงิน อาจจะทำให้หลักฐานเกี่ยวกับความครบถ้วนของรายการเครื่องมือทางการเงิน วิธีการนี้รวมถึงการทดสอบการรับเงินหรือจ่ายเงินภายหลัง และการตรวจสอบหนี้สินที่ไม่ได้บันทึก
- วิธีการเลือกตัวอย่างสำหรับทดสอบ ในบางกรณี เครื่องมือทางการเงินที่ครอบคลุมอยู่ จะประกอบไปด้วยเครื่องมือที่มีความซับซ้อนและความเสี่ยงที่หลากหลาย ในกรณีนี้ จำเป็นต้องใช้ดุลยพินิจในการเลือกตัวอย่าง

97. ตัวอย่าง การตอบสนองต่อความเสี่ยงจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญของหลักทรัพย์ที่มีสินทรัพย์ค้ำประกัน ผู้สอบบัญชีอาจจะต้องพิจารณาใช้วิธีตรวจสอบบางอย่าง ดังต่อไปนี้

- การตรวจสอบเอกสารสัญญาเพื่อทำความเข้าใจเงื่อนไขของหลักทรัพย์ หลักทรัพย์ค้ำประกันและสิทธิของผู้ถือหลักทรัพย์แต่ละประเภท
- สอบถามเกี่ยวกับกระบวนการประมาณการกระแสเงินสดของฝ่ายบริหาร
- ตรวจสอบความสมเหตุสมผลของข้อสมมติฐาน เช่น อัตราการจ่ายชำระล่วงหน้า อัตราการผิดนัด และขาดทุนหลังจากการบังคับคดี
- การทำความเข้าใจวิธีที่ใช้กำหนดสิทธิในกระแสเงินสดตามลำดับชั้น
- การเปรียบเทียบ ผลการวัดมูลค่ายุติธรรมกับมูลค่าของหลักทรัพย์อื่น ๆ ที่มีการค้ำประกันและเงื่อนไขที่เหมือนกัน
- การทดสอบการคำนวณใหม่

การทดสอบเพื่อตรวจสอบวัตถุประสงค์

98. ถึงแม้ว่าวัตถุประสงค์ของการทดสอบการควบคุมภายในจะแตกต่างจากวัตถุประสงค์ของการทดสอบยอดคงเหลือ แต่อาจจะมีประสิทธิภาพมากกว่า ถ้าได้ใช้วิธีการตรวจสอบทั้งสองในเวลาเดียวกัน ตัวอย่างเช่น

- การปฏิบัติงานตรวจสอบการทดสอบการควบคุมและการตรวจสอบยอดคงเหลือโดยใช้รายการเดียวกัน (ยกตัวอย่างเช่น การทดสอบว่าสัญญาที่ลงนามแล้วได้ถูกเก็บรักษาและรายละเอียดของเครื่องมือทางการเงินได้ถูกรวบรวมในใบสรุป) หรือ
- การทดสอบการควบคุมในกระบวนการประมาณมูลค่าของผู้บริหาร

ช่วงเวลาการปฏิบัติงานของผู้สอบบัญชี²⁴

99. ภายหลังจากประเมินความเสี่ยงของเครื่องมือทางการเงิน กลุ่มผู้ปฏิบัติงานตรวจสอบจะกำหนดระยะเวลาของการทดสอบการควบคุมและวิธีการตรวจสอบเนื้อหาสาระที่ได้วางแผนไว้แล้ว ระยะเวลาของแผนการตรวจสอบขึ้นอยู่กับจำนวนของปัจจัยต่าง ๆ รวมถึงความถี่ของการปฏิบัติการควบคุม ความมีสาระสำคัญของกิจกรรมที่ถูกควบคุมและความเสี่ยงที่เกี่ยวกับการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ
100. ในขณะที่สิ่งที่จำเป็นในการใช้วิธีการตรวจสอบที่เกี่ยวกับการประเมินมูลค่าและการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงิน ณ วันสิ้นปี วิธีการตรวจสอบที่เกี่ยวกับคำรับรองอื่น เช่น ความครบถ้วน และความมีอยู่จริง จะมีประโยชน์เมื่อถูกตรวจสอบในระหว่างงวด ยกตัวอย่างเช่น การทดสอบการควบคุมอาจจะถูกใช้ในระหว่างงวดสำหรับรายการที่เกิดขึ้นเป็นประจำ เช่น การควบคุมโดยคอมพิวเตอร์ และการอนุมัติผลิตภัณฑ์ใหม่ และอาจจะเป็นประโยชน์มากถ้าได้ทดสอบการปฏิบัติตามการควบคุมสำหรับการอนุมัติผลิตภัณฑ์ใหม่โดยรวบรวมหลักฐานตามระดับการอนุมัติรายการสำหรับตราสารการเงินใหม่ในงวดระหว่างกาล
101. ผู้สอบบัญชีอาจจะทำการทดสอบบางอย่างสำหรับแบบจำลองในงวดระหว่างกาล ยกตัวอย่างเช่น การเปรียบเทียบผลลัพธ์ที่ได้จากแบบจำลองกับรายการในตลาด วิธีการตรวจสอบระหว่างกาลอื่น ๆ ที่อาจทำได้สำหรับตราสารกับข้อมูลที่สังเกตได้จะถูกตรวจสอบความสมเหตุสมผลเกี่ยวกับการกำหนดราคาจากบุคคลภายนอก
102. การใช้ดุลยพินิจที่สำคัญส่วนใหญ่จะถูกทดสอบใกล้วันสิ้นปี หรือ ณ วันสิ้นปี
- การประเมินมูลค่าสามารถเปลี่ยนแปลงอย่างมีสาระสำคัญในเวลาสั้น ๆ ทำให้ยากที่จะเปรียบเทียบและกระหนาบยอดของงวดระหว่างกาลกับข้อมูล ณ วันที่ในงบแสดงฐานะทางการเงิน
 - กิจการอาจจะทำรายการเครื่องมือทางการเงินเป็นปริมาณมากขึ้นในช่วงระหว่างกาลและสิ้นปี
 - อาจมีการปรับปรุงรายการในสมุดรายวันทั่วไปโดยบุคคลภายหลังจากวันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี และ
 - อาจมีการทำรายการที่ไม่ได้เกิดขึ้นเป็นประจำในช่วงสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี

²⁴ ย่อหน้า 11 -12 และ 22-23 ใน มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 330 กำหนดข้อกำหนดเมื่อผู้สอบบัญชีปฏิบัติงานตรวจสอบระหว่างกาลและอธิบายหลักฐานการสอบบัญชีที่สามารถใช้ได้

วิธีการตรวจสอบที่เกี่ยวข้องกับความครบถ้วน ความถูกต้อง ความมีอยู่จริง เกิดขึ้นจริง และสิทธิและภาระผูกพัน

103. วิธีการตรวจสอบหลายวิธีของผู้สอบบัญชีสามารถใช้ตอบสนองสิ่งที่ผู้บริหารได้ให้การรับรองไว้ได้ ตัวอย่างเช่น วิธีการตรวจสอบที่ตอบสนองต่อความมีอยู่จริงของยอดคงเหลือ ณ สิ้นงวด จะสามารถตอบสนองรายการแต่ละประเภทที่เกิดขึ้นจริง และยังสามารถช่วยในการกำหนดวิธีการตรวจสอบการตัดยอดได้ เพราะเครื่องมือทางการเงินเกิดจากสัญญาตามกฎหมาย และด้วยการตรวจสอบความถูกต้องของการบันทึกรายการ ผู้สอบบัญชีจึงสามารถตรวจสอบความมีอยู่จริง และรวบรวมหลักฐานเพื่อสนับสนุนสิ่งที่เกิดขึ้นและสิทธิและภาระผูกพันที่ผู้บริหารได้ให้การรับรองไว้ในเวลาเดียวกัน และยืนยันว่ารายการได้ถูกบันทึกในงวดบัญชีที่ถูกต้อง
104. วิธีการตรวจสอบหลายวิธีนั้นอาจจะสามารถให้หลักฐานเพื่อสนับสนุนเรื่องความครบถ้วน ความถูกต้อง และความมีอยู่จริงที่ผู้บริหารได้ให้การรับรองไว้ รวมถึง
- การขอคำยืนยัน²⁵ จากบุคคลภายนอกสำหรับบัญชีธนาคาร รายการค้า และรายการทรัพย์สินสามารถทำได้โดยการขอคำยืนยันโดยตรงกับคู่สัญญา (รวมถึงการใช้หนังสือยืนยันยอดธนาคาร) โดยที่หนังสือตอบกลับได้ถูกส่งมายังผู้สอบบัญชีโดยตรง อีกทางเลือกหนึ่ง ข้อมูลเหล่านี้อาจจะได้รับจากระบบงานของคู่สัญญาผ่านทางกร็อนข้อมูล (A Data Feed) หากเป็นเช่นนั้น ผู้สอบบัญชีอาจจะพิจารณาประเมินความน่าเชื่อถือของหลักฐานจากการยืนยัน โดยการประเมินการควบคุมเพื่อป้องกันการดัดแปลงข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์ที่ใช้จัดส่งหนังสือยืนยัน ถ้าไม่ได้รับหนังสือยืนยัน ผู้สอบบัญชีอาจจะได้รับหลักฐานจากการสอบทานสัญญาและทดสอบการควบคุมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตาม หนังสือยืนยันยอดจากภายนอก บ่อยครั้งไม่สามารถให้หลักฐานการสอบบัญชีที่เพียงพอเกี่ยวกับมูลค่าที่ผู้บริหารได้ให้การรับรองไว้แต่อาจจะช่วยในการพิจารณาสัญญาประกอบอื่น ๆ
 - การสอบทานรายงานกระทบยอดหรือการกร็อนข้อมูลที่ได้รับจากผู้ดูแลทรัพย์สิน กับรายการที่บันทึกโดยกิจการอาจจำเป็นต้องมีการประเมินการควบคุมโดยระบบคอมพิวเตอร์และกระบวนการกระทบยอดอัตโนมัติและการประเมินว่ารายการกระทบยอดต่าง ๆ ได้ถูกทำความเข้าใจและแก้ไขอย่างเหมาะสม
 - การสอบทานรายการปรับปรุงบัญชีและการควบคุมการบันทึกบัญชีของรายการปรับปรุงนั้น อาจจะช่วยให้ ตัวอย่างเช่น

²⁵ มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 505 การขอคำยืนยันจากบุคคลภายนอก เกี่ยวข้องกับการใช้วิธีการขอคำยืนยันจากบุคคลภายนอกของผู้สอบบัญชี เพื่อให้ได้หลักฐานการสอบบัญชีที่เป็นไปตามข้อกำหนดของมาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 330 และ มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 500 หลักฐานการสอบบัญชี ดู the Staff Audit Practice Alert, *Emerging Practice Issues Regarding the Use of External Confirmations in an Audit of Financial Statements*, issued in November 2009

- การพิจารณาว่ารายการปรับปรุงทำโดยพนักงานที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ทำได้
 - การพิจารณารายการปรับปรุงที่ผิดปกติหรือไม่เหมาะสมในช่วงสิ้นงวด ซึ่งอาจจะเกี่ยวข้องกับความเสี่ยงจากการทุจริต
 - การอ่านแต่ละสัญญาและการสอบทานการจัดทำเอกสารหลักฐานสนับสนุนของรายการที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงินของกิจการ รวมถึงบันทึกทางบัญชี ซึ่งเป็นการพิสูจน์ความมีอยู่จริง สิทธิและภาระผูกพัน ตัวอย่างเช่น ผู้สอบบัญชีอาจจะอ่านแต่ละสัญญาที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงิน และสอบทานการจัดทำเอกสารหลักฐานสนับสนุน รวมถึงรายการลงบัญชีที่จัดทำ ณ วันที่ทำสัญญา และอาจสอบทานรายการลงบัญชีที่จัดทำหลังวันที่ในงบการเงินเพื่อพิสูจน์การประเมินมูลค่า การปฏิบัติเช่นนี้เพื่อให้ผู้สอบบัญชีประเมินว่า บัญชีได้ระบุและสะท้อนความซับซ้อนที่สืบเนื่องจากรายการอย่างครบถ้วนหรือไม่ ข้อตกลงทางกฎหมายและความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องได้รับการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อรับรองว่าสิทธิมีอยู่จริง
 - การทดสอบการควบคุม ตัวอย่างเช่น การปฏิบัติตามการควบคุมซ้ำ
 - การสอบทานระบบการจัดการซื้อโรงเรียนของกิจการ รายการที่ไม่ได้บันทึกอาจทำให้กิจการไม่ได้ชำระเงินแก่คู่สัญญา ซึ่งอาจตรวจพบโดยการสอบทานซื้อโรงเรียนที่ได้รับ
 - การสอบทานข้อตกลงหลักเพื่ออนุญาตให้มีการหักลบ (master netting arrangements) เพื่อระบุเครื่องมือทางการเงินที่ไม่ได้บันทึก
105. วิธีการเหล่านี้สำคัญต่อเครื่องมือทางการเงินบางชนิดโดยเฉพาะ เช่น อนุพันธ์ทางการเงิน หรือการรับประกัน เพราะว่าเครื่องมือทางการเงินเหล่านั้นอาจไม่ได้มีเงินลงทุนเริ่มแรกสูง ซึ่งหมายความว่า เป็นการยากที่จะระบุความมีอยู่จริงของเครื่องมือทางการเงิน ตัวอย่างเช่น อนุพันธ์ทางการเงินแฝงมักจะรวมอยู่ในเครื่องมือที่ใช้เครื่องมือทางการเงิน ซึ่งอาจไม่ได้รวมไว้ในวิธีตรวจสอบการยืนยันยอด

การประเมินมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน

ข้อกำหนดของรายงานทางการเงิน

106. แม้บทการนำเสนอข้อมูลที่ถูกต้องตามที่ควรตามรายงานทางการเงิน ปกติใช้ลำดับชั้นมูลค่ายุติธรรม ยกตัวอย่างเช่น ในกรณีที่ใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศและมาตรฐานการบัญชีของประเทศสหรัฐอเมริกา โดยปกติแล้วหมายความว่า ปริมาณและรายละเอียดของการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินที่กำหนดจะเพิ่มขึ้น เมื่อระดับความไม่แน่นอนของการวัดค่าเพิ่มขึ้น ความแตกต่างระหว่างระดับในลำดับชั้นอาจต้องใช้ดุลยพินิจ

107. ผู้สอบบัญชีอาจใช้ประโยชน์จากการทำความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเครื่องมือทางการเงินกับลำดับชั้นมูลค่ายุติธรรม โดยทั่วไปแล้ว ความเสี่ยงของการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ และระดับของวิธีการตรวจสอบที่ใช้จะเพิ่มขึ้นเมื่อระดับความไม่แน่นอนของการวัดค่าเพิ่มขึ้น การใช้ข้อมูลนำเข้าระดับ 3 และระดับ 2 บางส่วน จากลำดับชั้นของมูลค่ายุติธรรมอาจช่วยหาระดับความไม่แน่นอนของการวัดผล ข้อมูลนำเข้าระดับ 2 มีหลายวิธีในการได้มาจนเข้าใกล้ข้อมูลนำเข้าระดับ 3 ผู้สอบบัญชีอาจประเมินหลักฐานที่มีอยู่และทำความเข้าใจทั้งลำดับชั้นของมูลค่ายุติธรรม และความเสี่ยงของความลำเอียงของผู้บริหารในการจัดประเภทเครื่องมือทางการเงินในลำดับชั้นของมูลค่ายุติธรรม
108. ตามมาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 540²⁶ ผู้สอบบัญชีพิจารณานโยบายการประเมินมูลค่าของกิจการและวิธีการใช้สำหรับข้อมูลและข้อสมมติในการประเมินมูลค่า ในหลายกรณี แม่บทการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้องไม่ได้กำหนดวิธีสำหรับการประเมินมูลค่า เมื่อพบว่ามีกรณีนี้ ประเด็นที่ผู้สอบบัญชีต้องทำความเข้าใจคือ ผู้บริหารประเมินมูลค่าเครื่องมือทางการเงินอย่างไร ตัวอย่าง
- ผู้บริหารมีนโยบายการประเมินมูลค่าอย่างเป็นทางการหรือไม่ หากมี เทคนิคการประเมินมูลค่าเครื่องมือทางการเงินที่ใช้มีการบันทึกสอดคล้องตามนโยบายที่กำหนดหรือไม่
 - แบบจำลองใดที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงของการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญสูงสุด
 - ผู้บริหารพิจารณาความซับซ้อนของการประเมินมูลค่าเครื่องมือทางการเงินอย่างไรเมื่อเลือกเทคนิคการประเมินมูลค่าที่เฉพาะเจาะจง
 - มีความเสี่ยงของการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญที่สูงกว่าหรือไม่ อันเนื่องมาจากผู้บริหารพัฒนาแบบจำลองภายในบริษัทเพื่อใช้ประเมินมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน หรือแตกต่างจากเทคนิคการประเมินมูลค่าที่ใช้โดยทั่วไปในการประเมินมูลค่าเครื่องมือทางการเงินที่เฉพาะเจาะจงหรือไม่
 - ผู้บริหารใช้แหล่งข้อมูลของการกำหนดราคาจากบุคคลภายนอกที่มีอยู่แล้วหรือไม่
 - ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและการนำวิธีการประเมินมูลค่ามาใช้ มีทักษะและความเชี่ยวชาญที่เหมาะสมหรือไม่ รวมถึงผู้เชี่ยวชาญของผู้บริหารมีส่วนเกี่ยวข้องด้วยหรือไม่
 - มีข้อบ่งชี้ของความลำเอียงของผู้บริหารในการเลือกวิธีการประเมินมูลค่าที่จะนำมาใช้หรือไม่

²⁶ มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 540 ย่อหน้า 8 (ค)

การประเมินความเสี่ยงจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการประเมินมูลค่า

109. เมื่อประเมินเทคนิคการประเมินมูลค่าที่ใช้โดยกิจการมีความเหมาะสมตามสถานการณ์หรือไม่และมีการควบคุมวิธีการประเมินมูลค่าหรือไม่ ปัจจัยที่ต้องพิจารณาโดยผู้สอบบัญชีอาจประกอบด้วย

- วิธีการประเมินมูลค่าเป็นวิธีที่ผู้มีส่วนร่วมในตลาดอื่น ๆ ใช้กันโดยทั่วไปหรือไม่ และได้ถูกพิสูจน์มาแล้วในอดีตว่าให้ประมาณการที่เชื่อถือได้ของราคาที่ได้จากรายการในตลาด
- วิธีการประเมินมูลค่าได้ดำเนินการตามที่ต้องการหรือไม่ การออกแบบไม่มีข้อบกพร่อง โดยเฉพาะภายใต้เงื่อนไขร้ายแรง วิธีการประเมินมูลค่าได้รับการตรวจสอบความสมเหตุสมผลอย่างเที่ยงธรรมหรือไม่ ข้อบ่งชี้ข้อบกพร่องประกอบด้วย การเปลี่ยนแปลงที่ขัดแย้งกันเมื่อเทียบกับข้อมูลอ้างอิง
- วิธีการประเมินมูลค่าได้พิจารณาความเสี่ยงสืบเนื่องของเครื่องมือทางการเงินที่ประเมินมูลค่า รวมถึงความน่าเชื่อถือของคู่สัญญา และความเสี่ยงเครดิตของเครื่องมือทางการเงินในกรณีของการประเมินมูลค่าหนี้สินทางการเงิน หรือไม่
- วิธีการประเมินมีการปรับมาตรฐานตามตลาดอย่างไร รวมถึงความอ่อนไหวของวิธีการประเมินมูลค่าต่อการเปลี่ยนแปลงของตัวแปร
- ตัวแปรตลาดและข้อสมมติฐานที่ใช้สอดคล้องกันหรือไม่ และเงื่อนไขใหม่แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงในวิธีการประเมินมูลค่า ตัวแปรตลาด หรือข้อสมมติฐานอื่นที่ใช้หรือไม่
- การวิเคราะห์ความอ่อนไหวแสดงให้เห็นว่า การประเมินมูลค่า จะเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ หากเปลี่ยนแปลงข้อสมมติเพียงเล็กน้อยหรือปานกลาง หรือไม่
- โครงสร้างองค์กร เช่น การดำรงอยู่ของหน่วยงานภายในที่รับผิดชอบด้านการพัฒนาแบบจำลอง เพื่อประเมินมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน โดยเฉพาะเมื่อเกี่ยวข้องกับข้อมูลนำเข้าระดับ 3 ตัวอย่างเช่น หน้าที่งานพัฒนาแบบจำลองซึ่งเกี่ยวข้องกับการตกลงเรื่องการตั้งราคา มีความเป็นกลางน้อยกว่าหน้าที่งานที่แยกจากหน่วยงานที่ทำธุรกรรม ทั้งระดับหน่วยงานและองค์กร
- ความรู้ความสามารถและความเที่ยงธรรมของผู้ที่รับผิดชอบการพัฒนาและการนำเทคนิคการประเมินมูลค่ามาใช้ รวมถึงประสบการณ์ของผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับแบบจำลองที่อาจได้รับการพัฒนาใหม่ ผู้สอบบัญชี (หรือผู้เชี่ยวชาญของผู้สอบบัญชี) อาจพัฒนาวิธีการประเมินมูลค่าวิธีหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งวิธีโดยอิสระ เพื่อเปรียบเทียบผลลัพธ์ที่ได้กับผลลัพธ์จากวิธีการประเมินที่ผู้บริหารใช้

ความเสี่ยงที่มีนัยสำคัญ

110. กระบวนการประเมินความเสี่ยงของผู้สอบบัญชีอาจช่วยให้ผู้สอบบัญชีระบุความเสี่ยงที่มีนัยสำคัญอย่างหนึ่งหรือมากกว่าที่เกี่ยวข้องกับการประเมินมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน เมื่อสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้เกิดขึ้น

- การวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงินมีความไม่แน่นอนสูง (ตัวอย่างเช่น ข้อมูลนำเข้าที่ไม่สามารถสังเกตได้²⁷)
- ขาดหลักฐานที่เพียงพอเพื่อสนับสนุนการประเมินมูลค่าเครื่องมือทางการเงินของผู้บริหาร
- ผู้บริหารขาดความเข้าใจในเครื่องมือทางการเงินหรือ ขาดความชำนาญที่จำเป็น และเหมาะสมต่อการประเมินมูลค่าเครื่องมือเหล่านี้ได้อย่างเหมาะสม รวมถึงไม่สามารถกำหนดได้ว่าการปรับปรุงการประเมินมูลค่ามีความจำเป็นหรือไม่
- ผู้บริหารขาดความเข้าใจข้อกำหนดที่ซับซ้อนในแม่บทการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลและการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินเรื่องเครื่องมือทางการเงิน และไม่สามารถตัดสินใจในเรื่องที่ต้องใช้ข้อกำหนดเหล่านั้นอย่างเหมาะสม
- ความมีนัยสำคัญของการปรับปรุงผลลัพธ์จากวิธีการประเมินมูลค่า เมื่อแม่บทการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้องกำหนดหรืออนุญาตให้มีการปรับปรุงนั้น

111. สำหรับประมาณการทางบัญชีที่ทำให้ความเสี่ยงที่มีนัยสำคัญเพิ่มขึ้น นอกจากวิธีการตรวจสอบเนื้อหาสาระอื่นที่ใช้ตามข้อกำหนดมาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 330 แล้ว มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 540²⁸ ยังกำหนดให้ผู้สอบบัญชีประเมินดังต่อไปนี้

- (ก) วิธีที่ผู้บริหารพิจารณาข้อสมมติฐานหรือผลลัพธ์อื่นที่เป็นทางเลือก และเหตุผลที่ปฏิเสธข้อสมมติและผลลัพธ์นั้น หรือวิธีที่ผู้บริหารระบุความไม่แน่นอนของการวัดค่าในการตั้งประมาณการทางบัญชี
- (ข) ข้อสมมติฐานที่มีนัยสำคัญที่ผู้บริหารใช้มีความสมเหตุสมผล และ
- (ค) เมื่อเกี่ยวข้องกับความสมเหตุสมผลของข้อสมมติฐานที่มีนัยสำคัญที่ผู้บริหารใช้ หรือการนำแม่บทการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้องไปปฏิบัติอย่างเหมาะสม เจตนาของผู้บริหารที่จะดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติเฉพาะและความสามารถที่จะปฏิบัติได้

²⁷ เมื่อผู้สอบบัญชีกำหนดว่าความไม่แน่นอนของประมาณการสูงสุดที่เกี่ยวข้องกับการประเมินมูลค่าเครื่องมือทางการเงินที่ซับซ้อน อาจส่งผลต่อความเสี่ยงที่มีนัยสำคัญ มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 540 กำหนดให้ผู้สอบบัญชีต้องปฏิบัติงานตรวจสอบเนื้อหาสาระและประเมินความเพียงพอของการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินเกี่ยวกับความไม่แน่นอนของประมาณการทางบัญชี ดูมาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 540 ย่อหน้า 11 15 และ 20

²⁸ มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 540 ย่อหน้า 15(ก)-(ข)

112. เมื่อตลาดไม่มีสภาพคล่อง การเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์อาจทำให้เปลี่ยนวิธีการประเมินมูลค่าด้วยราคาตลาดเป็นการประเมินมูลค่าด้วยแบบจำลอง หรืออาจเปลี่ยนจากการใช้แบบจำลองหนึ่งไปเป็นอีกแบบจำลองหนึ่ง การตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาวะตลาดอาจทำได้ยาก หากผู้บริหารไม่มีนโยบายก่อนที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลง ผู้บริหารอาจไม่มีความเชี่ยวชาญที่จำเป็นต่อการพัฒนาแบบจำลองในภาวะเร่งด่วนหรืออาจไม่ได้เลือกวิธีการประเมินมูลค่าที่เหมาะสมตามสถานการณ์ แม้ว่าเทคนิคการประเมินมูลค่าที่ใช้จะคงที่แล้ว ผู้บริหารก็ยังจำเป็นต้องทดสอบความเหมาะสมของเทคนิคการประเมินมูลค่าและข้อสมมติฐานที่ใช้ในการประเมินมูลค่าเครื่องมือทางการเงินอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ เทคนิคการประเมินมูลค่าอาจถูกเลือกได้ทันเวลาเมื่อมีข้อมูลตลาดที่สมเหตุสมผล แต่อาจไม่ให้วิธีการประเมินมูลค่าที่สมเหตุสมผลเมื่อเกิดแรงกดดันที่ไม่ได้คาดการณ์ไว้
113. ข้อสงสัยต่อความลำเอียงของผู้บริหาร ไม่ว่าจะโดยเจตนาหรือไม่เจตนา เพิ่มขึ้นตามความไม่แน่นอนของการประเมินมูลค่าและระดับความไม่แน่นอนของการวัดผล ตัวอย่างเช่น ผู้บริหารอาจมีแนวโน้มที่จะเพิกเฉยต่อข้อสมมติฐานหรือข้อมูลตลาดที่สามารถเก็บได้จากการสังเกตการณ์และใช้แบบจำลองที่พัฒนาภายในขึ้นเอง หากแบบจำลองนั้นให้ผลลัพธ์ที่น่าพอใจมากกว่า แม้จะไม่มี ความตั้งใจที่จะทุจริตก็อาจมีแรงจูงใจโดยธรรมชาติ ให้เกิดการตัดสินใจอย่างมีอคติเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่น่าพอใจที่สุดซึ่งอาจจะเป็นแบบช่วงมากกว่าแบบจุด ซึ่งสอดคล้องกับแบบบทการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้องมากกว่า การเปลี่ยนวิธีการประเมินมูลค่าทุกงวดโดยไม่มีเหตุผลที่ชัดเจนและเหมาะสมอาจเป็นข้อบ่งชี้ของความลำเอียงของผู้บริหาร แม้ว่าบางกรณี ความลำเอียงของผู้บริหารจะแฝงอยู่ในการตัดสินใจที่ไม่เป็นกลางที่เกี่ยวข้องกับการประเมินมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน หากมีเจตนาที่จะทำให้เข้าใจผิด ความลำเอียงของผู้บริหารถือว่าทุจริต

การพัฒนาหลักการตรวจสอบ

114. ในการทดสอบวิธีการประเมินมูลค่าเครื่องมือทางการเงินของผู้บริหาร และในการตอบสนองต่อการประเมินความเสี่ยงจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญตามที่กล่าวในมาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 540²⁹ ผู้สอบบัญชีต้องปฏิบัติตามวิธีการต่อไปนี้หนึ่งวิธีหรือมากกว่า โดยพิจารณา ลักษณะของประมาณการทางบัญชี
- (ก) ทดสอบวิธีที่ผู้บริหารตั้งประมาณการทางบัญชีและข้อมูลที่ใช้ในการตั้งประมาณการ (รวมถึงวิธีการประเมินมูลค่าที่ใช้โดยกิจการในการประเมินมูลค่า)
 - (ข) ทดสอบความมีประสิทธิภาพของการปฏิบัติตามการควบคุมการตั้งประมาณการทางบัญชี พร้อมกับวิธีการตรวจสอบเนื้อหาสาระที่เหมาะสม

²⁹ มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 540 ย่อหน้า 12-14

- (ค) คิดค่าประมาณการแบบจุดหรือแบบช่วงเพื่อประเมินค่าประมาณการของผู้บริหาร
- (ง) พิจารณาว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนถึงวันที่ในรายงานของผู้สอบบัญชีให้หลักฐานที่เกี่ยวข้องกับประมาณการบัญชีหรือไม่

ผู้สอบบัญชีจำนวนมากพบว่า การผสมผสานการทดสอบวิธีประเมินมูลค่าเครื่องมือทางการเงินของผู้บริหาร ข้อมูลที่ใช้ในการประเมินมูลค่า และการทดสอบความมีประสิทธิภาพของการปฏิบัติตามการควบคุม เป็นวิธีการตรวจสอบที่มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพ ขณะที่เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบการเงินอาจให้หลักฐานบางอย่างเกี่ยวกับการประเมินมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน ปัจจัยอื่นอาจจำเป็นต้องพิจารณาเพื่อระบุการเปลี่ยนแปลงของสภาพตลาดภายหลังวันที่ในงบแสดงฐานะการเงิน³⁰ ถ้าผู้สอบบัญชีไม่สามารถทดสอบวิธีการตั้งประมาณการของผู้บริหาร ผู้สอบบัญชีอาจเลือกที่จะคิดค่าประมาณการแบบจุดหรือแบบช่วง

115. ตามที่กล่าวในส่วนที่ 1 ในการประมาณมูลค่ายุติธรรมของเครื่องมือทางการเงิน ผู้บริหารอาจ

- ใช้ประโยชน์จากการกำหนดราคาจากบุคคลภายนอก
- รวบรวมข้อมูลเพื่อพัฒนาการประมาณการของตนเองโดยใช้หลายวิธีการ รวมถึงแบบจำลอง
- ว่าจ้างผู้เชี่ยวชาญในการประมาณการ

ผู้บริหารอาจใช้หลายวิธีเหล่านี้ด้วยกัน ตัวอย่างเช่น ผู้บริหารมีกระบวนการตั้งราคาของตนเอง แต่ใช้การกำหนดราคาจากบุคคลภายนอกเพื่อยืนยันมูลค่าของตน

ข้อพิจารณาในการตรวจสอบเมื่อผู้บริหารใช้การกำหนดราคาจากบุคคลภายนอก

116. ผู้บริหารอาจใช้ประโยชน์จากการกำหนดราคาจากบุคคลภายนอก เช่น บริษัทที่ให้บริการการตั้งราคาหรือนายหน้าในการประเมินมูลค่าเครื่องมือทางการเงินของกิจการ การทำความเข้าใจวิธีใช้ข้อมูลของผู้บริหารและวิธีการทำงานของหน่วยงานที่ให้บริการการตั้งราคาจะช่วยผู้สอบบัญชีในการกำหนดลักษณะและขอบเขตของวิธีการตรวจสอบที่จำเป็นได้

117. เรื่องต่อไปนี้อาจเกี่ยวข้องกับเมื่อผู้บริหารใช้การกำหนดราคาจากบุคคลภายนอก

- ประเภทของการกำหนดราคาจากบุคคลภายนอก ราคาจากบุคคลภายนอกบางแหล่งมีข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการจำนวนมากที่ใช้ได้ ตัวอย่างเช่น หน่วยงานที่ให้บริการการตั้งราคา มักจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับระเบียบวิธี ข้อสมมติ และข้อมูลที่ใช้ประเมินมูลค่าเครื่องมือทางการเงินทางด้าน

³⁰ มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 540 ให้ตัวอย่างปัจจัยบางอย่างที่อาจเกี่ยวข้อง

- สินทรัพย์ ในทางกลับกันนายหน้ามักจะไม่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลนำเข้า และข้อสมมติที่ใช้ในการกำหนดราคา หรือให้อย่างจำกัด
- ลักษณะปกติของข้อมูลนำเข้าที่ใช้และความซับซ้อนของเทคนิคการประเมินมูลค่า ความเชื่อถือได้ของราคาที่ได้จากการกำหนดราคาจากบุคคลภายนอก ขึ้นอยู่กับความสามารถในการเก็บข้อมูล โดยการสังเกตการณ์ของข้อมูลนำเข้ารวมถึง ระดับของข้อมูลนำเข้า (ในลำดับชั้นของมูลค่ายุติธรรม) และความซับซ้อนของระเบียบวิธีการประเมินมูลค่าหลักทรัพย์หรือสินทรัพย์ที่เฉพาะเจาะจง ตัวอย่างเช่น ความเชื่อถือได้ของราคาสำหรับการลงทุนในหุ้นที่มีการซื้อขายในตลาดซื้อขายคล่องจะมากกว่าราคาหุ้นกู้เอกชนที่มีการซื้อขายในตลาดซื้อขายคล่อง (liquid market) ซึ่งไม่ได้ซื้อขายกัน ณ วันที่วัดมูลค่า ซึ่งเชื่อถือได้มากกว่าหลักทรัพย์ที่มีสินทรัพย์ค้ำประกันซึ่งประเมินมูลค่าด้วยแบบจำลองกระแสเงินสดคิดลด
 - ความน่าเชื่อถือและประสบการณ์ของการกำหนดราคาจากบุคคลภายนอก ตัวอย่างเช่น การกำหนดราคาจากบุคคลภายนอกอาจจะมีประสบการณ์เกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินบางประเภทและเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป แต่อาจไม่มีประสบการณ์กับเครื่องมือทางการเงินชนิดอื่น ประสบการณ์ที่มีกับการกำหนดราคาจากบุคคลภายนอกในอดีตของผู้สอบบัญชีอาจเกี่ยวข้องได้ในกรณีนี้
 - ความเที่ยงธรรมของการกำหนดราคาจากบุคคลภายนอก ตัวอย่างเช่น หากราคาที่ใช้มาจากราคาคู่สัญญาอย่าง นายหน้า ซึ่งขายเครื่องมือทางการเงินให้กับกิจการ หรือกิจการอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับกิจการที่ตรวจสอบ ราคาอาจไม่มีความน่าเชื่อถือ
 - การควบคุมการใช้การกำหนดราคาจากบุคคลภายนอกของกิจการ ระดับของการควบคุมของผู้บริหารที่มีอยู่เพื่อประเมินความเชื่อถือได้ของราคาจากบุคคลภายนอก จะกระทบต่อความเชื่อถือได้ของการวัดมูลค่ายุติธรรม ตัวอย่างเช่น ผู้บริหารอาจมีการควบคุมเพื่อ
 - สอบทานและอนุมัติการใช้การกำหนดราคาจากบุคคลภายนอก รวมถึงพิจารณาชื่อเสียง ประสบการณ์และความเที่ยงธรรมของแหล่งข้อมูลราคาจากบุคคลภายนอก
 - กำหนดความครบถ้วน ความเกี่ยวข้อง และความถูกต้องของราคาและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับราคา
 - การควบคุมการกำหนดราคาจากบุคคลภายนอก การควบคุมและกระบวนการประเมินมูลค่าสำหรับส่วนได้เสียประเภทสินทรัพย์ของผู้สอบบัญชี ตัวอย่างเช่น การกำหนดราคาจากบุคคลภายนอกอาจมีการควบคุมที่เข้มงวดในการประเมินราคา รวมถึง การใช้กระบวนการที่เป็นระบบสำหรับลูกค้า ทั้งด้านซื้อและขาย เพื่อเปรียบเทียบกับราคาที่ได้จากการกำหนดราคา เมื่อมีหลักฐานที่เพียงพอ ซึ่งอาจจะสามารถทำให้การกำหนดราคาจากบุคคลภายนอกเป็นราคาที่ถูกต้องมากขึ้นเพื่อให้ใกล้เคียงกับข้อมูลที่มีอยู่ให้แก่ผู้มีส่วนร่วมในตลาด

118. วิธีที่เป็นไปได้เพื่อรวบรวมหลักฐานข้อมูลเกี่ยวกับการกำหนดราคาของบุคคลภายนอก อาจรวมถึงต่อไปนี้

- สำหรับข้อมูลนำเข้าระดับ 1 เปรียบเทียบข้อมูลการกำหนดราคาจากบุคคลภายนอกกับราคาตลาดที่สามารถสังเกตได้
- การทบทวนการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินที่ให้โดยการกำหนดราคาจากบุคคลภายนอกเกี่ยวกับการควบคุมการกำหนดราคาและกระบวนการ วิธีการประเมินมูลค่า ข้อมูลนำเข้าและการตั้งสมมติฐานเหล่านั้น
- การทดสอบการจัดการการควบคุมที่มีอยู่ในสถานที่ที่จะประเมินความน่าเชื่อถือของข้อมูลจากการกำหนดราคาจากบุคคลภายนอก
- ขั้นตอนการปฏิบัติงาน การกำหนดราคาจากบุคคลภายนอก เพื่อทำความเข้าใจและทดสอบการควบคุมและกระบวนการ วิธีการประเมินมูลค่า ข้อมูลนำเข้า และการตั้งสมมติฐานที่ถูกใช้ในสินทรัพย์แต่ละประเภทหรือเครื่องมือทางการเงินเฉพาะของดอกเบี้ย
- ประเมินว่าราคาที่ได้จากกำหนดราคาจากบุคคลภายนอก สามารถเชื่อถือได้กับราคาจากแหล่งการตั้งราคาอื่น เช่น ประมาณการของกิจการหรือประมาณการของผู้สอบบัญชีเอง
- ประเมินความสมเหตุสมผลของวิธีการประเมินมูลค่า ข้อสมมติฐานและข้อมูลนำเข้า
- พัฒนาประมาณการแบบช่วงหรือแบบจุดสำหรับเครื่องมือทางการเงินบางประเภทที่มีการกำหนดราคาจากบุคคลภายนอกและประเมินว่าผลลัพธ์ที่ได้อยู่ในช่วงที่เหมาะสมในแต่ละประเภท
- ได้รับความยินยอมของผู้สอบบัญชีที่ครอบคลุมการควบคุมเพื่อความถูกต้องของราคา³¹

119. ราคาที่ได้รับจากหน่วยงานการกำหนดราคาจากบุคคลภายนอกหลาย ๆ แห่ง อาจให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับความไม่แน่นอนของการวัดค่า ความหลากหลายของราคาอาจแสดงให้เห็นความไม่แน่นอนในการวัดค่าสูง และอาจแสดงให้เห็นว่าเครื่องมือทางการเงินมีความอ่อนไหวต่อการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยในข้อมูลและข้อสมมติฐาน ช่วงแคบอาจแสดงความไม่แน่นอนของการวัดค่าที่ต่ำกว่าและอาจแสดงว่ามีความอ่อนไหวน้อยต่อการเปลี่ยนแปลงในข้อมูลและข้อสมมติฐาน แม้ว่าการได้รับราคาจากหลายแหล่งที่มาอาจจะประโยชน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพิจารณาเครื่องมือทางการเงินที่มีข้อมูลใน ระดับที่ 2 หรือ ระดับที่ 3 ของลำดับชั้นมูลค่ายุติธรรม แต่การได้รับราคาจากหลายแหล่งที่มาไม่น่าจะเป็นหลักฐานการสอบบัญชีที่เพียงพอและเหมาะสม ทั้งนี้เป็นเพราะ

(ก) ข้อมูลราคาจากหลายแหล่งอาจจะใช้แหล่งการกำหนดราคาที่เหมาะสมและ

³¹ หน่วยงานบริการกำหนดราคาบางแห่ง อาจให้รายงานสำหรับผู้ใช้ข้อมูล เพื่ออธิบายการควบคุมที่ใช้เพื่อให้ข้อมูลราคา นั่นคือ รายงานที่สร้างขึ้นตามมาตรฐานงานที่ให้ความเชื่อมั่น รหัส 3402 รายงานที่ให้ความเชื่อมั่นต่อการควบคุมขององค์กรที่ให้บริการ ผู้บริหารอาจร้องขอและผู้สอบบัญชีอาจได้รับรายงาน รายงานดังกล่าวทำขึ้นเพื่อทำความเข้าใจว่าข้อมูลราคาที่ทำขึ้นและประเมินว่าการควบคุมในหน่วยงานบริการกำหนดราคาสามารถเชื่อถือได้หรือไม่

- (ข) การทำความเข้าใจข้อมูลนำเข้าที่หน่วยงานกำหนดราคาจากบุคคลภายนอกใช้ในการกำหนดราคา อาจมีความจำเป็นเพื่อที่จะจัดหมวดหมู่เครื่องมือทางการเงินในลำดับชั้นมูลค่ายุติธรรม

120. ในบางสถานการณ์ผู้สอบบัญชีอาจจะไม่สามารถทำความเข้าใจในกระบวนการที่ใช้ในการกำหนดราคารวมทั้งวิธีการควบคุมกระบวนการการกำหนดราคาที่เกี่ยวข้องได้ หรืออาจจะไม่สามารถเข้าถึงแบบจำลองรวมทั้งข้อสมมติฐานและปัจจัยอื่น ๆ ที่ใช้ ในกรณีเช่นนี้ผู้สอบบัญชีอาจตัดสินใจที่จะดำเนินการเพื่อพัฒนาประมาณการแบบจุดหรือช่วงที่จะประเมินประมาณการแบบจุดของผู้บริหารในการตอบสนองความเสี่ยงที่ได้ประเมินไว้

ข้อพิจารณาในการตรวจสอบเมื่อผู้บริหารประมาณการมูลค่ายุติธรรมโดยใช้แบบจำลอง

121. ย่อหน้าที่ 13 (ข) ของมาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 540 กำหนดให้ผู้สอบบัญชี ทดสอบกระบวนการของผู้บริหารในการจัดทำประมาณการทางบัญชี การประเมินวิธีการที่ใช้วัดมูลค่ามีความเหมาะสมในสถานการณ์และข้อสมมติฐานที่ผู้บริหารใช้มีความเหมาะสมในแง่ของวัตถุประสงค์ของการวัดมูลค่าตามแม่บทการรายงานทางการเงินที่ใช้บังคับ

122. ไม่ว่าผู้บริหารได้ใช้การกำหนดราคาจากบุคคลภายนอก หรือกำลังดำเนินการประเมินด้วยตัวเอง แบบจำลองนี้มักจะใช้กับเครื่องมือทางการเงินโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อใช้ข้อมูลนำเข้าในระดับที่ 2 และระดับที่ 3 ของลำดับชั้นมูลค่ายุติธรรม ในการกำหนดระยะเวลา ลักษณะและขอบเขต วิธีการตรวจสอบสูตรคำนวณของผู้สอบบัญชี อาจพิจารณาข้อสมมติฐาน วิธีการและข้อมูลที่ใช้ในแบบจำลอง เมื่อพิจารณาเครื่องมือทางการเงินที่ซับซ้อนมากขึ้น เช่นผู้ที่ใช้ข้อมูลนำเข้าระดับ 3 การทดสอบทั้งสามประเภทอาจเป็นแหล่งที่มีประโยชน์ของหลักฐานการสอบบัญชี อย่างไรก็ตาม เมื่อแบบจำลองมีที่ง่ายและได้รับการยอมรับโดยทั่วไป เช่น การคำนวณราคาพันธบัตรบางอย่าง หลักฐานการสอบบัญชีที่ได้รับจากการมุ่งเน้นสมมติฐานและข้อมูลที่ใช้ในแบบจำลอง อาจจะเป็นหลักฐานที่มีประโยชน์มากกว่า

123. การทดสอบแบบจำลองสามารถทำได้โดยสองวิธีหลัก

- (ก) ผู้สอบบัญชีสามารถทดสอบแบบจำลองของผู้บริหารโดยพิจารณาความเหมาะสมของแบบจำลองที่ผู้บริหารใช้ ความสมเหตุสมผลของข้อสมมติฐานและข้อมูลที่ใช้และความถูกต้องทางคณิตศาสตร์
- (ข) ผู้สอบบัญชีสามารถพัฒนาประมาณการของตัวเองและจากนั้นเปรียบเทียบการประเมินมูลค่าของผู้สอบบัญชีกับของกิจการ

124. เมื่อการประเมินมูลค่าของเครื่องมือทางการเงินขึ้นอยู่กับข้อมูลนำเข้าที่ไม่สามารถสังเกตได้ (นั่นคือระดับ 3) สิ่งที่ผู้สอบบัญชีควรพิจารณาอาจรวมถึง ตัวอย่างเช่น ผู้บริหารสนับสนุนสิ่งต่อไปนี้อย่างไร
- การระบุและลักษณะของผู้มีส่วนร่วมในตลาดที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงิน
 - วิธีการกำหนดการรับรู้เมื่อเริ่มแรกของข้อมูลที่ไม่สามารถสังเกตได้
 - การปรับเปลี่ยนข้อสมมติฐานของตนเองเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงมุมมองการใช้ข้อสมมติฐานของผู้มีส่วนร่วมในตลาด
 - ข้อมูลที่ดีที่สุดที่มีอยู่ในสถานการณ์นั้นได้ถูกนำมารวม
 - ขึ้นอยู่กับสถานการณ์เหมาะสม ข้อสมมติฐานของผู้บริหารได้ถูกเปรียบเทียบกับรายการที่คล้ายคลึงกันอย่างไร
 - การวิเคราะห์ความอ่อนไหวของแบบจำลองเมื่อมีการใช้ปัจจัยที่ไม่สามารถสังเกตได้และไม่ว่าจะทำรายการปรับปรุงหรือไม่ เพื่อพิจารณาความไม่แน่นอนในการวัดมูลค่า
125. นอกจากนี้ ความรู้ในอุตสาหกรรมของผู้สอบบัญชี ความรู้เกี่ยวกับแนวโน้มการตลาด ความเข้าใจของการประเมินมูลค่าของหน่วยงานอื่น ๆ (โดยคำนึงถึงการรักษาความลับ) และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวชี้วัดราคา เป็นตัวบอกว่าการทดสอบการประเมินมูลค่าของผู้สอบบัญชีและการพิจารณาการประเมินมูลค่าโดยรวมสมเหตุสมผลหรือไม่ หากการประเมินมูลค่าแต่ละครั้งดูเหมือนจะเกินจริงหรือระมัดระวังมากเกินไปอย่างสม่ำเสมอ อาจเป็นตัวชี้วัดความมีอคติของผู้บริหาร
126. เมื่อขาดหลักฐานภายนอกที่สามารถสังเกตได้ เป็นสิ่งสำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่งว่าผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแลที่ได้รับแต่งตั้งจำเป็นต้องเข้าใจความคิดของผู้บริหาร ในการประเมินมูลค่าและหลักฐานที่ใช้สนับสนุนการประเมินมูลค่าเหล่านี้ ในกรณีเช่นนี้ ผู้สอบบัญชีอาจจำเป็นต้องประเมินว่าได้มีการสอบทานอย่างละเอียดและมีการพิจารณาประเด็นรวมทั้งเอกสารใด ๆ ในทุกระดับการจัดการที่เหมาะสมภายในองค์กร รวมทั้งผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแล
127. เมื่อตลาดกลายเป็นไม่เคลื่อนไหว หรือไม่มีที่ตั้งหรือมีข้อมูลนำเข้าที่ไม่สามารถสังเกตได้ การประเมินมูลค่าของผู้บริหารอาจจะต้องใช้ดุลยพินิจมากขึ้น และตรวจสอบได้น้อยและเป็นผลให้อาจจะเชื่อถือได้น้อย ในกรณีดังกล่าวผู้สอบบัญชีอาจต้องตรวจสอบแบบจำลอง โดยการทดสอบประสิทธิภาพการควบคุมของกิจการร่วมกับการประเมินการออกแบบและการดำเนินการของแบบจำลอง การทดสอบข้อสมมติฐานและข้อมูลที่ใช้ในแบบจำลองและเปรียบเทียบผลลัพธ์ที่ได้กับประมาณการแบบจุดหรือแบบช่วงที่พัฒนาโดยผู้สอบบัญชีหรือการกำหนดราคาของบุคคลภายนอก³²

³² มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 540 ย่อหน้า 13(ง) อธิบายข้อกำหนดเมื่อผู้สอบบัญชีพัฒนาช่วงเพื่อประเมินการประมาณการแบบจุดของผู้บริหาร เทคนิคการประเมินมูลค่าพัฒนาโดยบุคคลภายนอกหรือถูกใช้โดยผู้สอบบัญชี อาจ มีบางสถานการณ์ที่ต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญของผู้สอบบัญชีซึ่งต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 620

128. มีแนวโน้มว่าในการทดสอบข้อมูลนำเข้าที่กิจการใช้ในการประเมินมูลค่า³³ ตัวอย่างเช่น ข้อมูลนำเข้าดังกล่าวมีการแบ่งประเภทในลำดับชั้นมูลค่ายุติธรรม ผู้สอบบัญชียังจะต้องได้รับหลักฐานเพื่อสนับสนุนการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินที่จำเป็นตามแม่บทการรายงานทางการเงิน ตัวอย่างเช่น วิธีการตรวจสอบเนื้อหาสาระของผู้สอบบัญชีเพื่อประเมินว่าข้อมูลนำเข้าที่นำไปใช้ในการประเมินมูลค่าของกิจการ (เป็นข้อมูลนำเข้า ระดับ 1 ระดับ 2 และระดับ 3) มีความเหมาะสมและทดสอบการวิเคราะห์ความอ่อนไหวของกิจการ มีความเกี่ยวข้องกับการประเมินผลของผู้สอบบัญชี ว่าได้เปิดเผยข้อมูลโดยถูกต้องตามที่ควร

ประเมินความสมเหตุสมผลของสมมติฐานที่ผู้บริหารใช้

129. สมมติฐานที่ใช้ในแบบจำลองอาจจะถือว่ามีความสำคัญ ถ้าการเปลี่ยนแปลงอย่างสมเหตุสมผลในสมมติฐานมีผลกระทบอย่างเป็นสาระสำคัญต่อการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน³⁴ ผู้บริหารอาจจะพิจารณาทางเลือกของข้อสมมติฐานหรือผลลัพธ์โดยการดำเนินการวิเคราะห์ความอ่อนไหว การขยายขอบเขตที่เกี่ยวข้องกับสมมติฐานที่มีอิทธิพลขึ้นอยู่กับระดับของความไม่แน่นอนในการวัดมูลค่าและอาจทำให้ผู้สอบบัญชีสรุปว่ามีความเสี่ยงที่มีสาระสำคัญ เช่น ในกรณีของข้อมูลนำเข้าระดับ 3

130. วิธีการตรวจสอบข้อสมมติฐานของผู้บริหาร รวมถึงข้อมูลนำเข้าที่ใช้ในแบบจำลองการประเมินมูลค่า ควรประเมินสิ่งต่อไปนี้

- ผู้บริหารได้นำข้อมูลปัจจัยทางตลาดไปใช้ในการกำหนดข้อสมมติฐานหรือไม่ อย่างไร เนื่องจากจะเป็นการเหมาะสมมากกว่าที่จะใช้ข้อมูลนำเข้าที่สังเกตได้ให้มาก และลดการใช้ข้อมูลนำเข้าที่สังเกตไม่ได้
- ข้อสมมติฐานของผู้บริหารนั้นสอดคล้องกับสภาพการณ์ในตลาด และ ลักษณะของสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินหรือไม่
- แหล่งที่มาของข้อมูลทางตลาดที่นำมาจัดทำข้อสมมติฐานนั้นมีความสอดคล้องกันและน่าเชื่อถือหรือไม่ และผู้บริหารมีการเลือกข้อสมมติฐานอย่างไรจากหลายข้อสมมติฐานที่มีความแตกต่างกันที่ใช้โดยผู้ซื้อขายในตลาดต่างรายกัน
- การวิเคราะห์ความอ่อนไหวชี้ให้เห็นว่าการประเมินมูลค่านั้นจะเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ โดยที่ข้อสมมติฐานนั้นมีการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยหรือปานกลางหรือไม่

³³ ดูตัวอย่าง ย่อหน้า 15 ตามมาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 540 สำหรับข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการประเมินข้อสมมติของผู้บริหารที่เกี่ยวกับความเสี่ยงที่มีนัยสำคัญ

³⁴ ดู มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 540 ย่อหน้า ก107

ดย่อหน้าที่ ก77 ถึง ก83 ของมาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 540 สำหรับความเข้าใจเพิ่มเติมเกี่ยวกับการประเมินข้อสมมติของผู้บริหาร

131. การพิจารณาของผู้สอบบัญชีถึงการประเมินของผู้บริหารเกี่ยวกับอนาคต ควรเป็นไปตามข้อมูลที่มีอยู่ ณ วันที่มีการประเมิน เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายหลังวันที่ในงบการเงินอาจก่อให้เกิดผลที่ไม่สอดคล้องกับการประเมินที่มีความสมเหตุสมผลอยู่แล้ว ณ วันที่มีการประเมิน
132. อัตราคิดลดที่ใช้ในการคำนวณมูลค่าปัจจุบันสามารถปรับเปลี่ยนได้ในบางกรณีหากมีสถานการณ์ที่มีความไม่แน่นอนเกิดขึ้นในการประเมินมูลค่า ซึ่งจะดีกว่าการปรับเปลี่ยนข้อสมมติฐาน ในสถานการณ์ดังกล่าว ผู้สอบบัญชีควรให้ความสำคัญต่ออัตราคิดลด โดยการเปรียบเทียบกับอัตราดอกเบี้ยของหลักทรัพย์ในความต้องการของตลาดที่คล้ายคลึงกันหรือการคำนวณอัตราดอกเบี้ยจากแบบจำลองที่สร้างขึ้นเองอย่างเป็นอิสระ

ข้อพิจารณาในการตรวจสอบเมื่อกิจการใช้ผู้เชี่ยวชาญของผู้บริหาร

133. ตามที่ได้กล่าวไว้ในส่วนที่ 1 ผู้บริหารอาจจ้างผู้เชี่ยวชาญในการประเมินราคาเพื่อประเมินราคาหลักทรัพย์บางประเภทหรือทั้งหมด ผู้เชี่ยวชาญดังกล่าวอาจเป็น นายหน้า วาณิชธนกร ผู้ให้บริการด้านการประเมินราคา หรือ กิจการที่ให้บริการด้านการประเมินมูลค่าเฉพาะเรื่อง
134. ย่อหน้าที่ 8 ของมาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 500 กล่าวถึงข้อกำหนดที่ผู้สอบบัญชีต้องปฏิบัติตามในการประเมินผลงานของผู้เชี่ยวชาญที่จ้างโดยผู้บริหาร โดยขอบเขตและวิธีการประเมินนั้นขึ้นอยู่กับความมีนัยสำคัญของผลงานของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อวัตถุประสงค์การตรวจสอบของผู้สอบบัญชี การประเมินความเหมาะสมของผลงานของผู้เชี่ยวชาญนั้นจะช่วยผู้สอบบัญชีประเมินว่าราคาหรือมูลค่าที่ได้จากผู้เชียวชาวนั้นให้หลักฐานการสอบบัญชีเกี่ยวกับการประเมินมูลค่าที่เพียงพอและเหมาะสมหรือไม่ ตัวอย่างของวิธีการตรวจสอบที่ผู้สอบบัญชีควรปฏิบัติ มีดังต่อไปนี้
 - ประเมินความรู้ ความสามารถ และความเที่ยงธรรมของผู้เชี่ยวชาญของผู้บริหาร ตัวอย่างเช่น ความสัมพันธ์กับกิจการ ชื่อเสียงของผู้เชี่ยวชาญ และความเป็นที่รู้จักในอุตสาหกรรม ประสบการณ์ในการประเมินผลิตภัณฑ์บางรายการ และความเข้าใจในแม่บทการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับการประเมินมูลค่า
 - ทำความเข้าใจในผลงานของผู้เชี่ยวชาญของผู้บริหาร ตัวอย่างเช่น การประเมินความเหมาะสมของวิธีการประเมินมูลค่าที่ผู้เชี่ยวชาญใช้ และปัจจัยทางตลาดและข้อสมมติฐานสำคัญที่ใช้ประกอบการประเมินมูลค่า

- ประเมินความเหมาะสมของการใช้ผลงานของผู้เชี่ยวชาญเป็นหลักฐานการสอบบัญชี ผู้สอบบัญชีควรให้ความเหมาะสมต่อผลงานของผู้เชี่ยวชาญในระดับของแต่ละเครื่องมือทางการเงิน เครื่องมือทางการเงินบางรายการ ผู้สอบบัญชีอาจจำเป็นต้องใช้การคำนวณมูลค่าอย่างเป็นอิสระ หรือใช้ข้อมูลและข้อสมมติฐานที่แตกต่างจากรายการอื่นในการประเมินมูลค่า แล้วเปรียบเทียบมูลค่าที่ประเมินได้กับมูลค่าที่คำนวณโดยผู้เชี่ยวชาญของผู้บริหาร (ดูย่อหน้าที่ 136-137 ในการจัดทำประมาณการแบบจุด หรือ แบบช่วง)
- วิธีการตรวจสอบอื่น อาจประกอบด้วย
 - จัดทำข้อสมมติฐานที่แตกต่าง เพื่อให้ได้ข้อสมมติฐานจากแบบจำลองอื่น แล้วพิจารณาความสมเหตุสมผลของข้อสมมติฐานที่ได้มาดังกล่าว
 - เปรียบเทียบประมาณการแบบจุดของผู้บริหารกับประมาณการแบบจุดที่ผู้สอบบัญชีคำนวณได้ เพื่อพิจารณาว่าประมาณการของผู้บริหารนั้นสูงไปหรือต่ำไป

135. ผู้เชี่ยวชาญอาจจะกำหนดข้อสมมติฐานที่จะช่วยผู้บริหารในการประมาณการมูลค่าของเครื่องมือทางการเงิน ข้อสมมติฐานดังกล่าวจะถือเป็นข้อสมมติฐานของผู้บริหารที่ผู้สอบบัญชีต้องพิจารณา เช่นเดียวกับการพิจารณาข้อสมมติฐานอื่นของผู้บริหาร

การจัดทำประมาณการแบบจุด หรือ ประมาณการแบบช่วง

136. ผู้สอบบัญชีอาจจะพัฒนาเทคนิค วิธีการประเมินมูลค่าและปรับเปลี่ยนข้อมูลนำเข้าและข้อสมมติฐานที่ใช้ในการประเมินเพื่อคำนวณหาประมาณการแบบช่วงที่จะใช้พิจารณาความสมเหตุสมผลของการประเมินของผู้บริหาร ย่อหน้าที่ 106 และ 135 ของคำอธิบายวิธีปฏิบัติงานตรวจสอบนี้ อาจจะช่วยผู้สอบบัญชีในการกำหนดประมาณการแบบจุดหรือแบบช่วง ตามที่กล่าวไว้ในมาตรฐานการสอบบัญชีรหัส 540³⁵ ถ้าผู้สอบบัญชีใช้ข้อสมมติฐานที่แตกต่างจากข้อสมมติฐานที่ผู้บริหารใช้ ผู้สอบบัญชีควรต้องทำความเข้าใจวิธีการและข้อสมมติฐานของผู้บริหารอย่างเพียงพอเพื่อที่จะพิจารณาถึงผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างการประเมินของผู้สอบบัญชีกับของผู้บริหาร ผู้สอบบัญชีอาจใช้ผู้เชี่ยวชาญของผู้สอบบัญชีเพื่อประเมินความสมเหตุสมผลของการประเมินของผู้บริหาร

137. ในบางกรณี ผู้สอบบัญชีอาจสรุปว่าไม่สามารถได้มาซึ่งหลักฐานการสอบบัญชีที่เพียงพอเหมาะสมในการทำความเข้าใจข้อสมมติฐานและวิธีการของผู้บริหาร เช่น เมื่อการกำหนดราคาจากบุคคลภายนอกใช้แบบจำลองหรือซอฟต์แวร์ที่กิจการพัฒนาขึ้นเองภายใน โดยที่ผู้สอบบัญชีไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าถึงแบบจำลองหรือข้อมูลดังกล่าว ในกรณีดังกล่าว จึงทำให้ผู้สอบบัญชีไม่สามารถได้รับหลักฐานการสอบ

³⁵ มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 540 ย่อหน้า 13(ค)

บัญชีที่เพียงพอเหมาะสม และผู้สอบบัญชีไม่สามารถใช้วิธีการตรวจสอบอื่น เช่น การกำหนดประมาณการแบบจุดหรือแบบช่วง ในการตอบสนองกับความเสี่ยงจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับประมาณการแบบจุดหรือแบบช่วงของผู้บริหาร³⁶ ในมาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 705³⁷ ได้กล่าวถึงความหมายของการที่ผู้สอบบัญชีไม่สามารถได้มาซึ่งหลักฐานการสอบบัญชีที่เหมาะสมอย่างเพียงพอ

การแสดงรายการและเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินของเครื่องมือทางการเงิน

138. ความรับผิดชอบของผู้บริหารนั้นรวมถึงการจัดทำงบการเงินซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้อง³⁸ มาตรฐานการรายงานทางการเงินกำหนดให้มีการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินที่สามารถทำให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินผลกระทบของกิจกรรมเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงิน ซึ่งรวมถึงความเสี่ยงและความไม่แน่นอนอันเกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงินดังกล่าว ความสำคัญของการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินเกี่ยวกับหลักการวัดมูลค่านั้นจะมีมากขึ้นเนื่องจากความไม่แน่นอนเกี่ยวกับการประเมินมูลค่านั้นเพิ่มมากขึ้น ซึ่งอาจจะเป็นผลมาจากระดับชั้นของมูลค่ายุติธรรม

139. ในการรับรองว่างบการเงินนั้นจัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหารต้องทำการยืนยันสิ่งที่ผู้บริหารได้ให้การรับรองไว้เกี่ยวกับการแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินขององค์ประกอบต่าง ๆ ในงบการเงินโดยปริยายหรือโดยชัดเจน สิ่งที่ผู้บริหารได้ให้การรับรองไว้เกี่ยวกับการแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินนั้นประกอบไปด้วย

- (1) การเกิดขึ้นและสิทธิและภาระผูกพัน การเปิดเผยเหตุการณ์ รายการ และเหตุการณ์อื่น ๆ ที่เกิดขึ้นและเกี่ยวข้องกับกิจการ
- (2) ความครบถ้วน รายการที่ควรเปิดเผยในงบการเงินได้เปิดเผยในงบการเงินอย่างครบถ้วน
- (3) การจัดประเภทและความเข้าใจได้ ข้อมูลทางการเงินได้แสดงรายการและอธิบายอย่างเหมาะสมและเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินอย่างชัดเจน
- (4) ความถูกต้องและการประเมินมูลค่า ข้อมูลทางการเงินและข้อมูลอื่นได้ถูกเปิดเผยอย่างถูกต้องตามที่ควรและในจำนวนที่เหมาะสม

วิธีการตรวจสอบของผู้สอบบัญชีในการตรวจสอบการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินนั้นได้ถูกออกแบบให้สอดคล้องกับสิ่งที่ผู้บริหารได้ให้การรับรองไว้ข้างต้น

³⁶ มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 540 ย่อหน้าที่ 13(ง)

³⁷ มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 705, การแสดงความเห็นแบบที่เปลี่ยนแปลงไปในรายงานของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต

³⁸ ดู มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 200. ย่อหน้า 4 และ ก2

วิธีปฏิบัติที่เกี่ยวกับการแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินในงบการเงิน

140. ส่วนที่สำคัญเกี่ยวกับการแสดงรายการและเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงิน ประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้

- มาตรฐานการรายงานทางการเงินกำหนดให้ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับประมาณการ ความเสี่ยง และความไม่แน่นอนที่เกี่ยวข้องกับการอธิบายสินทรัพย์ หนี้สิน รายได้และค่าใช้จ่าย ผู้สอบบัญชีต้องให้ความสำคัญแก่การเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินเกี่ยวกับการวิเคราะห์ความเสี่ยงและการวิเคราะห์ความอ่อนไหว ซึ่งข้อมูลที่ได้มาในช่วงการประเมินความเสี่ยงของการตรวจสอบอาจให้หลักฐานที่ผู้สอบบัญชีสามารถใช้สรุปว่าการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินนั้นสอดคล้องกับข้อกำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงินหรือไม่ ตัวอย่างของข้อมูลดังกล่าว อาจเป็นดังต่อไปนี้
 - วัตถุประสงค์และกลยุทธ์ของกิจการเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือทางการเงิน รวมถึงนโยบายการบัญชีที่เกี่ยวข้อง
 - แม่บทการควบคุมภายในของกิจการในการบริหารจัดการความเสี่ยงที่เกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงิน
 - ความเสี่ยงและความไม่แน่นอนเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงิน
- ข้อมูลที่ได้มาจากกระบวนงานที่นอกเหนือจากกระบวนงานการรายงานทางการเงินตามปกติ เช่น ระบบความเสี่ยง ตัวอย่างของวิธีการที่ผู้สอบบัญชีอาจเลือกปฏิบัติเพื่อตอบสนองต่อความเสี่ยงเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินที่ผู้สอบบัญชีประเมินไว้ ประกอบด้วยการตรวจสอบสิ่งต่อไปนี้
 - กระบวนการในการได้มาซึ่งข้อมูลที่จะเปิดเผย และ
 - ความมีประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานของการควบคุมภายในเกี่ยวกับการจัดทำข้อมูลที่เปิดเผยในงบการเงิน
- ในกรณีที่เครื่องมือทางการเงินมีความเสี่ยงที่เป็นสาระสำคัญ³⁹ ถึงแม้ว่าการเปิดเผยข้อมูลนั้นจะเป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ผู้สอบบัญชีอาจจะสรุปว่าการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินเกี่ยวกับประมาณการความไม่แน่นอนนั้นไม่เพียงพอ ตามสถานการณ์หรือความเป็นจริงที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น งบการเงินอาจไม่ได้แสดงรายการโดยถูกต้อง มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 705 ให้แนวทางเกี่ยวกับการแสดงความเห็นของผู้สอบบัญชี ในสถานการณ์ที่ผู้สอบบัญชีเชื่อว่าการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินโดยผู้บริหารนั้นไม่เพียงพอหรือทำให้เข้าใจผิด

³⁹ มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 540 ย่อหน้าที่ 20 กำหนดให้ผู้สอบบัญชีต้องประเมินความเพียงพอของการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความไม่แน่นอนของประมาณการในงบการเงินให้สอดคล้องกับแม่บทการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้อง สำหรับประมาณการทางบัญชีที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงที่เป็นนัยสำคัญ

- ผู้สอบบัญชีควรพิจารณาว่าการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินนั้นครบถ้วนและสามารถเข้าใจได้หรือไม่ ตัวอย่างเช่น ข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมดควรต้องถูกรวมไว้ในงบการเงิน (หรือรายงานแนบ) แต่อาจไม่เพียงพอให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจฐานะทางการเงินหรืออาจจะไม่เพียงพอในการเปิดเผยข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่อให้ภาพรวมเกี่ยวกับจำนวนเงินที่บันทึกในงบการเงิน ตัวอย่างเช่น ถึงแม้ว่ากิจการจะมีการเปิดเผยเกี่ยวกับการวิเคราะห์ความอ่อนไหว การเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินดังกล่าวนั้นอาจไม่ได้อธิบายอย่างเพียงพอเรื่องความเสี่ยงและความไม่แน่นอนที่อาจเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับประมาณการ ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากข้อตกลงเกี่ยวกับการกู้ยืมเงินไขหลักประกันในการกู้ยืม และสภาพคล่องของกิจการ มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 260⁴⁰ ให้แนวทางและข้อกำหนดเกี่ยวกับการสื่อสารกับผู้ที่มีหน้าที่ในการกำกับดูแล รวมถึงความเห็นของผู้สอบบัญชีเกี่ยวกับข้อมูลเชิงคุณภาพ วิธีปฏิบัติทางบัญชี นโยบายบัญชี ประมาณการทางบัญชีและการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินของกิจการ

141. ข้อพิจารณาเกี่ยวกับความเหมาะสมของการแสดงรายการในงบการเงิน เช่น การจัดประเภทรายการระยะสั้นและระยะยาว การตรวจสอบเนื้อหาสาระเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินซึ่งสัมพันธ์กับการประเมินผลของผู้สอบบัญชีเกี่ยวกับการแสดงรายการและเปิดเผยข้อมูล

ข้อพิจารณาอื่นที่เกี่ยวกับการตรวจสอบ

หนังสือรับรอง

142. มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 540 กำหนดให้ผู้สอบบัญชีต้องได้รับหนังสือรับรองจากผู้บริหารและผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแล(ตามความเหมาะสม) ว่าข้อสมมติฐานในการจัดทำประมาณการทางบัญชีนั้นมีความสมเหตุสมผลหรือไม่⁴¹ มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 580⁴² กำหนดว่า นอกเหนือจากหนังสือรับรองดังกล่าว หากผู้สอบบัญชีพิจารณาแล้วเห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องได้รับหนังสือรับรองฉบับหนึ่งหรือหลายฉบับ เพื่อใช้สนับสนุนหลักฐานสอบบัญชีอื่นที่เกี่ยวข้องกับงบการเงินหรือสิ่งที่ผู้บริหารได้ให้การรับรองไว้เฉพาะเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่องในงบการเงิน ผู้สอบบัญชีต้องขอหนังสือรับรองอื่นดังกล่าว

⁴⁰ มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 260 การสื่อสารกับผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแล

⁴¹ มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 540 ย่อหน้า 22. มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 580 เรื่อง หนังสือรับรอง ย่อหน้า 4 ระบุว่าหนังสือรับรองจากผู้บริหารไม่ได้ให้หลักฐานการสอบบัญชีที่เหมาะสมในเรื่องที่เกี่ยวข้องอย่างเพียงพอ ถ้าผู้สอบบัญชีไม่สามารถได้มาซึ่งหลักฐานที่เหมาะสมอย่างเพียงพอ อาจเป็นการจำกัดขอบเขตการตรวจสอบซึ่งจะมีผลกระทบต่อหน้ารายงานของผู้สอบบัญชี (ดู มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 705, การแสดงความเห็นแบบที่เปลี่ยนแปลงไปในรายงานของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต).

⁴² มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 580 ย่อหน้า 13

หนังสือรับรองที่จะสนับสนุนหลักฐานการตรวจสอบอื่นเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงิน อาจรวมถึงรายการต่อไปนี ซึ่งขึ้นอยู่กับปริมาณและระดับความซับซ้อนของกิจกรรมเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงิน

- วัตถุประสงค์ของผู้บริหารที่เกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงิน ตัวอย่างเช่น เครื่องมือทางการเงินถูกใช้สำหรับการป้องกันความเสี่ยง การบริหารสินทรัพย์และหนี้สิน หรือ เพื่อการลงทุน
- การรับรองสำหรับความเหมาะสมของการแสดงรายการในงบการเงิน ตัวอย่างเช่น การบันทึกที่รายการเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินเป็นการขายหรือรายการจัดหาเงิน
- การรับรองสำหรับการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงิน ตัวอย่างเช่น
 - แสดงการบันทึกรายการเครื่องมือทางการเงินทั้งหมด และ
 - ตราสารอนุพันธ์แฝงทั้งหมดได้รับการพิจารณาอย่างครบถ้วน
- รายการทุกรายการที่เกิดขึ้นนั้นเป็นไปตามราคาตลาดหรือไม่
- เนื้อหาและเงื่อนไขของรายการ
- ความเหมาะสมของการประเมินมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน
- มีข้อตกลงอื่นที่อาจเกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงินหรือไม่
- กิจการมีการทำสัญญาขายสิทธิอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่
- ความตั้งใจและความสามารถของผู้บริหารในการกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง⁴³ และ
- เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบการเงินอาจทำให้ต้องมีการเปลี่ยนแปลงการประเมินมูลค่าและการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินหรือไม่

การติดต่อสื่อสารกับผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแลและอื่น ๆ

143. เนื่องจากการประเมินมูลค่าของเครื่องมือทางการเงินนั้นอาจมีความไม่แน่นอนมาเกี่ยวข้อง ซึ่งอาจมีความเสี่ยงที่มีนัยสำคัญซึ่งอาจกระทบกับงบการเงินที่อาจอยู่ในความสนใจของผู้ที่มีหน้าที่ในการกำกับดูแล ผู้สอบบัญชีควรติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับลักษณะและผลกระทบของข้อสมมติฐานสำคัญที่ใช้ในการวัดมูลค่ายุติธรรม ความลำเอียงที่อาจเกิดขึ้นในการกำหนดข้อสมมติฐาน และความมีสาระสำคัญของรายการที่ประเมินมูลค่ายุติธรรมต่องบการเงินโดยรวม นอกจากนี้ ความจำเป็นที่ต้องมีการควบคุมที่เหมาะสม ครอบคลุมถึงข้อผูกมัดจากการทำสัญญาเครื่องมือทางการเงินและกระบวนการวัดมูลค่าภายหลัง นั้นอาจส่งผลต่อความจำเป็นที่ผู้สอบบัญชีต้องติดต่อสื่อสารกับผู้ที่มีหน้าที่ในการกำกับดูแล

144. มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 260 กล่าวถึงความรับผิดชอบของผู้สอบบัญชีในการติดต่อสื่อสารกับผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแลเกี่ยวกับการตรวจสอบงบการเงิน เรื่องที่ควรติดต่อสื่อสารมีดังต่อไปนี้

⁴³ ย่อหน้า ก80 มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 540 ให้ตัวอย่างเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติที่อาจเหมาะสมในแต่ละสถานการณ์

- การขาดความเข้าใจของผู้บริหารเกี่ยวกับลักษณะหรือขอบเขตของกิจกรรมเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงิน หรือ ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมดังกล่าว
- ข้อบกพร่องที่สำคัญในการออกแบบหรือปฏิบัติงานของระบบการควบคุม หรือ การจัดการ ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินของกิจการที่ผู้สอบบัญชีระบุได้ ในระหว่างการตรวจสอบ⁴⁴
- อุปสรรคสำคัญที่เกิดขึ้นเมื่อรวบรวมหลักฐานการสอบบัญชีที่เหมาะสมอย่างเพียงพอเกี่ยวกับการประเมินมูลค่าโดยผู้บริหารหรือผู้เชี่ยวชาญของผู้บริหาร เช่น ถ้าผู้บริหารไม่เข้าใจวิธีการประเมินมูลค่า ข้อสมมติฐานและข้อมูลที่เกี่ยวข้องของผู้บริหารใช้โดยที่ข้อมูลเหล่านั้นผู้เชี่ยวชาญของผู้บริหารยังไม่พร้อมให้ผู้สอบบัญชี
- ดุลยพินิจที่แตกต่างกันอย่างเป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับการประเมินมูลค่าระหว่างผู้สอบบัญชีและผู้บริหารหรือผู้เชี่ยวชาญของผู้บริหาร
- ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่องบการเงินของกิจการ ดังนั้นความเสี่ยงที่เกิดจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอย่างมีสาระสำคัญ โอกาสเสี่ยงอื่น และการกำหนดค่าของเครื่องมือทางการเงิน จะต้องเปิดเผยไว้ในงบการเงินด้วย
- ความคิดเห็นของผู้สอบบัญชีเกี่ยวกับความเหมาะสมของวิธีการทางบัญชี และการแสดงรายการเครื่องมือทางการเงินในงบการเงิน
- มุมมองของผู้สอบบัญชีเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของวิธีปฏิบัติทางบัญชีและรายงานทางการเงินเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินของกิจการ หรือ
- การขาดนโยบายที่ละเอียดและชัดเจนเกี่ยวกับการซื้อ การขาย และการครอบครองเครื่องมือทางการเงิน รวมถึงการควบคุมการทำกิจกรรมทางการเงิน การออกแบบเครื่องมือทางการเงินเพื่อป้องกันความเสี่ยง และการดูแลความเสี่ยงด้วย

ความเหมาะสมของช่วงเวลาในการสื่อสารอาจจะแตกต่างกันตามสถานการณ์ของแต่ละงานตรวจสอบ อย่างไรก็ตาม อาจจะเป็นการเหมาะสมที่จะสื่อสารอุปสรรคที่สำคัญที่พบระหว่างการปฏิบัติงาน ตรวจสอบให้ผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแลทราบทันทีที่สามารถทำได้ เพื่อให้ผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแล ช่วยผู้สอบบัญชีผ่านพ้นปัญหานั้น หรือถ้ามีแนวโน้มที่จะเสนอความเห็นแบบที่เปลี่ยนแปลงไป

⁴⁴ มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 265 เรื่อง การสื่อสารข้อบกพร่องของการควบคุมภายในไปยังผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแลและผู้บริหารของกิจการ ได้กำหนดข้อกำหนดและให้แนวทางปฏิบัติเพื่อสื่อสารข้อบกพร่องของการควบคุมภายในไปยังผู้บริหารและ และสื่อสารข้อบกพร่องที่มีนัยสำคัญของการควบคุมภายในไปยังผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแล และยังได้อธิบายว่าข้อบกพร่องของการควบคุมภายในอาจพบในระหว่างที่ผู้สอบบัญชี ประเมินความเสี่ยงตามมาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 315 หรือช่วงใดก็ได้ของระยะเวลาการสอบบัญชี

การสื่อสารกับหน่วยงานที่มีอำนาจในการกำกับดูแลและอื่น ๆ

145. ในบางกรณี ผู้สอบบัญชีอาจติดต่อกับหน่วยงานที่มีอำนาจในการกำกับดูแลหรือที่ปรึกษาที่มีความรอบคอบที่ไม่เกี่ยวข้องกับสายงาน เพื่อสอบถามเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงิน โดยอาจเป็นการติดต่อตามคำสั่งหรือติดต่อตามความเหมาะสมก็ได้⁴⁵ การติดต่อสอบถามนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการสอบบัญชี เช่น ในบางกรณี หน่วยงานที่มีอำนาจในการกำกับดูแลธนาคารอาจต้องการติดต่อผู้สอบบัญชีเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานการควบคุมกิจกรรมเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินร่วมกัน หรือความท้าทายในการกำหนดมูลค่าของเครื่องมือทางการเงินในตลาดที่ไม่มีการซื้อขาย และนำไปปรึกษากับหน่วยงานที่มีอำนาจในการกำกับดูแล การร่วมงานชนิดนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้สอบบัญชีในการตรวจพบความเสี่ยงจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ

⁴⁵ ตัวอย่าง มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 250 การพิจารณากฎหมายและข้อบังคับในการตรวจสอบงบการเงิน กำหนดให้ผู้สอบบัญชีต้องรายงานว่าพบหรือสงสัยว่ามีการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับหรือไม่ต่อบุคคลภายนอก นอกจากนี้การติดต่อสื่อสารระหว่างผู้สอบบัญชีกับที่ปรึกษาทางการเงินธนาคารและที่ปรึกษาอื่น ๆ อาจเป็นข้อบังคับในหลายประเทศ ทั้งที่เป็นข้อกำหนด คำสั่ง หรือสัญญา

ภาคผนวก

ตัวอย่างของการควบคุมที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงิน

1. รายการดังต่อไปนี้จะให้ข้อมูลพื้นฐานและตัวอย่างของการควบคุมที่มีอยู่ในกิจการที่มีปริมาณการทำธุรกรรมเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินจำนวนมาก ไม่ว่าจะมียัตถุประสงค์เพื่อการค้า หรือเพื่อการลงทุน ตัวอย่างดังต่อไปนี้ไม่ได้หมายความว่า เป็นสิ่งชี้ชัดและกิจการอาจมีสภาพแวดล้อมการควบคุมที่แตกต่างไป และกระบวนการต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับขนาดของกิจการ อุตสาหกรรมที่กิจการดำเนินการ และลักษณะของธุรกรรมของเครื่องมือทางการเงิน นอกจากนี้ ข้อมูลที่ใช้ในหนังสือยืนยันรายการค้าและสำนักหักบัญชี ได้กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 25-26
2. ทั้งนี้ในระบบการควบคุม บางครั้งอาจจำเป็นที่จะมีการควบคุมที่เหมือนกันที่อยู่ในระดับที่ต่างกัน (เช่น การป้องกัน การตรวจพบ และการควบคุมดูแล) เพื่อหลีกเลี่ยงความเสี่ยงจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ

การควบคุมสภาพแวดล้อมของกิจการ

ภาระผูกพันในการใช้เครื่องมือทางการเงิน

3. ระดับความซับซ้อนของกิจกรรมเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินบางกิจกรรม อาจมีเพียงคนไม่กี่คนที่เข้าใจในกิจกรรมนั้นทั้งหมด หรือมีผู้เชี่ยวชาญที่จำเป็นต่อการประเมินมูลค่าเครื่องมือทางการเงินอย่างต่อเนื่อง การใช้เครื่องมือทางการเงินโดยปราศจากผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องภายในกิจการนั้น จะเป็นการเพิ่มความเสี่ยงจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ

การมีส่วนร่วมของผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแล

4. ผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแลจะควบคุมและร่วมมือกับผู้บริหารในการกำหนดความเสี่ยงที่ยอมรับได้โดยรวมของกิจการ และจัดให้มีการควบคุมกิจกรรมเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินทั้งหมดของกิจการ นโยบายของกิจการในการซื้อ ขาย และการถือครองเครื่องมือทางการเงินจะเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับทัศนคติที่มีต่อความเสี่ยง และผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมเครื่องมือทางการเงิน นอกจากนี้ กิจการอาจจัดตั้งโครงสร้างการกำกับดูแลและกระบวนการควบคุมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์
(1) การสื่อสารการตัดสินใจในการลงทุนและการประเมินของความไม่แน่นอนของการวัดมูลค่าที่มีนัยสำคัญให้กับผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแล

- (2) การประเมินความเสี่ยงที่ยอมรับได้โดยรวมของกิจการเมื่อกิจการเข้าผูกพันในกิจกรรมเครื่องมือทางการเงิน

โครงสร้างองค์กร

5. กิจกรรมเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินอาจดำเนินการทั้งแบบรวมอำนาจหรือแบบกระจายอำนาจ ซึ่งกิจกรรมและการตัดสินใจดังกล่าวขึ้นอยู่กับ ความถูกต้อง ความเชื่อถือได้ และการบริหารข้อมูลที่ทันต่อเวลาเป็นอย่างมาก ความยากของการเก็บข้อมูลหรือการแยกข้อมูลดังกล่าวจะมีมากขึ้น หากกิจการมีจำนวนที่ตั้งหลายแห่งและมีหลากหลายธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ความเสี่ยงจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมเครื่องมือทางการเงินอาจเพิ่มขึ้นจากการกระจายกิจกรรมการควบคุม ซึ่งอาจเป็นความจริงโดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจการที่มีหลากหลายที่ตั้ง หรืออาจตั้งอยู่ในประเทศอื่น

การให้อำนาจและความรับผิดชอบ

การลงทุนและนโยบายประเมินมูลค่า

6. การให้แนวทางผ่านนโยบายที่กำหนดไว้อย่างชัดเจนโดยการอนุมัติจากผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแลสำหรับการซื้อ ขาย และการถือครองเครื่องมือทางการเงิน เพื่อให้ผู้บริหารกำหนดวิธีการยอมรับความเสี่ยงและการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ โดยนโยบายดังกล่าวนี้จะต้องชัดเจนมากที่สุดในการกำหนดวัตถุประสงค์ของกิจการในกิจกรรมบริหารความเสี่ยง การลงทุน และทางเลือกอื่นที่มีในการป้องกันความเสี่ยง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว และสะท้อนให้เห็นถึง
 - (1) ระดับความเชี่ยวชาญของผู้บริหาร
 - (2) ความซับซ้อนของการควบคุมภายในและระบบการควบคุมดูแลของกิจการ
 - (3) โครงสร้างของสินทรัพย์และหนี้สินของกิจการ
 - (4) ความสามารถในการรักษาสภาพคล่องและเพื่อรองรับผลขาดทุนของกิจการ
 - (5) ชนิดของเครื่องมือทางการเงินซึ่งผู้บริหารเชื่อว่าจะสามารถทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ และ
 - (6) การใช้เครื่องมือทางการเงินซึ่งผู้บริหารเชื่อว่าสามารถทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ ตัวอย่างเช่น ตราสารอนุพันธ์ไม่ว่าจะนำมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการเก็งกำไร หรือเพื่อวัตถุประสงค์ในการป้องกันความเสี่ยงเพียงอย่างเดียว

7. ผู้บริหารอาจออกแบบนโยบายให้สอดคล้องกับความสามารถในการประเมินมูลค่า และอาจสร้างการควบคุมขึ้นเพื่อให้มั่นใจได้ว่านโยบายนี้ได้ถูกยึดถือโดยพนักงานที่รับผิดชอบในการประเมินมูลค่าของกิจการ อาจรวมถึง
- (1) กระบวนการในการออกแบบและการตรวจสอบระเบียบวิธีการที่ใช้ในการประเมินมูลค่า รวมถึงวิธีการวัดความไม่แน่นอนที่กำหนดขึ้น และ
 - (2) นโยบายเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์สูงสุดจากการใช้ข้อมูลนำเข้าที่สังเกตการณ์ได้และชนิดของข้อมูลที่ถูกรวบรวมเพื่อสนับสนุนการประเมินมูลค่าของเครื่องมือทางการเงิน
8. ในกิจการขนาดเล็กที่มีการใช้เครื่องมือทางการเงินน้อย และความรู้และประสบการณ์ของผู้บริหารค่อนข้างจำกัด แต่การกำหนดให้มีนโยบายเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินจะช่วยให้กิจการสามารถกำหนดความเสี่ยงที่ยอมรับได้ และช่วยในการพิจารณาว่าการลงทุนในเครื่องมือทางการเงินนั้นจะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

นโยบายเกี่ยวกับทรัพยากรบุคคล และวิธีปฏิบัติ

9. กิจการอาจกำหนดนโยบายเพื่อกำหนดให้พนักงานที่สำคัญทั้งหน่วยงานที่ทำธุรกรรมและหน่วยงานสนับสนุนต้องมีเวลาพักจากหน้าที่ความรับผิดชอบของตนเอง การควบคุมประเภทนี้จะใช้เพื่อช่วยป้องกันและตรวจพบการทุจริต โดยเฉพาะการสร้างธุรกรรมปลอมขึ้นโดยผู้ที่เกี่ยวข้องในกิจกรรมซื้อขายหรือการบันทึกรายการที่ไม่ถูกต้อง

การใช้องค์กรที่ให้บริการ

10. กิจการอาจใช้องค์กรที่ให้บริการ (ตัวอย่างเช่น ผู้จัดการสินทรัพย์) ในการเริ่มการซื้อ หรือขายเครื่องมือทางการเงิน เพื่อดูแลการบันทึกรายการของกิจการ หรือการประเมินมูลค่าของเครื่องมือทางการเงิน บางกิจการอาจพึ่งพ้องค์กรที่ให้บริการในการจัดให้มีแนวทางการรายงานของเครื่องมือทางการเงินที่ถืออยู่ อย่างไรก็ตาม หากผู้บริหารไม่มีความรู้ความเข้าใจในการควบคุมที่มีในการใช้บริการจากองค์กรที่ให้บริการ ผู้สอบบัญชีอาจไม่สามารถได้มาซึ่งความเพียงพอของหลักฐานการสอบบัญชีโดยอ้างถึงการควบคุมขององค์กรที่ให้บริการ ตามมาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 402 ซึ่งได้กำหนดไว้ว่า ผู้สอบบัญชีต้องได้รับหลักฐานการสอบบัญชีที่เพียงพอ เมื่อกิจการใช้บริการต่าง ๆ ขององค์กรหนึ่งหรือมากกว่านั้น
11. การใช้บริการจากองค์กรที่ให้บริการอาจทำให้เป็นจุดแข็งหรือจุดอ่อนของสภาพแวดล้อมการควบคุมของเครื่องมือทางการเงิน ตัวอย่างเช่น บุคลากรจากองค์กรที่ให้บริการอาจมีความเชี่ยวชาญในเครื่องมือทางการเงินมากกว่าผู้บริหารของกิจการ หรืออาจมีการควบคุมภายในของการรายงานทางการเงินที่มี

ความเข้มงวดมากกว่า การใช้บริการจากองค์กรภายนอกนั้นอาจทำให้เกิดการแบ่งแยกหน้าที่ที่ดีกว่าเดิม ในทางกลับกันการใช้บริการจากองค์กรภายนอกนั้นอาจทำให้เกิดสภาพแวดล้อมการควบคุมที่ไม่ดี

กระบวนการประเมินความเสี่ยงของกิจการ

12. กระบวนการประเมินความเสี่ยงของกิจการที่มีอยู่เพื่อกำหนดวิธีการที่ผู้บริหารระบุความเสี่ยงของธุรกิจ ซึ่งเกิดจากการใช้เครื่องมือทางการเงิน รวมถึงวิธีที่ผู้บริหารประมาณการความเสี่ยงที่มีนัยสำคัญ โดยประเมินจากโอกาสที่คาดว่าจะเกิดขึ้น และการตัดสินใจดำเนินการเพื่อจัดการความเสี่ยงนั้น
13. รูปแบบพื้นฐานของขั้นตอนการประเมินความเสี่ยงของกิจการเพื่อให้ความเสี่ยงถูกบริหารจัดการตามวิธีที่ผู้บริหารกำหนด กระบวนการประเมินความเสี่ยงที่มีอยู่กับวัตถุประสงค์เพื่อให้มั่นใจว่าผู้บริหาร
 - (ก) เข้าใจถึงความเสี่ยงสืบเนื่องของเครื่องมือทางการเงินก่อนที่จะทำธุรกรรมใด ๆ รวมถึงเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการทำธุรกรรม โครงสร้างของเครื่องมือทางการเงินชนิดนั้น (เช่น วัตถุประสงค์ในเชิงธุรกิจและเศรษฐกิจของกิจกรรมเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินของกิจการ)
 - (2) ปฏิบัติการตรวจสอบอย่างเพียงพอต่อความเสี่ยงที่สัมพันธ์กับเครื่องมือทางการเงินแต่ละประเภท
 - (3) ควบคุมดูแลสถานะที่กิจการมีอยู่เพื่อให้เข้าใจถึงผลกระทบต่อกิจการจากสถานการณ์ของตลาด
 - (4) มีกระบวนการที่วางไว้เพื่อลดหรือเปลี่ยนความเสี่ยงที่เหลือนอยู่หากจำเป็น และเพื่อจัดการกับความเสียหายด้านชื่อเสียง และ
 - (5) ให้มีกระบวนการในการกำกับดูแล และสอบทานอย่างเข้มงวด
14. โครงสร้างที่ควรถือปฏิบัติในการควบคุมดูแลและบริหารจัดการความเสี่ยงควร
 - (1) มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับทัศนคติของกิจการที่มีต่อความเสี่ยงตามที่กำหนดไว้โดยผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแล
 - (2) ระบุระดับการอนุมัติเพื่อให้อำนาจในการอนุมัติในแต่ละประเภทของเครื่องมือทางการเงิน และการเข้าทำรายการ และวัตถุประสงค์ของการทำรายการ เครื่องมือทางการเงินที่ได้รับการอนุมัติ และระดับการอนุมัติควรคำนึงถึงความเชี่ยวชาญของผู้ที่เกี่ยวข้องในกิจกรรมเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงิน เพื่อแสดงให้เห็นถึงเจตนาในด้านความรู้ความสามารถของผู้บริหาร
 - (3) กำหนดวงเงินสูงสุดที่เหมาะสม ที่ยอมรับได้ สำหรับแต่ละประเภทความเสี่ยง (รวมถึงคู่สัญญาที่ได้รับอนุมัติ) ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้อาจแตกต่างกันตามประเภทของความเสี่ยง หรือคู่สัญญา
 - (4) กำหนดวัตถุประสงค์และติดตามดูแลความเสี่ยงทางการเงินและกิจกรรมการควบคุมเป็นระยะ ๆ
 - (5) กำหนดวัตถุประสงค์และรายงานสถานะความเสี่ยง และผลการดำเนินงานของกิจกรรมเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินในการจัดการความเสี่ยงเป็นระยะ ๆ

- (6) ประเมินผลการบันทึกการประเมินความเสี่ยงของเครื่องมือทางการเงินแต่ละชนิด
15. ประเภทและระดับของความเสี่ยงที่กิจการต้องเผชิญสัมพันธ์โดยตรงกับประเภทเครื่องมือทางการเงินที่กิจการมีอยู่ รวมถึงความซับซ้อนของเครื่องมือที่กิจการนั้นใช้อยู่ และปริมาณของธุรกรรมเครื่องมือทางการเงินที่มี

หน่วยงานบริหารความเสี่ยง

16. ในบางกิจการ เช่น สถาบันการเงินขนาดใหญ่ที่มีปริมาณธุรกรรมของเครื่องมือทางการเงินเป็นจำนวนมากนั้น อาจถูกบังคับโดยกฎหมาย หรือข้อบังคับ หรืออาจเลือกให้มีการจัดตั้งหน่วยงานบริหารความเสี่ยงที่เป็นทางการ โดยหน่วยงานนี้จะถูกแยกออกมาจากหน่วยงานที่ทำหน้าที่รับผิดชอบและจัดการเครื่องมือทางการเงิน หน่วยงานดังกล่าวมีหน้าที่ในการรายงานและควบคุมดูแลกิจกรรมเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงิน โดยอาจรวมคณะกรรมการความเสี่ยงที่ตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการโดยผู้มีหน้าที่ในกำกับดูแล ตัวอย่างหน้าที่หลักมีดังต่อไปนี้
- (1) การนำนโยบายการบริหารความเสี่ยงที่กำหนดโดยผู้มีหน้าที่ในกำกับดูแลมาถือปฏิบัติ (รวมถึงการวิเคราะห์ความเสี่ยงที่กิจการอาจมีความเสี่ยง)
 - (2) การออกแบบโครงสร้างของระดับความเสี่ยงที่กำหนด และทำให้มั่นใจว่าระดับความเสี่ยงที่กำหนดถูกนำไปใช้ในทางปฏิบัติ
 - (3) การจัดทำแบบจำลองภายใต้ภาวะวิกฤต และขึ้นอยู่กับกลุ่มของสถานะที่เปิดอยู่ ในการวิเคราะห์ความอ่อนไหว รวมถึงการสอบทานการเคลื่อนไหวของสถานะที่ผิดปกติ และ
 - (4) การสอบทานและการวิเคราะห์เครื่องมือทางการเงินผลิตภัณฑ์ใหม่
17. เครื่องมือทางการเงินอาจมีความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องซึ่งทำให้ผลขาดทุนมากกว่ามูลค่าของเครื่องมือทางการเงินที่บันทึกอยู่ในงบแสดงฐานะการเงิน (หากมี) เช่น ราคาตลาดของสินค้าโภคภัณฑ์ที่ลดลงอย่างรวดเร็วอาจเป็นการบังคับให้กิจการรับรู้ขาดทุนเพื่อปิดสถานะของสัญญาล่วงหน้าของสินค้าโภคภัณฑ์ เนื่องจากหลักประกัน หรือ เงินวางประกัน ข้อกำหนด ในบางกรณี ขาดทุนที่มีความเป็นไปได้ว่าจะเกิดขึ้นอาจเพียงพอที่จะทำให้เกิดความสงสัยอย่างมีนัยสำคัญเกี่ยวกับความสามารถในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องของกิจการ กิจการอาจต้องวิเคราะห์ความอ่อนไหว หรือ วิเคราะห์มูลค่าของความเสี่ยง (value-at risk) เพื่อประเมินข้อสมมติที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเครื่องมือทางการเงินขึ้นอยู่กับความเสี่ยงด้านตลาด อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์มูลค่าของความเสี่ยง (Value-at-Risk) ไม่สามารถสะท้อนถึงความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับกิจการได้ทั้งหมด เช่นเดียวกับการวิเคราะห์เชิงอ่อนไหว (Sensitivity Analysis) และ การวิเคราะห์แบบจำลอง (Scenario Analysis) ซึ่งมีข้อจำกัดเช่นเดียวกัน

18. ปริมาณและความซับซ้อนของกิจกรรมเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงิน และกฎเกณฑ์ข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง จะส่งผลต่อการพิจารณาของกิจการว่าควรจัดตั้งหน่วยงานควบคุมความเสี่ยงขึ้นมาอย่างเป็นทางการหรือไม่ และหน่วยงานนี้ควรมีโครงสร้างอย่างไร ในกิจการที่ไม่มีการจัดตั้งหน่วยงานควบคุมความเสี่ยงแยกออกมานั้น เช่น กิจการที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงินแค่เล็กน้อย หรือเครื่องมือทางการเงินที่มีความซับซ้อนน้อย หน้าที่ในการรายงานและการควบคุมดูแลกิจกรรมเครื่องมือทางการเงินนั้นอาจเป็นส่วนหนึ่งของฝ่ายบัญชี หรือฝ่ายการเงิน หรือความรับผิดชอบในภาพรวมของผู้บริหารอาจรวมคณะกรรมการความเสี่ยงที่เป็นทางการตั้งขึ้นโดยผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแล

ระบบข้อมูลสารสนเทศของกิจการ

19. วัตถุประสงค์หลักของระบบข้อมูลสารสนเทศของกิจการคือการที่ระบบสามารถรวบรวมและบันทึกทุกธุรกรรมได้อย่างถูกต้อง การชำระราคา การประเมินมูลค่า และการให้ข้อมูลเพื่อให้อำนวยการความเสี่ยงของเครื่องมือทางการเงิน และเพื่อควบคุมให้มีการติดตามดูแล ความยุ่งยากสามารถเกิดขึ้นในกิจการที่มีปริมาณรายการเครื่องมือทางการเงินสูง โดยเฉพาะหากกิจการใช้หลายระบบซึ่งขาดการเชื่อมโยงกัน และเชื่อมต่อการใช้งานโดยบุคคลและไม่มีการควบคุมที่เพียงพอ
20. เครื่องมือทางการเงินบางรายการ อาจมีรายการบันทึกบัญชีเป็นจำนวนมาก ดังนั้น หากมีการใช้เครื่องมือทางการเงินที่ซับซ้อน หรือมีระดับการเพิ่มขึ้นของกิจกรรมเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงิน จึงจำเป็นต้องมีระบบงานที่มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นตาม มิเช่นนั้น อาจเกิดปัญหาตามมาดังต่อไปนี้
- (1) ส่วนมากในกิจการขนาดเล็ก ระบบข้อมูลสารสนเทศไม่มีความสามารถหรือไม่ได้ถูกเขียนไว้รองรับขั้นตอนการทำรายการของเครื่องมือทางการเงิน โดยเฉพาะเมื่อกิจการไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินมาก่อน ทำให้การทำรายการด้วยมือเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะทำให้เกิดความเสี่ยงด้านความผิดพลาดมากขึ้น
 - (2) ธุรกรรมที่มีความซับซ้อนจำเป็นต้องใช้ระบบที่มีความหลากหลายและซับซ้อน มีความจำเป็นต้องทำการตรวจกระทบยอดว่าข้อมูลในแต่ละระบบนั้นสัมพันธ์กัน โดยเฉพาะเมื่อระบบเหล่านั้นไม่เชื่อมโยงกันโดยตรงและอาจต้องใช้การทำงานด้วยมือ
 - (3) ความเป็นไปได้ที่ธุรกรรมที่มีความซับซ้อนสูงแต่ถูกซื้อขายในตลาดขนาดเล็กที่มีผู้ซื้อขายจำนวนน้อยนั้น จะถูกประเมินมูลค่าหรือบริหารความเสี่ยงบนกระดาษทำการ มากกว่าที่จะให้ระบบงานทำ ซึ่งจะก่อให้เกิดความละเลยในเรื่องการกำหนดค่าและตรรกะในการกำหนดค่าของรหัสข้อมูล

- (4) ขาดการสอบทานรายงานความผิดพลาดที่ระบบงานสร้างขึ้น ซึ่งสามารถตรวจสอบได้กับรายงานการยืนยันยอดจากบุคคลภายนอก เอกสารเสนอซื้อขายจากนายหน้าและอื่น ๆ ที่มีเพื่อนำมาใช้ในการตรวจสอบความถูกต้องของรายการที่ระบบงานสร้างขึ้น
- (5) การควบคุมและการประเมินผลการป้อนข้อมูลเข้าไปในระบบทำได้ยาก โดยเฉพาะเมื่อระบบนั้นถูกควบคุมโดยหน่วยงานที่ทำธุรกรรม หรือการกำหนดราคาจากบุคคลภายนอกที่เป็นผู้ให้บริการ หรือเป็นธุรกรรมที่ไม่เกิดขึ้นตลอดเวลาหรือมีการซื้อขายน้อย
- (6) ความล้มเหลวในการประเมินผลการออกแบบและความเข้ากันได้ของระบบงานที่มีรูปแบบที่ซับซ้อน ที่ใช้ประมวลผลรายการตั้งแต่วันที่เกิดรายการขึ้น และในระยะเวลาที่กำหนด
- (7) มีความเป็นไปได้ที่ฝ่ายบริหารไม่ได้ทำการจัดตั้งศูนย์รวบรวมแบบจำลอง ที่มีการควบคุมการเข้าถึง การเปลี่ยนแปลงและการบำรุงรักษาแบบจำลองแต่ละตัว เพื่อเก็บข้อมูลร่องรอยการแก้ไขเปลี่ยนแปลงของแบบจำลองให้ครบถ้วน เพื่อป้องกันการบุกรุกหรือแก้ไขแบบจำลองเหล่านั้น
- (8) ระบบควบคุมและบริหารความเสี่ยงต้องกำหนดให้มีการควบคุมสัดส่วนการลงทุนให้เป็นไปตามที่กิจการกำหนดไว้ ซึ่งผู้บริหารมีโอกาสที่จะเข้าใจผิดพลาดทำให้การลงทุนไม่เป็นไปตามสัดส่วนที่กำหนดไว้หากไม่มีการใช้ประโยชน์จากการควบคุมประเภทดังกล่าว
- (9) อาจมีความจำเป็นที่จะต้องมีการดูแลระบบโดยบุคคลภายนอก ตัวอย่างเช่น องค์กรที่ให้บริการบันทึก ประมวลผล บันทึกบัญชี หรือ จัดการความเสี่ยงที่เหมาะสมให้แก่ธุรกรรมเครื่องมือทางการเงิน และการตรวจสอบและกระทบยอดผลลัพธ์ที่มาจากระบบนั้น
- (10) การเพิ่มการรักษาความปลอดภัยและการควบคุมเมื่อกิจการมีการซื้อขาย และทำธุรกรรมเครื่องมือทางการเงินผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

21. ระบบข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการรายงานทางการเงินนั้น ถือเป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญของการเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณในงบการเงิน อย่างไรก็ตาม กิจการควรจะพัฒนาระบบและดูแลรักษา ระบบข้อมูลที่ไม่ใช่ข้อมูลทางการเงินเพื่อใช้ในการรายงานเป็นการภายในกิจการและการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินเชิงคุณภาพ เช่น ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงและความไม่แน่นอน หรือ การวิเคราะห์ความอ่อนไหว (Sensitivity Analysis)

กิจกรรมการควบคุมของกิจการ

22. กิจกรรมการควบคุมสำหรับรายการประเภทเครื่องมือทางการเงินถูกออกแบบมาเพื่อป้องกันและค้นหา ปัญหาที่ทำให้กิจการไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่กิจการกำหนดไว้ เช่น ด้านการปฏิบัติการรายงานทางการเงิน หรือการกำกับกับการปฏิบัติงาน กิจกรรมการควบคุมสำหรับรายการประเภทเครื่องมือทางการเงินถูกสร้างขึ้นให้เหมาะสมกับความซับซ้อนและปริมาณของธุรกรรมของเครื่องมือทางการเงิน และโดยทั่วไปจะรวมถึงขั้นตอนการอนุมัติรายการอย่างเหมาะสม การแบ่งแยกหน้าที่

อย่างเพียงพอ และนโยบายและวิธีการปฏิบัติงานอื่นที่จะทำให้ความเชื่อมั่นได้ว่ากิจการจะบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ แผนผังขั้นตอนการทำงานจะช่วยให้สามารถระบุการควบคุมของกิจการและส่วนที่ขาดการการควบคุม คำอธิบายวิธีการปฏิบัติงานตรวจสอบนี้เน้นเกี่ยวกับกิจกรรมการควบคุมที่เกี่ยวกับความครบถ้วน ถูกต้องและการมีอยู่จริง การกำหนดมูลค่า และการแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูล

การอนุมัติรายการ

23. การอนุมัติให้ทำรายการสามารถส่งผลต่อความเชื่อมั่นต่อการเงินทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น กรณีที่มีการทำธุรกรรมที่ไม่เป็นไปตามนโยบายของกิจการแต่ก็ต้องทำการบันทึกบัญชีเพื่อแสดงถึงความถูกต้องของการบันทึกรายการ อย่างไรก็ตาม การทำธุรกรรมโดยที่ไม่ได้รับการอนุมัติ เป็นการเพิ่มความเสียหายอย่างมีสาระสำคัญให้แก่กิจการ ที่กิจการจะแสดงข้อมูลที่ผิดกับข้อเท็จจริงอย่างเป็นนัยสำคัญจากการไม่ปฏิบัติตามระบบการควบคุมภายใน ดังนั้นเพื่อลดความเสี่ยง กิจการจึงควรกำหนดนโยบายที่ชัดเจน เช่น ธุรกรรมประเภทไหนที่ใครสามารถทำและปฏิบัติตามได้ โดยจะถูกติดตามโดยหน่วยงานสนับสนุนของกิจการ สำหรับการติดตามการทำธุรกรรมเพื่อค่าของแต่ละรายการควรดำเนินการ เช่น สอบทานรายการที่มีปริมาณรายการสูงผิดปกติ หรือกำไรขาดทุนที่เกิดขึ้นอย่างมีสาระสำคัญ ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารกิจการมั่นใจได้ว่าการปฏิบัติงานเป็นไปตามนโยบายของกิจการ ซึ่งรวมถึงการอนุมัติให้ทำรายการประเภทใหม่ ๆ และทำการประเมินผลกระทบเมื่อมีการทุจริตเกิดขึ้น
24. หน้าที่สำหรับการเริ่มทำธุรกรรมซื้อขาย คือการระบุอย่างชัดเจนเกี่ยวกับลักษณะของรายการและวัตถุประสงค์ของการทำรายการแต่ละรายการ สิทธิและภาระผูกพันที่เกิดจากผลของการทำสัญญาเครื่องมือทางการเงิน นอกจากข้อมูลทางการเงินทั่วไป เช่น ราคาที่ตราไว้ของเครื่องมือทางการเงิน ข้อมูลพื้นฐานที่แสดงถึงความครบถ้วนและถูกต้องประกอบด้วยรายการเบื้องต้น ดังนี้
 - (1) ข้อมูลของผู้ทำรายการซื้อขาย
 - (2) ข้อมูลของผู้ที่ทำการบันทึกรายการ (กรณีที่ผู้บันทึกรายการไม่ใช่ผู้ทำรายการซื้อขาย) เมื่อเริ่มทำรายการซื้อขาย (รวมถึงวันที่และเวลาการทำรายการ) และวิธีการบันทึกข้อมูลเข้าระบบสารสนเทศของกิจการ
 - (3) ลักษณะและวัตถุประสงค์ของการทำรายการ รวมถึงไม่ว่าจะเป็นการทำธุรกรรมเพื่อป้องกันความเสี่ยงหรือสำหรับธุรกรรมตามปกติ

การแบ่งแยกหน้าที่

25. เมื่อเป็นธุรกรรมที่เกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงิน การแบ่งแยกหน้าที่และการมอบหมายงานถือเป็นการควบคุมที่สำคัญอย่างหนึ่งโดยเฉพาะเมื่อเป็นกิจกรรมเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงิน กิจกรรมดังกล่าวที่ควรทำการแบ่งแยกหน้าที่มีดังนี้
- (ก) การทำธุรกรรมซื้อขายเครื่องมือทางการเงิน (dealing) ในกิจการที่มีปริมาณการซื้อขายเป็นจำนวนมาก ควรดำเนินการโดยหน่วยงานที่ทำธุรกรรม
 - (ข) การจ่ายเงินสำหรับการเริ่มทำธุรกรรมและการรับเงินจากการส่งมอบเครื่องมือทางการเงิน
 - (ค) การส่งหนังสือยืนยันรายการค้าและการกระทบบยอดผลต่างของรายการที่กิจการบันทึกกับรายการตอบรับจากคู่ค้า (ถ้ามี)
 - (ง) บันทึกรายการทุกธุรกรรมให้ถูกต้องในบัญชี
 - (จ) สังเกตการณ์ระดับการควบคุมความเสี่ยงโดยหน่วยงานที่มีหน้าที่บริหารความเสี่ยงในกิจการที่มีปริมาณรายการเครื่องมือทางการเงินเป็นจำนวนมาก
 - (ฉ) สังเกตการณ์สถานะและมูลค่าของเครื่องมือทางการเงิน
26. ในหลาย ๆ องค์กรเลือกที่จะแบ่งแยกหน้าที่ระหว่างหน่วยงานที่ทำหน้าที่ลงทุนในเครื่องมือทางการเงิน หน่วยงานประเมินมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน หน่วยงานปฏิบัติการเกี่ยวกับการส่งมอบเครื่องมือทางการเงิน และหน่วยงานการบันทึกบัญชีเครื่องมือทางการเงิน
27. ถ้ากิจการมีขนาดเล็กจนไม่สามารถแบ่งแยกหน้าที่ได้ มีความจำเป็นอย่างมากที่ผู้บริหารและผู้มีอำนาจกำกับดูแลจะต้องควบคุมดูแลกิจกรรมเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงิน
28. ส่วนหนึ่งของการควบคุมภายในของกิจการ คือ การมีหน่วยงานอิสระตรวจสอบความถูกต้องของราคา ซึ่งหน่วยงานดังกล่าวมีความรับผิดชอบในการตรวจสอบความถูกต้องของราคาของเครื่องมือทางการเงินบางรายการ โดยอาจใช้ข้อมูลจากแหล่งที่ม้อื่น รวมถึงกระบวนการและสมมติฐาน (Independent Price Verification: IPV) โดยฝ่ายควบคุมภายในมีหน้าที่ตรวจสอบราคาที่ถูกกำหนดค่าไว้ของเครื่องมือทางการเงินบางชนิด โดยอาจใช้ฐานข้อมูล วิธีการ และสมมติฐานที่ไม่เหมือนกับผู้กำหนดราคา การตรวจสอบความถูกต้องของราคานี้มีเป้าหมายเพื่อตรวจสอบการกำหนดราคาที่ถูกกำหนดมาจากฝ่ายอื่นในกิจการเดียวกัน
29. โดยปกติแล้วหน่วยงานส่วนกลางและหน่วยงานสนับสนุนมีหน้าที่กำหนดนโยบายการประเมินมูลค่าและต้องทำให้มั่นใจว่าได้มีการปฏิบัติตามนโยบาย โดยกิจการที่มีการซื้อขายเครื่องมือทางการเงินเป็นจำนวนมากนั้นอาจมีการประเมินมูลค่าของยอดรวมของเครื่องมือทางการเงินเป็นรายวันและตรวจสอบ

ยอดกำไรขาดทุนของแต่ละเครื่องมือทางการเงินที่เกิดจากการประเมินมูลค่า โดยเป็นการทดสอบความสมเหตุสมผลของการประเมินมูลค่า

ความครบถ้วน ถูกต้อง และการมีอยู่จริง

30. การกระทบบยอดของรายการบัญชีของกิจการอย่างสม่ำเสมอกับข้อมูลของธนาคารและข้อมูลของผู้ดูแลทรัพย์สินนั้น จะช่วยให้กิจการมั่นใจได้ว่ากิจการมีการบันทึกบัญชีที่เหมาะสม การแบ่งแยกหน้าที่ที่เหมาะสมระหว่างผู้ทำธุรกรรมซื้อขายและผู้กระทบบยอดรายการจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะเป็นการสอบทานและกระทบบยอดข้อมูลให้ตรงกันและดำเนินการปรับปรุงข้อมูลให้ถูกต้องจากการกระทบบยอด
31. การกำหนดการควบคุมบางครั้งต้องให้ผู้ที่ทำรายการซื้อขายเป็นผู้กำหนดเป็นการเฉพาะเนื่องจากความซับซ้อนของธุรกรรมเครื่องมือทางการเงินซึ่งมีลักษณะเฉพาะเรื่อง ยกตัวอย่าง บางสถานการณ์อาจต้องทำการแบ่งแยกหน้าที่การประเมินมูลค่าธุรกรรมการเงินที่มีความซับซ้อนตั้งแต่วันที่เกิดรายการ (อาจรู้จักในชื่อกลุ่มงานควบคุมผลิตภัณฑ์) โดยทำงานร่วมกับกลุ่มงานนโยบายการบัญชีเพื่อให้มั่นใจได้ว่าการบันทึกบัญชีอย่างถูกต้อง ส่วนของกิจการขนาดเล็กที่ไม่มีฝ่ายควบคุมผลิตภัณฑ์ อาจมีขั้นตอนการสอบทานสัญญาเครื่องมือทางการเงินที่มีความซับซ้อนอยู่ในขั้นตอนการออกธุรกรรม เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการบันทึกบัญชีอย่างเหมาะสมสอดคล้องกับแม่บทของการรายงานทางการเงิน

การควบคุมการสังเกตการณ์

32. กิจกรรมการสังเกตการณ์อย่างสม่ำเสมอของกิจการได้ถูกออกแบบมาเพื่อตรวจจับและแก้ไขความบกพร่องของประสิทธิผลของการควบคุมธุรกรรมและการกำหนดค่าทางเครื่องมือทางการเงินและมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่ต้องการตรวจตราและสอบทานเครื่องมือทางการเงินภายในกิจการ ซึ่งรวมถึง
 - (ก) ต้องมีการสอบทานการควบคุมทั้งหมด ตัวอย่างเช่น การสังเกตการณ์ฝ่ายปฏิบัติงานทางสถิติ เช่น จำนวนการกระทบบยอดของรายการ หรือความแตกต่างระหว่างราคาที่มีแหล่งที่มาของราคาจากการกำหนดราคาของกิจการกับราคาจากแหล่งที่มาภายนอกกิจการ
 - (ข) เสริมสร้างความแข็งแกร่งให้การควบคุมข้อมูลสารสนเทศ ดูแล และตรวจสอบการใช้งานให้ถูกต้อง
 - (ค) ความเชื่อมั่นของข้อมูลที่ได้จากกระบวนการและระบบต่าง ๆ ที่มีความแตกต่างกัน จะต้องมีการกระทบบยอดอย่างเพียงพอและเหมาะสม เช่น ประโยชน์ที่ได้จากกระบวนการประเมินมูลค่าจะมีน้อย ถ้าไม่มีการกระทบบยอดว่าถูกต้องตรงกับบัญชีแยกประเภททั่วไป

33. ในกิจการขนาดใหญ่ ระบบข้อมูลสารสนเทศคอมพิวเตอร์จะมีความซับซ้อนมากและโดยทั่วไปจะทำการเก็บข้อมูล ของทุกกิจกรรมเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงิน รวมทั้งยังถูกออกแบบมาเพื่อให้มั่นใจว่ามีการส่งมอบเมื่อครบกำหนด นอกจากนี้ในระบบที่มีความซับซ้อนมากขึ้น อาจจะสามารถสร้างรายการและผ่านรายการบัญชีเอง สำหรับการจัดการการผ่านรายการบัญชีเพื่อที่จะสามารถสังเกตการณ์การเคลื่อนย้ายของเงินได้ และยังมีการควบคุมของแต่ละขั้นตอนเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่ากิจการได้บันทึกบัญชีธุรกรรมของเครื่องมือทางการเงินอย่างถูกต้อง นอกจากนี้ระบบคอมพิวเตอร์อาจถูกออกแบบให้รายงานความผิดปกติของสถานการณ์ของเครื่องมือทางการเงินเพื่อเตือนผู้บริหารในกรณีที่มีการทำธุรกรรมเครื่องมือทางการเงินไม่เป็นไปตามวงเงินที่ได้กำหนดไว้หรือไม่เป็นไปตามวงเงินที่กำหนดไว้สำหรับคู่ค้าแต่ละราย อย่างไรก็ตามระบบคอมพิวเตอร์ที่ซับซ้อนอาจไม่สามารถทำให้มั่นใจได้ว่าการจัดบันทึกธุรกรรมเครื่องมือทางการเงินที่ครบถ้วน ดังนั้น โดยทั่วไปผู้บริหารจึงมักเพิ่มมาตรการเสริมเพื่อเพิ่มความมั่นใจว่าทุกธุรกรรมได้รับการจัดบันทึก